

373.19

ศ. 23911

๕. 3

ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์
สังกัดกรมสามัญศึกษา

6 ต.ล. 2537

ปริญญาโท

ของ

สมชาย พรหมเด่น

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา

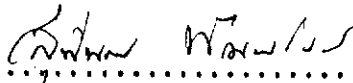

เมษายน 2537

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

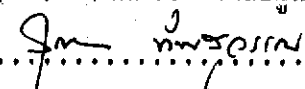
190364

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญาโทฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน
(อ.สุพิพรรณ พัฒนาการชัย)
..... กรรมการ
(รศ.ดร.สมสรร วงษ์อยู่ไวย)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(อ.สุพิพรรณ พัฒนาการชัย)
..... กรรมการ
(รศ.ดร.สมสรร วงษ์อยู่ไวย)
..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผศ.ดร.สุดา ทิพย์สุวรรณ)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญาโทฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.สิริยุภา พูลสุวรรณ)

วันที่ ๑๑ เดือน ๑๒ ค.ศ. ๒๕๓๗

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี โดยได้รับความช่วยเหลือและแนะนำอย่างดียิ่ง จากอาจารย์สุพีพรรณ พัฒนพณิชย์ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.สมสรร วงษ์อยู่เอ๋ย กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภา ทัพสุวรรณ์ กรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์วิฑูรย์ เวียงสงค์ อาจารย์ไพฑูรย์ คงคาสุริยฉาย อาจารย์สมพงษ์ พรหมบุรณีย์ อาจารย์จูงใจ แสงพันธ์ุ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วินาศน์ ธรรมรักษ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ และให้ความร่วมมือในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการกองการศึกษาพิเศษ ผู้บริหารโรงเรียนและครูโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษาทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ และขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ คณะครู โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์สกลนคร ที่ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจเสมอมา

ขอขอบคุณบุคคลผู้ใกล้ชิดของตัววิจัย คุณเวียดา พรหมเด่น นายทองศักดิ์ พรหมเด่น เด็กชายศุภชาติ พรหมเด่น คุณดาเรียน สังเมฆ คุณเพ็ญศรี สารบุตร์ ที่ให้ความช่วยเหลือให้กำลังใจเป็นอย่างดีตลอดเวลา

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของคุณแม่ถวิล พรหมเด่น และดวงวิญญาณของคุณพ่อทวีศักดิ์ พรหมเด่น ตลอดจนทั้งครู-อาจารย์ที่เคยอบรมสั่งสอนให้การศึกษาแก่ผู้วิจัยตลอดมา

สมชาย พรหมเด่น

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
	โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์	8
	หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533	17
	ความหมายและความสำคัญของหลักสูตร	20
	ลักษณะหลักสูตรที่ดี	21
	องค์ประกอบของหลักสูตร	22
	การนำหลักสูตร ไปใช้	23
	จุดหมายของหลักสูตร	25
	จุดประสงค์ของการเรียนรู้	26
	เนื้อหาสาระประสบการณ์	28
	ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน	29
	วัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน	31
	การประเมินผล	32
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	34
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	40

3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	41
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	41
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	41
	ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	42
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	42
	การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	44
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	45
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	48
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	48
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	49
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	49
	ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม	49
	ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้หลักสูตร	50
	ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้หลักสูตร	50
5	สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ	97
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	97
	วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า	97
	การวิเคราะห์ข้อมูล	98
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	99
	อภิปรายผล	103
	ข้อเสนอแนะ	116
	ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	117

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม	118
ภาคผนวก	124
ประวัติย่อของผู้นิพนธ์	151

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จากงานและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตำแหน่ง และประสบการณ์ ในการปฏิบัติงาน	49
2 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง 2533 ของ โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู โดยรวมทุกด้าน และจำแนก เป็นรายด้าน	50
3 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง 2533 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู ในด้าน จุดหมายของหลักสูตร จำแนกเป็นรายข้อ	52
4 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง 2533 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู ในด้าน จุดประสงค์การเรียนการสอน จำแนกเป็นรายข้อ	55
5 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง 2533 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู ในด้าน เนื้อหาสาระและประสบการณ์ จำแนกเป็นรายข้อ	58
6 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง 2533 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู ในด้าน ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน จำแนกเป็นรายข้อ	61
7 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง 2533 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู ในด้าน วัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน จำแนกเป็นรายข้อ	64

8	ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง 2533 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครู ในคำ การประเมินผล จำนวนเป็นรายชื่อ	67
9	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนที่มีต่อปัญหาการใช้หลักสูตร มัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน โดยสรุปรวม ทุกด้าน และเป็นรายด้าน	70
10	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อปัญหาการใช้หลักสูตร มัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ในด้านจุดหมายของหลักสูตร ตามประสบการณ์ในการ ปฏิบัติงานที่ต่างกัน จำนวนเป็นรายชื่อ	72
11	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนที่มีต่อปัญหาการใช้หลักสูตร มัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ในด้านจุดประสงค์การเรียนการสอน ตามประสบการณ์ ในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน จำนวนเป็นรายชื่อ	74
12	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนที่มีต่อปัญหาการใช้หลักสูตร มัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ในด้านเนื้อหาสาระและประสบการณ์ ตามประสบการณ์ ในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน จำนวนเป็นรายชื่อ	76
13	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อปัญหาการใช้หลักสูตร มัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ในด้านยุทธศาสตร์การเรียนการสอน ตามประสบการณ์ ในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน จำนวนเป็นรายชื่อ	78

14	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อปัญหาการใช้หลักสูตร มัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ในด้านวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน ตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน จำแนกเป็นรายข้อ	80
15	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อปัญหาการใช้หลักสูตร มัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ที่ สังกัดกรมสามัญศึกษา ในด้านการประเมินผล ตามประสบการณ์ในการ ปฏิบัติงานที่ต่างกัน จำแนกเป็นรายข้อ	82
16	เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อปัญหา การใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัด กรมสามัญศึกษา ตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน โดยรวมทุกด้าน และเป็นรายด้าน	84
17	เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัด กรมสามัญศึกษา ในด้านจุดหมายของหลักสูตร ตามประสบการณ์ในการ ปฏิบัติงาน จำแนกเป็นรายข้อ	85
18	เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัด กรมสามัญศึกษา ในด้านจุดประสงค์การเรียนการสอน ตามประสบการณ์ในการ ปฏิบัติงานที่ต่างกัน จำแนกเป็นรายข้อ	87
19	เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัด กรมสามัญศึกษา ในด้านเนื้อหาสาระและประสบการณ์ ตามประสบการณ์ ในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน จำแนกเป็นรายข้อ	89

20	เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัด กรมสามัญศึกษา ในด้านยุทธศาสตร์การเรียนการสอน ตามประสบการณ์ ในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน จำแนกเป็นรายข้อ	91
21	เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัด กรมสามัญศึกษา ในด้านวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน ตามประสบการณ์ ในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน จำแนกเป็นรายข้อ	93
22	เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัด กรมสามัญศึกษา ในด้านการประเมินผล ตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ที่ต่างกัน จำแนกเป็นรายข้อ	95
23	จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามปลายเปิด จำแนกตามตำแหน่ง	
24	ปัญหาและข้อเสนอของผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีต่อปัญหาการใช้หลักสูตร มัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 จำแนกตามตำแหน่ง โดยสรุป รวมทุกด้าน	134
25	ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา	138

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ เป็นโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นสำหรับเด็กที่ขาดโอกาสทางการศึกษาไม่สามารถเข้าเรียนในโรงเรียนปกติได้ เด็กเหล่านี้ได้แก่ เด็กชาวป่า ชาวเขา ชาวเรือ ชาวเกาะ เด็กที่อยู่ในท้องถิ่นทุรกันดารหรือมีปัญหาด้านสภาพภูมิศาสตร์ เด็กที่ยากจนมาก ภาวะทุพพลภาพหรือพิการ ขาดผู้อุปการะ เด็กเร่ร่อน เด็กโคม่า เลื่อมโทรม เด็กที่เป็นบุตรหลานของผู้ได้รับภัยคุกคาม บุตรหลานของผู้ที่มีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ บุตรผู้พลัดพราก โรคเรื้อรังหรือเด็กที่ขาดโอกาสทางการศึกษา ในลักษณะอื่น ๆ ปัจจุบันโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์อยู่ในสังกัดกองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (กองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา, 2536 : 9)

โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แห่งแรก คือ โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เทพทวณ จังหวัดกาญจนบุรี จัดตั้งเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2496 เมื่อได้ดำเนินการเป็นที่เรียบร้อยและได้ผลดีกรมสามัญศึกษาได้พิจารณาขยายการศึกษาสงเคราะห์โดยกำหนดในแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการให้จัดตั้งโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ขึ้นเขตการศึกษาละ 1 โรงเรียน เมื่อจัดตั้งครบทุกเขตการศึกษา รวม 12 โรงเรียนแล้ว รัฐเห็นว่ายังไม่เพียงพอแก่ความต้องการของสังคม ประกอบกับชนกลุ่มน้อย ได้แก่ ชาวเขาเผ่าต่าง ๆ ในบางจังหวัด มีปัญหาแทรกซ้อนด้านความมั่นคงของชาติ เพื่อสนองความต้องการและแก้ปัญหาสังคม จึงตั้งโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์สำหรับชาวเขาขึ้นอีก 6 โรงเรียน โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ในย่านภัยคุกคาม 1 โรงเรียน โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์สำหรับบุตรผู้พลัดพรากเรื้อรัง 4 โรงเรียน โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์สำหรับเด็กในชุมชนแออัด กรุงเทพมหานคร 1 โรงเรียน นอกจากนี้ยังมีโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ที่จัดตั้งขึ้นมาเพื่อแก้ปัญหาในด้านอื่น ๆ เช่น เด็กเร่ร่อนแต่ยากจน บุตรหลานผู้ประสบวาทภัย อุทกภัย ในจังหวัดภาคใต้ ซึ่งอยู่ในพระบรมราชานุเคราะห์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อีก 5 โรงเรียน (กองการศึกษาพิเศษ, 2536 : 10 - 12)

ปัจจุบันโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ทั้งหมด 29 โรงเรียน ลักษณะการจัดโรงเรียนจะเป็นโรงเรียนประเภทประจำ มีหอพักให้นักเรียนได้พักอาศัยในโรงเรียน โดยได้รับการสงเคราะห์ด้านอาหาร เครื่องนุ่งห่ม และอุปกรณ์การเรียน การจัดการเรียนการสอนได้มุ่งเน้นการฝึกอาชีพ คุณธรรมและประชาธิปไตย ให้แก่นักเรียน เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันภายหลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับก่อนวัยเรียนจนถึงระดับมัธยมศึกษา ในปีการศึกษา 2536 มีโรงเรียนที่เปิดสอนในระดับประถมศึกษา 3 โรงเรียน และเปิดสอนถึงระดับมัธยมศึกษา 26 โรงเรียน สำหรับเป้าหมายในแผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) ของกรมสามัญศึกษา ได้กำหนดให้จัดตั้งโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ที่ใหม่่อีกปีละ 3 แห่ง

การดำเนินงานด้านการเรียนการสอน หลักสูตรที่ใช้สอนในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แต่เดิมเป็นหลักสูตรเฉพาะกล่าวคือนอกจากจะใช้หลักสูตรและแบบเรียนของกระทรวงศึกษาธิการแล้ว ยังมีการจัดทำหลักสูตรที่เน้นในด้าน การประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับท้องถิ่น และเน้นในเรื่องการส่งเสริมจิตใจให้นักเรียนรักท้องถิ่น มีความเลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตย มีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์ แต่เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร พุทธศักราช 2521 ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ จึงได้ใช้หลักสูตรฉบับเดียวกับโรงเรียนทั่ว ๆ ไป

ตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้มีคำสั่งให้โรงเรียนต่าง ๆ ใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2534 เป็นต้นมา จากรายงานการวิจัยเรื่องภาพรวมการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของกรมวิชาการ (2535 : 8) และจากงานวิจัยเรื่องปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ในทัศนะของผู้บริหารงานวิชาการและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดเชียงราย ของศรีวรรณ ปิ่นใจ (2532 : 194) และงานวิจัยเรื่องปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในทัศนะของผู้บริหารงานวิชาการและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตร สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตการศึกษา 7 และ 8 ของวิวัฒน์ สัมฤทธิ์วัฒนาสัย (2534) พบว่าโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาประสบปัญหามากในด้านบุคลากร คือ การขาดบุคลากร การขาดงบประมาณ ในการส่งบุคลากรเข้ารับ

การอบรมประชุมสัมมนา และการ ไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการสอนของครูให้สอดคล้องกับหลักสูตร
 บัณฑิตด้านการวัดผล ประเมินผล บุคลากรขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับระเบียบการวัดผล
 และเครื่องมือที่ไม่ได้มาตรฐาน ขาดการวิเคราะห์ข้อสอบ ส่วนโรงเรียนประถมศึกษาใน
 โครงการขยายโอกาสทางการศึกษา จากงานวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการ
 ในโรงเรียนประถมศึกษาตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดพิษณุโลก
 ของ ภานุวัศห์ ภักดีวงศ์ (2535 : 93 - 94) พบว่ามีปัญหามาก คือ ครูผู้สอนขาดความรู้
 ประสบการณ์และความถนัดในวิชาที่สอน การขาดแคลนครูผู้สอนในบางสาขาวิชา เช่น
 คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และปัญหาที่พบอีกประการหนึ่ง คือ อาคารเรียน
 อาคารประกอบ ไม่เพียงพอ ไม่เหมาะสมกับนักเรียนและการจัดกิจกรรม เช่น ห้องวิทยาศาสตร์
 ห้องสมุด ด้านเอกสารหลักสูตรและวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน พบว่ามีปัญหามาก คือ
 ความไม่เหมาะสมของหนังสือประกอบการค้นคว้าในห้องสมุดกับระดับการศึกษาของนักเรียนและ
 สื่อการเรียนการสอน ไม่เพียงพอ

สำหรับโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ซึ่งมีลักษณะการจัดการศึกษาที่แตกต่างจาก
 โรงเรียนอื่น ๆ กล่าวคือ เป็นโรงเรียนที่จัดให้กับเด็กที่ขาดโอกาสทางการศึกษา เป็น
 โรงเรียนประเภทประจำ จะเน้นปัญหาการใช้หลักสูตรย่อมมีความแตกต่างไปด้วย จากการสรุป
 รายงานการศึกษาของกรมวิชาการ เรื่องสภาพการใช้หลักสูตร ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533
 ของโรงเรียนร่วมพัฒนาหลักสูตร โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ และโรงเรียนศึกษาพิเศษ พบว่า
 โรงเรียนประมาณร้อยละ 89 มีปัญหาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร (กรมวิชาการ, 2534 :
 3 - 4) ดังนั้นผู้วิจัย ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนฝ่ายวิชาการ จึงมีความ
 สนใจที่จะศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุงพ.ศ. 2533 ของ
 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา เพื่อนำผลการวิจัยไปเป็นข้อมูลพื้นฐาน
 ในการวางแผน ปรับปรุง พัฒนา และเป็นแนวทางในการสนับสนุนให้ผู้บริหารและครู
 ดำเนินการใช้หลักสูตรได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533
 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียน
 และครู

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครูที่มีต่อปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา จำแนกตามตำแหน่งและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการบริหารงานด้านวิชาการและงานด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนของ โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ ตลอดจนเป็นข้อมูล ในการพัฒนาหลักสูตร ใหม่มีประสิทธิภาพ ให้สามารถนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องทิศทาง ตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู โดยศึกษาได้ภายใน 6 ด้าน ตามที่ ธารง บัวศรี ได้ศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

- 1.1 ด้านจุดหมายของหลักสูตร
- 1.2 ด้านจุดประสงค์การเรียนการสอน
- 1.3 ด้านเนื้อหาสาระและประสบการณ์
- 1.4 ด้านยุทธศาสตร์การเรียนการสอน
- 1.5 ด้านวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน
- 1.6 ด้านการประเมินผล

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นข้าราชการครูโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ในปีการศึกษา 2536 จาก 26 โรงเรียน จำนวน 312 คน จำแนกเป็น

- 2.1.1 ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 52 คน
- 2.1.2 ครู จำนวน 260 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้จากร้อยละ 70 ของกลุ่มประชากร ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 218 คน จำนวนเป็น

2.2.1 ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 36 คน

2.2.2 ครู จำนวน 182 คน

3. ตัวแปรที่จะศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพของข้าราชการครู จำนวนเป็น

3.1.1 ตำแหน่ง

3.1.1.1 ผู้บริหารโรงเรียน

3.1.1.2 ครู

3.1.2 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานของกลุ่มตัวอย่าง

3.1.2.1 ประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี

3.1.2.2 ประสบการณ์ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียน และครู ในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ ใน 6 ด้าน ได้แก่

1. ด้านจุดหมายของหลักสูตร
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้การสอน
3. ด้านเนื้อหาสาระและประสบการณ์
4. ด้านยุทธศาสตร์การเรียนรู้การสอน
5. ด้านวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนรู้การสอน
6. ด้านการประเมินผล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการศึกษาให้แก่เด็กที่ขาดโอกาสทางการศึกษา ได้แก่ เด็กชาวป่า ชาวเขา ชาวเรื้อ ชาวเกาะ เด็กในท้องถิ่น ทุรกันดาร เด็กยากจนมาก ก้าวร้าวบิดาหรือมารดา ขาดผู้อุปการะ เด็กเร่ร่อน เด็กในแหล่งเสื่อมโทรม เด็กที่เป็นบุตรหลานของผู้ได้รับภัยคุกคาม เด็กที่เป็นบุตรหลานผู้่วยเป็นโรคเรื้อน

เด็กที่เป็นบุตรหลานของผู้ได้รับภัยพิบัติจากวาตภัย และอุทกภัยในจังหวัดภาคใต้ เป็นโรงเรียนสังกัดกองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในการวิจัยครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเท่านั้น ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 26 โรงเรียน

2. หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์ทางการศึกษาที่จัดขึ้นเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และเกิดพัฒนาการของเด็ก

3. ปัญหาการใช้หลักสูตร หมายถึง เหตุขัดข้องหรืออุปสรรคที่ทำให้การใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่ต้องการ แบ่งเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

3.1 ด้านจุดหมายของหลักสูตร หมายถึง เหตุขัดข้องหรืออุปสรรคที่ทำให้ผลหรือความเปลี่ยนแปลงที่ต้องการให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน หลังจากได้ศึกษาแล้วเรียนครบตามหลักสูตรแล้วไม่บรรลุจุดหมายของหลักสูตร ได้แก่ จุดหมายของหลักสูตรไม่สอดคล้องกับปรัชญาหรืออุดมคติของสังคม ไม่สอดคล้องและส่งเสริมค่านิยมของสังคม ไม่สนองความต้องการและแก้ปัญหาของสังคม ไม่สนองความต้องการของผู้เรียน

3.2 ด้านจุดประสงค์การเรียนการสอน หมายถึง เหตุขัดข้องหรืออุปสรรคที่ทำให้สิ่งที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนหลังจากที่เรียนจบ เนื้อหาสาระในวิชาที่กำหนดไว้ไม่บรรลุตามจุดประสงค์ของหลักสูตร ได้แก่ จุดประสงค์ไม่ครอบคลุมพัฒนาการทุกด้าน ครูไม่มีความเข้าใจในเรื่องจุดประสงค์นำทาง ปลายทาง ครูไม่รู้และไม่เข้าใจในจุดประสงค์รายวิชา ผลการเรียนการสอนไม่เป็นไปตามจุดประสงค์ ครูไม่แจ้งจุดประสงค์ในการเรียนแก่ผู้เรียน

3.3 ด้านเนื้อหาสาระและประสบการณ์ หมายถึง เหตุขัดข้องหรืออุปสรรคเกี่ยวกับเนื้อหาสาระที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และเกิดประสบการณ์ที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับ ได้แก่ เนื้อหาไม่สอดคล้องกับวุฒิภาวะและประสบการณ์ของผู้เรียน ปริมาณเนื้อหาไม่เหมาะสมกับเวลาเรียน เนื้อหาไม่สอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของผู้เรียน เนื้อหาไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในสังคม

3.4 ด้านยุทธศาสตร์การเรียนการสอน หมายถึง เหตุขัดข้องหรืออุปสรรคเกี่ยวกับกระบวนการและวิธีการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางความรู้และอื่น ๆ ไม่บรรลุจุดประสงค์และจุดหมายที่กำหนดไว้ ได้แก่

การเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ไม่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา ไม่สนอง
ความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน ไม่เหมาะสมกับวัย ความสามารถ ความสนใจของ
ผู้เรียน ครูไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการสอน ครูยังเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน

3.5 ด้านวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน หมายถึง เหตุขัดข้องหรือ
อุปสรรคที่เกี่ยวกับการจัดหา การใช้ การบำรุงรักษา เครื่องมือ เครื่องใช้และวัสดุต่าง ๆ
รวมทั้งอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาและอื่น ๆ ที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพและประสิทธิภาพในการเรียน
การสอนไม่สามารถบรรลุเป้าหมายของหลักสูตร ได้แก่ ขาดแคลนคู่มือครู ขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์
สื่อการเรียนการสอน

3.6 ด้านการประเมินผล หมายถึง เหตุขัดข้องหรืออุปสรรคที่เกี่ยวกับ
การตรวจสอบผลที่เกิดจากการเรียนการสอน ได้แก่ ปัญหาการใช้เครื่องมือในก รประเมินผล
ไม่เหมาะสม ไม่มีข้อสอบมาตรฐาน ไม่จัดทำคลังข้อสอบ ครูขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ
ระเบียบการประเมินผล ไม่นำผลการประเมินมาปรับปรุงการเรียนการสอน

4. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ที่ดำรงตำแหน่งครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการและ
ผู้ช่วยครูใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ฝ่ายวิชาการของโรงเรียน
ศึกษาสงเคราะห์

5. ครู หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียน
ศึกษาสงเคราะห์

6. ประสิทธิภาพ หมายถึง ระยะเวลาในการปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้บริหาร
และการเป็นครูโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ ในที่นี้แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ต่ำกว่า 10 ปี
และ 10 ปีขึ้นไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครู ผู้วิจัยจึงเสนอรายละเอียดหลักการ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์
2. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533
3. ความหมาย และความสำคัญของหลักสูตร
4. ลักษณะหลักสูตรที่ดี
5. องค์ประกอบของหลักสูตร
6. การนำหลักสูตร ไปใช้
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
8. สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์

จากเอกสารของกองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา ได้กล่าวถึงโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ว่า โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์คือโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นสำหรับเด็กที่ขาดโอกาสทางการศึกษา ไม่สามารถเข้าเรียนในโรงเรียนปกติได้ เด็กเหล่านี้ได้แก่ เด็กชาวป่า ชาวเขา ชาวเรือ ชาวเกาะ เด็กที่อยู่ในท้องถิ่นทุรกันดาร หรือมีปัญหาทางสภาพภูมิศาสตร์ เด็กที่ยากจนมาก ก้าวร้าวบิดาหรือมารดา ขาดผู้อุปการะ เด็กเร่ร่อน เด็กในแหล่งเสื่อมโทรม เด็กที่เป็นบุตรหลานของผู้ได้รับภัยคุกคาม บุตรหลานของผู้ที่มีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ บุตรหลานของผู้ประสบทุกภัย-วาตภัย บุตรผู้ป่วย โรคเรื้อนหรือเด็กที่ขาดโอกาสทางการศึกษาในลักษณะอื่น ๆ ปัจจุบันโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ที่อยู่ในสังกัดกองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แห่งแรก คือ โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์พนมทวน จังหวัด กาญจนบุรี ซึ่ง ฯพณฯ นายอภัย จันทวิมล อธิบดีกรมสามัญศึกษาเป็นผู้คิดริเริ่มและได้ประกาศ จัดตั้งเป็นทางการ เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2496 ความมุ่งหมายในครั้งแรกมี 4 ประการ (กองการศึกษาพิเศษ, 2536 : 9) คือ

1. เพื่อให้เด็กที่ขาดโอกาสทางการศึกษาตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา (โดย เฉพาะผู้ที่อยู่ห่างไกลโรงเรียนเกิน 2,000 เมตร ซึ่งได้รับการยกเว้นในสมัยนั้น) ได้มาเข้า เรียนแบบอยู่ประจำ ให้มีความรู้อย่างน้อยในระดับการศึกษาภาคบังคับ และได้รับการฝึกสอน คำนำวิชาอาชีพที่จะสามารถกลับไปดำรงชีวิตในถิ่นกำเนิดของตนเองซึ่งจะเป็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ อยู่ห่างไกลของประเทศได้ด้วย
2. เพื่อให้รู้จักหน้าที่ที่พึงปฏิบัติต่อตนเอง ครอบครัว และสังคมที่เน้นในเรื่องนี้ เพราะว่าเด็กที่เข้าเรียนในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เป็นเด็กที่มาจากครอบครัวที่ยากจนมาก อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เป็นปัญหาหนัก จึงจำเป็นต้องสร้างความสำนึกในหน้าที่ ที่พึงปฏิบัติต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม
3. เพื่อสร้างผู้ที่จะนำความเข้าใจในการปฏิบัติตนตามระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์เป็นพระประมุข ให้กลับไปสู่ท้องถิ่นสามารถเป็นผู้นำท้องถิ่น และสามารถเป็น สื่อกกลางระหว่างรัฐกับชุมชนของตนได้
4. เพื่อให้รู้จักรักษาและทาบทิ้งในคุณค่าของขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม ของชาติ

โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์พนมทวนเมื่อจัดตั้งขึ้นในครั้งแรกได้รับเด็กยากไร้ไกล คมนาคม และชาวเขา จากท้องที่ของจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-7 เป็นโรงเรียนประจำ รัฐให้การสงเคราะห์อาหารคนละ 1,000 บาทต่อปี และเครื่อง นุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย เครื่องเขียนแบบเรียน จิตหลักสูตรเน้นหนักในคำนำวิชาอาชีพ เมื่อเรียนจบชั้น ประถมศึกษาปีที่ 7 แล้วหากเรียนดีมีความประพฤติดี เหมาะสมที่จะกลับไปเป็นผู้นำในท้องถิ่นได้ กรมสามัญศึกษา ได้พิจารณาให้ทุนการศึกษา คัดเลือก ไปเรียนต่อที่วิทยาลัยหมูก้านจอมบึง จังหวัดราชบุรี หรือโรงเรียนมัธยมศึกษาของจังหวัดที่เด็กมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ (ขจร เสวี, 2532 : 2)

เมื่อโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์พนมทวน ได้ดำเนินการเป็นที่เรียบร้อยและได้ผลดี กรมสามัญศึกษา ได้พิจารณาขยายการศึกษาสงเคราะห์ โดยกำหนดในแผนการศึกษาของ กระทรวงศึกษาธิการ ให้จัดตั้ง โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ขึ้น เขตการศึกษาละ 1 โรงเรียน มี โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ประจำเขตการศึกษา ที่ได้ดำเนินการไปแล้ว (กองการศึกษาพิเศษ. 2536 : 10) ดังนี้

1. โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์พนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี
เขตการศึกษา 5 พ.ศ. 2496
2. โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แม่จัน จังหวัดเชียงราย
เขตการศึกษา 8 พ.ศ. 2501
3. โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์บางกรวย จังหวัดนนทบุรี
เขตการศึกษา 1 พ.ศ. 2504
4. โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์มะขาม จังหวัดจันทบุรี
เขตการศึกษา 12 พ.ศ. 2504
5. โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด
เขตการศึกษา 10 พ.ศ. 2505
6. โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ชัยนาท จังหวัดชัยนาท
เขตการศึกษา 6 พ.ศ. 2505
7. โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ตาก จังหวัดตาก
เขตการศึกษา 7 พ.ศ. 2507
8. โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์สุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี
เขตการศึกษา 3 พ.ศ. 2511
9. โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์นางรอง จังหวัดบุรีรัมย์
เขตการศึกษา 11 พ.ศ. 2512
10. โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์สกลนคร จังหวัดสกลนคร
เขตการศึกษา 9 พ.ศ. 2512
11. โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์นราธิวาส จังหวัดนราธิวาส
เขตการศึกษา 2 พ.ศ. 2513

12. โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เข้าพ้อม จังหวัดกระบี่

เขตการศึกษา 4 พ.ศ. 2514

เมื่อจัดตั้งโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ครบทุกเขตการศึกษา รวม 12 โรงเรียนแล้ว รัฐเห็นว่ายังไม่เพียงพอแก่ความต้องการของสังคม ประกอบกับชนกลุ่มน้อยได้แก่ ชาวเขาเผ่าต่าง ๆ ในบางจังหวัดมีปัญหาแทรกซ้อนด้านความมั่นคงของชาติ เพื่อสนองความต้องการและแก้ปัญหาสังคมจึงตั้ง โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์สำหรับชาวเขาขึ้น (กองการศึกษาพิเศษ. 2536 : 11) ดังนี้

1. โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์
พ.ศ. 2515
2. โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์พื้นาน จังหวัดพื้นาน
พ.ศ. 2516
3. โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แม่ฮ่องสอน จังหวัดแม่ฮ่องสอน
พ.ศ. 2517
4. โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี
พ.ศ. 2518
5. โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
พ.ศ. 2519
6. โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เลย จังหวัดเลย
พ.ศ. 2522

สำหรับเด็กที่ยากไร้ต้องโอกาสและมีปัญหาทางด้านสังคม เนื่องจากบิดามารดา บ่วยเป็นโรคเรื้อน รัฐได้ให้การสงเคราะห์โดยกรมการแพทย์และอนามัย กรมประชาสงเคราะห์ให้ทางสงเคราะห์เลี้ยงดูในระยะแรกเกิดจนถึงวัยเรียน กรมสามัญศึกษาได้ให้การสงเคราะห์โดยจัดตั้งโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ขึ้นเป็นพิเศษ ประเภทไป-กลับ ให้การสงเคราะห์อาหารกลางวัน เครื่องนุ่งห่ม เครื่องเขียนแบบเรียน โดยจัดตั้งโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์สำหรับบุตรผู้ป่วยโรคเรื้อน ดังต่อไปนี้

1. โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ในสมบรูณ์ จังหวัดขอนแก่น
พ.ศ. 2517
2. โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์อำนาจเจริญ จังหวัดอุบลราชธานี
พ.ศ. 2517
3. โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่
พ.ศ. 2519
4. โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์จิตต์อารี จังหวัดลำปาง
พ.ศ. 2524

นอกจากนั้นรัฐยังได้ตั้งโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ประเภทอื่น ๆ อีก (กองการศึกษาพิเศษ. 2536 : 13) ดังต่อไปนี้

1. โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ในย่านภัยคุกคาม ได้แก่ โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์พิบูลย์ จังหวัดพัทลุง พ.ศ. 2516
2. โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์สำหรับเด็กในชุมชนแออัด กรุงเทพมหานคร ประเภทไป-กลับ ได้แก่ โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ กรุงเทพมหานคร กรมสามัญศึกษารับโอนจากกรมประชาสงเคราะห์ พ.ศ. 2523
3. โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์สำหรับบุตรหลานของผู้ประสบอุทกภัยในจังหวัดภาคใต้ เป็นโรงเรียนประเภทประจำ ได้แก่ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 19 จังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2532
4. โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์สำหรับบุตรหลานของผู้ประสบวาตภัยในจังหวัดภาคใต้ เป็นโรงเรียนประเภทประจำ ได้แก่ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 20 จังหวัดชุมพร พ.ศ. 2533
5. โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์สำหรับนักเรียนเรียนดีแต่ยากจน จากพื้นที่ทั่วประเทศ ได้ศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษา โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย เป็นโรงเรียนประเภทประจำ ได้แก่ โรงเรียนสมเด็จพระปิยะมหาราชาบรมนียบเขต จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ. 2535
6. โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์สำหรับชาวไทยภูเขา ซึ่งตั้งถิ่นฐานกระจัดกระจายไม่เป็นหลักแหล่ง รัฐไม่สามารถบริการได้ทั่วถึง พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระเมตตา

พระราชทานเงินทุนของมูลนิธิราชประชานุเคราะห์ในพระบรมราชูปถัมภ์ให้สร้างขึ้น เป็นโรงเรียนประเภทประจำ ได้แก่ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 21 จังหวัดแม่ฮ่องสอน พ.ศ. 2535 และโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 22 จังหวัดแม่ฮ่องสอน พ.ศ. 2535

สรุปได้ว่า โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์สังกัดกองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในปัจจุบันมี 29 โรงเรียน เป็นโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นสำหรับเด็กที่ขาดโอกาสทางการศึกษา ไม่สามารถเข้าเรียนในโรงเรียนปกติได้ด้วยเหตุผลความจำเป็นต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้วข้างต้น

นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการดำเนินงานการศึกษาสงเคราะห์

กระทรวงศึกษาธิการ (กองการศึกษาพิเศษ. 2536 : 13) ได้มีการปรับปรุงนโยบายด้านการจัดการศึกษาสงเคราะห์ โดยกำหนดแนวดำเนินงานของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2529 เป็นต้นไป ดังต่อไปนี้

1. โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์สำหรับบุตรหลานผู้ป่วยโรคเรื้อน ให้กรมสามัญศึกษาดำเนินการจัดการศึกษาตามปกติดังที่เคยจัดมา ทั้งนี้ เพราะเป็นการจัดการศึกษาในลักษณะพิเศษ

2. โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ประจำเขตการศึกษา

2.1 ให้จัดบริการการศึกษาในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ เพื่อช่วยเหลือเด็กที่ยากจนและอยู่ห่างไกลไม่มีโอกาสเข้าเรียนในโรงเรียนทั่วไปและเด็กกำพร้าไม่มีผู้ดูแล ส่วนเด็กที่ยากจนปกติให้เข้าเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

2.2 ให้สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในจังหวัดร่วมมือกันพิจารณาและดำเนินการสำรวจผู้จะเข้าเรียนตามเกณฑ์ ในข้อ 2.1

2.3 กรณีโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ประจำเขตการศึกษาใดที่มีที่เรียนเหลือให้ขยายรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาได้โดยใช้งบประมาณภายในวงเงินงบประมาณเดิม และให้ลดรับนักเรียนระดับประถมศึกษาลง ทั้งนี้จะต้องปรับวัตถุประสงค์ประสงค์ของการดำเนินงานใหม่ โดยมุ่งเน้นให้เด็กจบชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์สามารถกลับไปเป็นผู้นำในท้องถิ่นของตนเองทั้งด้านอาชีพและการป้องกันชุมชน

3. โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ท่าวเขา

3.1 ให้เพิ่มจำนวนโควตารับเด็กท่าวเขาและลดโควตารับเด็กพื้นราบจากสัดส่วนเดิมที่กำหนด 50 : 50 เป็น 70 : 30 หรือ 80 : 20

3.2 ให้สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในจังหวัดเข้าร่วมพิจารณาคัดเลือกเด็กพื้นราบในข้อ 3.1 ให้เป็นไปตามเกณฑ์ในข้อ 2.1

3.3 ปรับหลักสูตรการเรียนการสอนที่ใช้ในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ท่าวเขา โดยเน้นด้านความรักชาติ ความเป็นผู้นำ หลักการปกครอง คุณธรรม วิชาชีพและโภชนาการ

ตามที่กรมสามัญศึกษาได้ดำเนินการจัดการศึกษาสงเคราะห์ระดับประถมศึกษาเพื่อช่วยเหลือเด็กที่ขาดโอกาสทางการศึกษามาแล้วนั้นปรากฏว่าเมื่อนักเรียนเหล่านี้จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่ไม่สามารถเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาได้ เนื่องจากความเป็นอยู่ทางครอบครัวยากจนมากขาดผู้ปกครองหรือมีปัญหาอื่น ๆ นอกจากนั้นนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์อายุน้อย ไม่สามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากโรงเรียนไปใช้ในชีวิตจริง ในชุมชนได้ ทำให้การลงทุนในด้านการจัดการศึกษาสงเคราะห์ไม่เกิดผลสมบูรณ์เพียงพอ ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายในการดำเนินงานการศึกษาสงเคราะห์ของกระทรวงศึกษาธิการ กรมสามัญศึกษาจึงได้กำหนดแนวปฏิบัติการขยายชั้นเรียนในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ขึ้น และได้ดำเนินการตั้งแต่ปีการศึกษา 2530 เป็นต้นไป โดยกรมสามัญศึกษาได้เสนอให้กระทรวงศึกษาธิการ แจ้งนโยบายให้สำนักงานประถมศึกษาทราบ เพื่อสนับสนุนงบประมาณด้านนี้ด้วย ซึ่งก็ได้รับการสนับสนุนด้วยดีตั้งแต่ปีการศึกษา 2531 เป็นต้นไป (กองการศึกษาพิเศษ, 2536 : 14)

การขยายชั้นมัธยมศึกษา ในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์

ตามที่กรมสามัญศึกษาได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานงบประมาณให้ดำเนินการขยายชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ประจำเขตการศึกษานั้นขณะนี้ได้ดำเนินการไปแล้วดังนี้ คือ

- ปีการศึกษา 2530 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์บางกรวย
- โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์พนมทวน
- โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ตาก

- ปีการศึกษา 2531 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แม่จัน
 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์สกลนคร
 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์อรัญบุรี
- ปีการศึกษา 2532 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์สุราษฎร์ธานี
 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ชัยนาท
 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์นางรอง
 โรงเรียนสงเคราะห์มะขาม
- ปีการศึกษา 2533 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ราธิวาส
 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เขาพนม

อนึ่ง ในปีการศึกษา 2531 ได้รับอนุมัติเป็นกรณีพิเศษให้ขยายที่โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์พัทลุงอีก 1 โรงเรียน

สำหรับโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ชาวเขา ซึ่งมีอยู่ 6 โรงเรียน กรมสามัญศึกษาได้ขอย้ายเพิ่มเติมไป และขณะนั้นกำลังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของกระทรวงศึกษาธิการ ดังนี้ คือ

- ปีการศึกษา 2532 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เพชรบูรณ์
 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เชียงใหม่
 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แม่ฮ่องสอน
 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์น่าน
 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เพชรบุรี

ปีการศึกษา 2535 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เลย

กองการศึกษา กรมสามัญศึกษา มีแนวดำเนินงานต่อไป เกี่ยวกับโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ ดังต่อไปนี้

1. ร่วมมือกับสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พิจารณาคำเนินการสำรวจผู้ที่จะเข้าเรียนตามเกณฑ์ที่จะต้องสงเคราะห์ เพื่อวางแผนขยายงานด้านศึกษาสงเคราะห์ให้ผู้ขาดโอกาสทางการศึกษาในพื้นที่ต่าง ๆ ได้เข้าเรียนอย่างทั่วถึง ปัญหาที่พบประการหนึ่ง คือ นักเรียนศึกษาสงเคราะห์จำนวนมากเป็นเด็กในจังหวัดที่โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ตั้งอยู่ ส่วนจังหวัดอื่น ๆ ที่ได้รับโควต้ามักจะไม่ค่อยมีเด็ก

ส่งมาเข้าเรียน เพราะโรงเรียนอยู่ไกลจากภูมิลำเนาของเด็ก ผู้ปกครองไม่ยอมส่งเด็กไปเรียน แต่ถ้าผลการสำรวจมีข้อมูลชัดเจนว่าจังหวัดใดมีเด็กอยู่ในเกณฑ์ที่จะต้องให้การสงเคราะห์จำนวนมาก ก็ควรจัดตั้งโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ขึ้นในจังหวัดนั้น ตามความจำเป็นและขีดความสามารถทางด้านงบประมาณที่สามารถจะดำเนินการได้ในแต่ละปี

2. ปรับวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานใหม่ โดยเฉพาะด้านมัธยมศึกษา โดยมุ่งเน้นให้เด็กที่จบชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สามารถกลับไปเป็นผู้นำในท้องถิ่นของตนเองทั้งด้านอาชีพและการป้องกันชุมชน ดังนั้น โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์จึงควรศึกษาหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ให้เข้าใจแจ่มแจ้งและควรให้ครูอาจารย์ไปศึกษาดูงานทางด้านปฏิบัติ จากโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้งขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก เพื่อเอาประสบการณ์ที่ได้มาปรับเป็นแผนปฏิบัติให้เหมาะสมกับสภาพของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แต่ละแห่งและยึดหลักการกับวัตถุประสงค์ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ที่จะต้องเน้นวิชาอาชีพ ให้มากขึ้นเป็นพิเศษว่านักเรียนโรงเรียนไป-กลับ โดยใช้นอกเวลาเรียน ที่มีอยู่ก่อนเข้าเรียนตอนเช้าและตอนเย็นหลังโรงเรียนเลิก ทั้งนี้รวมถึงการปลูกฝังนิสัยที่พึงประสงค์ และคุณธรรมจริยธรรมด้วย สิ่งหนึ่งที่สำคัญคือ จะต้องตระหนักว่าเรามุ่งให้นักเรียนส่วนใหญ่ กลับไปอยู่ในท้องถิ่นอย่างมีคุณภาพชีวิต สามารถเป็นผู้นำท้องถิ่นได้ และเราก็ไม่สละเด็กส่วนน้อยที่มีความสามารถทางวิชาสามัญ ซึ่งควรส่งเสริมให้เรียนต่อสูงขึ้นไปอีก โดยมีทุนเล่าเรียนสนับสนุนให้

3. โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ทุกโรงเรียนควรมีกิจกรรมทางด้านการเรียนการสอนวิชาอาชีพ ซึ่งมีรายได้ส่วนหนึ่งเป็นรายได้ของนักเรียนอีกส่วนหนึ่งเป็นรายได้ของโรงเรียน เพื่อโรงเรียนจะได้มีเงินนอกงบประมาณไว้ใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา ในลักษณะคล้ายเงินบำรุงการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ไม่ได้เก็บเงินบำรุงการศึกษา

4. ขยายมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เดิม

(กองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา. 2536 : 16 - 17)

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

ในทศวรรษนี้ ความจริงที่ยอมรับกันอย่างหนึ่ง คือ ประชาชนต้องการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา ซึ่งการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาเป็นบริการอันพึงได้ของทุกคนโดยเสมอภาคไม่ว่าจะมีภูมิปัญญา ฐานะหรือความถนัด ความสนใจ แตกต่างกันอย่างใด ด้วยเหตุผลดังกล่าวระบบการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษา จึงจำเป็นต้องเปิดกว้างและให้โอกาสทุกคนเรียนได้ ให้สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจ และระดับความสามารถ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 มุ่งที่จะตอบสนองความจำเป็นที่เหมาะสมดังกล่าวในการนี้จำเป็นต้องกำหนดหลักการ จุดหมายขึ้นไว้เป็นการนำทางเพื่อให้การจัดเนื้อหา มวลความรู้ มวลประสบการณ์ และการเลือกใช้ชีวิตได้เป็นไปตามความเหมาะสม ดังนี้

1. หลักการ หมายถึง หลักใหญ่ ๆ ซึ่งเป็นทิศทางหรือแนวทางการให้การศึกษาที่จะนำไปสู่จุดหมายของหลักสูตรแต่ละระดับหรือคาบภาคถึงประโยชน์ ของการศึกษาในแต่ละระดับ

สำหรับหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 มีหลักการดังนี้ คือ เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนค้นพบความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเอง เป็นการศึกษาทั่วไป เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการประกอบสัมมาชีพ หรือการศึกษาต่อ เป็นการศึกษาที่สนองความต้องการของท้องถิ่นและประเทศชาติ

2. จุดหมาย หมายถึง ความต้องการทางการศึกษาและสังคม ซึ่งหลักสูตรมุ่งสนองหรือมุ่งให้เป็นไปตามนั้น

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 มีจุดหมายดังนี้ คือ เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนพัฒนาคุณภาพชีวิตและการศึกษาต่อให้สามารถเลือกแนวทางที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคมตามบทบาทและหน้าที่ของตนเองในฐานะเป็นพลเมืองดี ตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะเลือกและตัดสินใจประกอบสัมมาชีพ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีนิสัยในการปรับปรุงงานตนเองและสังคม เสริมสร้างอนามัยชุมชน และครองชีวิตโดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อสังคม

3. โครงสร้าง หมายถึง การจัดมวลประสบการณ์ทั้งหลายที่จะนำไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร เช่น การแบ่งเนื้อหาเป็นกลุ่ม หรือเป็นรายวิชา การกำหนดรายวิชาเป็นวิชาการ กำหนดเวลาเป็นสัดส่วน เป็นหน่วยการเรียนหรือเป็นคาบเวลา

สำหรับหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 มีโครงสร้าง ดังนี้

1. วิชาบังคับ จำนวน 57 หน่วยการเรียนรู้ได้แก่รายวิชาดังต่อไปนี้

1.1 วิชาบังคับแกน จำนวน 39 หน่วยการเรียนรู้

ภาษาไทย	12 หน่วยการเรียนรู้
วิทยาศาสตร์	9 หน่วยการเรียนรู้
คณิตศาสตร์	6 หน่วยการเรียนรู้
สังคมศึกษา	6 หน่วยการเรียนรู้
พลานามัย	3 หน่วยการเรียนรู้
ศิลปะศึกษา	3 หน่วยการเรียนรู้

1.2 วิชาบังคับเลือก จำนวน 18 หน่วยการเรียนรู้

สังคมศึกษา	6 หน่วยการเรียนรู้
พลานามัย	6 หน่วยการเรียนรู้
การงาน	6 หน่วยการเรียนรู้

2. วิชาเลือกเสรี จำนวน 33 หน่วยการเรียนรู้ ให้เลือกจากรายวิชาในกลุ่มวิชาต่าง ๆ ต่อไปนี้

2.1 กลุ่มวิชาภาษา ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ

2.2 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ ได้แก่ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์

2.3 กลุ่มวิชาสังคมศึกษา

2.4 กลุ่มวิชาพัฒนาบุคลิกภาพ ได้แก่ พลานามัย ศิลปะศึกษา

2.5 กลุ่มวิชาการงานและอาชีพ ได้แก่ อาชีพ

3. กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมดังต่อไปนี้

3.1 กิจกรรมตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดกิจกรรมในสถานศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ คือ กิจกรรมลูกเสือ - เนตรนารี หรือยุวกาชาด หรือ ผู้บำเพ็ญประโยชน์ จำนวน 1 คาบต่อสัปดาห์ต่อภาค และกิจกรรมอื่น ๆ อีก 1 คาบต่อสัปดาห์ต่อภาค

3.2 กิจกรรมแนะแนว หรือกิจกรรมแก้ไญหา หรือกิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ จำนวน 1 คาบ ต่อสัปดาห์ต่อภาค

3.3 กิจกรรมอิสระของผู้เรียน จำนวน 2 คาบต่อสัปดาห์ต่อภาค

หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533

1. เวลาเรียน

- 1.1 หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ใช้เวลาเรียนประมาณ 3 ปี หรือ 6 ภาคเรียน
- 1.2 ในปีการศึกษาหนึ่งให้แบ่งเป็นภาคเรียนปกติ 2 ภาค ภาคเรียนละ 20 สัปดาห์ และโรงเรียนอาจเปิดภาคเรียนฤดูร้อนได้อีกตามที่เห็นสมควร
- 1.3 ในสัปดาห์หนึ่ง โรงเรียนต้องเปิดเรียนไม่น้อยกว่า 5 วัน วันละไม่น้อยกว่า 7 คาบ คาบละ 50 นาที รวมอย่างน้อย 35 คาบ
- 1.4 ให้เรียนตามหลักสูตรอย่างน้อยสัปดาห์ละ 30 คาบ และให้โรงเรียนจัดให้ผู้เรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ โดยเข้าร่วมกิจกรรมลูกเสือ - เนตรนารี หรือยุวกาชาด หรือผู้นำเพื่อประโยชน์เป็นกิจกรรมบังคับ 1 คาบต่อสัปดาห์ และกิจกรรมอื่น 1 คาบต่อสัปดาห์และกิจกรรมแนะแนวหรือกิจกรรมแก้ปัญหาหรือกิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้อื่น 1 คาบต่อสัปดาห์ นอกจากนี้ให้มีเวลาสำหรับผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมอิสระอีกสัปดาห์ละ 2 คาบ

2. เกณฑ์การจบหลักสูตร

- 2.1 ต้องเรียนวิชาบังคับและวิชาเลือกเสรีตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างจำนวน 90 หน่วยการเรียนรู้ และทุกรายวิชาต้องได้รับการตัดสินผลการเรียน
- 2.2 ต้องได้หน่วยการเรียนรู้ทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า 80 หน่วยการเรียนรู้
- 2.3 ต้องได้หน่วยการเรียนรู้วิชาบังคับและวิชาภาษาไทยและสังคมศึกษา
- 2.4 ต้องเข้าร่วมกิจกรรมตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดกิจกรรมในสถานศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ 2 กิจกรรมโดยให้เลือกกิจกรรมลูกเสือ - เนตรนารี หรือยุวกาชาด หรือผู้นำเพื่อประโยชน์เป็นกิจกรรมบังคับ 1 คาบต่อสัปดาห์ และเลือกอื่น ๆ อีก 1 คาบต่อสัปดาห์ โดยแต่ละกิจกรรมต้องมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาทั้งหมด ที่จัดกิจกรรมของแต่ละภาคเรียนและต้องผ่านจุดประสงค์สำคัญของกิจกรรมที่กำหนด

ความหมายของหลักสูตร

มีผู้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้หลายประการ ดังนี้

กูด (ขจร เสวี. 2532 ; อ้างอิงมาจาก Good. 1973 : 149) ได้กล่าวถึงหลักสูตร มีความหมาย 3 ประการ ได้แก่

ประการแรก หลักสูตร คือ เนื้อหาวิชาที่จัดไว้เป็นระบบให้ผู้เรียนได้ศึกษาเพื่อให้อัปชัน หรือรับประกาศนียบัตร

ประการที่สอง หลักสูตร คือ คำาไตรงที่วไปของเนื้อหาหรือสิ่งเฉพาะที่จะต้องสอนซึ่งโรงเรียนจัดให้แก่เด็กเพื่อให้เด็กมีความรู้จบัชันหรือรับประกาศนียบัตร และสามารถเข้าเรียนต่อ ในทางอาชีพต่อไป

ประการที่สาม หลักสูตร คือ กลุ่มวิชาและกลุ่มประสบการณ์ที่กำหนดให้เด็กเรียนได้แล้วเรียนภายใต้การแนะแนวของโรงเรียนหรือสถานศึกษา

กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2532 : 11) ได้ให้นิยามของหลักสูตรว่าหลักสูตร คือ ข้อกำหนดแผนการเรียนการสอนอันเป็นส่วนรวมของประเทศ เพื่อนำไปสู่ความมุ่งหมายตามแผนการศึกษาแห่งชาติ

สังัด อุทรานันท์ (2532 : 16) กล่าวว่าหลักสูตร หมายถึง ลักษณะใดลักษณะหนึ่งซึ่งตั้งต่อไปนี้ หลักสูตร คือ สิ่งที่สร้างขึ้นในลักษณะของรายวิชาซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาสาระที่จัดเรียงลำดับความยากง่ายหรือเป็นขั้นตอนอย่างดี หลักสูตรประกอบด้วยประสบการณ์ทางการเรียน ซึ่งได้วางแผนไว้ล่วงหน้าเพื่อมุ่งหวังจะให้เด็กได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ต้องการหลักสูตรเป็นสิ่งที่สังคมสร้างขึ้นสำหรับให้ประสบการณ์ทางการศึกษาแก่เด็กในโรงเรียนหลักสูตรประกอบด้วย ประสบการณ์ทั้งหมดของผู้เรียน ซึ่งเขาได้ทำ ได้รับรู้และได้ตอบสนองต่อการแนะแนวของโรงเรียน

ดุขมี พงศ์ศาสตร์ (2532 : 141) กล่าวว่า หลักสูตร คือ แผนการเรียนการสอน อันเป็นส่วนรวมของประเทศอันอาจนำไปสู่ความมุ่งหมายของแผนการศึกษาแห่งชาติ

มะเตือ เสมา (2535 : 10) กล่าวว่า หลักสูตรเป็นแม่บทของการจัดกิจกรรมตลอดจนองค์ประกอบต่าง ๆ ในโรงเรียน

ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์ทั้งหลายที่มีอยู่ทั้งในและนอกห้องเรียน ซึ่งโรงเรียนจัดขึ้นเพื่อช่วยให้เด็กเกิดพัฒนาการทุกด้าน

ความสำคัญของหลักสูตร

ธารง บัวศรี (2532 : 9 - 10) ได้กล่าวว่าหลักสูตรเป็นหัวใจของการศึกษา ทั้งนี้ เพราะหลักสูตรเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นว่า โรงเรียนมีความมุ่งหมายในการให้การศึกษาแก่เด็กอย่างไร และสามารถให้ความรู้เสริมสร้าง ทักษะและทัศนคติในด้านใดบ้าง

แรมสมร อยู่สถาพร (2533 : 4) ได้กล่าวว่า หลักสูตรเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษา ถือเป็นแม่บทที่เป็นตัวชี้นำไปสู่ความสำเร็จและเป็นตัวกำหนดทิศทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา หลักสูตรที่ดีจึงต้องสอดคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษาของประเทศ เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ตลอดจนลักษณะความต้องการของผู้เรียน เพื่อสนองความต้องการด้านกำลังของประเทศ สามารถทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ และเกิดทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิต

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 38 - 39) ได้กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรไว้ดังนี้

1. งานด้านหลักสูตรและการสอน ทำให้การศึกษาค่าเงินไปสู่เป้าหมายที่วางไว้
2. งานด้านหลักสูตรทำให้การศึกษามีประสิทธิภาพ มีประสิทธิผลตรงตามเป้าหมาย
3. หลักสูตรเปรียบเสมือนแบบแปลน เป็นแบบยุทธศาสตร์ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จที่ต้องการ เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของครูที่จะจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้มีความรู้ ทักษะ ความประพฤติ มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ

ลักษณะของหลักสูตรที่ดี

หลักสูตรที่ดีควรมีลักษณะสอดคล้องกับความต้องการของสภาพสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม และเทคโนโลยี บุคคลทุกฝ่ายควรมีส่วนร่วมในการสร้างและพัฒนาหลักสูตร เนื้อหาสาระครอบคลุมข้อมูลที่ได้จากกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สำรวจตนเองตามความถนัดความสนใจเป็นรายบุคคล เป็นเครื่องมือช่วยให้เกิดการศึกษาตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ สื่อความชัดเจน มีการประเมินหลักสูตร และนำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร ดังทัศนะของบุคคลสำคัญหลายท่าน เช่น

เชย์เลอร์ และอเล็กซานเดอร์ (คูณากร กมล. 2535 ; อ้างอิงจาก Saylor and Alexandex. 1974 : 44 - 45) ได้ให้ทัศนะไว้ว่า หลักสูตรที่ดีควรมีลักษณะที่

จุดหมายชัดเจน มีความสอดคล้องกับโอกาสที่จะเรียนภายในกลุ่ม มีความคล่องตัวที่จะนำไปใช้
อย่างจริงจัง นักเรียนและครูมีความเข้าใจตรงกันเกี่ยวกับแผนการเรียนต่าง ๆ ในหลักสูตร
สันต์ ธรรมบำรุง (2527 ; 10) ได้กล่าวว่าหลักสูตรที่ดีควรมีลักษณะที่มี
ความคล่องตัวและสามารถที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับสภาพต่าง ๆ เป็น
เครื่องมือที่ช่วยให้นักเรียนบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ หลักสูตรในระดับต่าง ๆ มีความ
สัมพันธ์และต่อเนื่องกัน

องค์ประกอบของหลักสูตร

องค์ประกอบของหลักสูตรเป็นสิ่งที่ช่วยให้เห็นโครงสร้างของหลักสูตร ทำให้ทราบ
แนวทางการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล สำหรับองค์ประกอบของหลักสูตรมีผู้ให้
ทัศนะไว้หลายลักษณะ คือ

กรมสามัญศึกษา (2532 : 11 - 12) กล่าวว่า หลักสูตรประกอบด้วย

1. จุดหมาย คือ ความประสงค์ หรือความต้องการทางการศึกษาและสังคม ซึ่ง
หลักสูตรมุ่งจะสนองหรือมุ่งให้เป็นไปตามนั้น
2. หลักการ คือ ทิศทางหรือแนวทางซึ่งจะนำไปสู่จุดมุ่งหมาย
3. โครงสร้าง คือ กลุ่มวิชาหรือรายวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตร
4. จุดประสงค์การเรียนรู้ หมายถึง ทักษะหรือทัศนคติบางประการโดยเฉพาะ
รายวิชานั้น ๆ ซึ่งนักเรียนจะต้องรู้ ต้องมีหรือต้องปฏิบัติให้ได้
5. เนื้อหารายวิชาคือ ประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งกำหนด
ไว้สำหรับรายวิชานั้น ๆ
6. สื่อการเรียน คือ อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะช่วยให้เกิดความเข้าใจทักษะ และ
ทัศนคติ ตามที่ต้องการ
7. วิธีการสอน คือ กระบวนการทำให้เกิดการเรียนรู้ให้รู้จักคิดเป็น ทำเป็น
แก้ปัญหาเป็น
8. การประเมินผล คือ การวัดดูว่านักเรียนได้เกิดมีความรู้ ความเข้าใจและทักษะ
เพียงใดหรือไม่ และต้องปรับปรุงอย่างไร

ธำรง บัวศรี (2532 : 8) กล่าวว่า หลักสูตรมีองค์ประกอบที่สำคัญ 6 อย่าง คือ

1. จุดหมายของหลักสูตร (Curriculum Aims) หมายถึง ผลส่วนรวมที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนหลังจากที่เรียนจบหลักสูตรไปแล้ว
2. จุดประสงค์การเรียนรู้ (Instructional Objectives) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนหลังจากที่เรียนจบเนื้อหาสาระในวิชาที่กำหนดไว้
3. เนื้อหาสาระและประสบการณ์ (Content and Experiences) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และเกิดประสบการณ์
4. ยุทธศาสตร์การเรียนรู้ (Instructional Strategies) หมายถึง กระบวนการ และวิธีการในการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางความรู้และอื่น ๆ ตามจุดประสงค์และจุดหมายที่กำหนดไว้
5. วัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนรู้ (Instruction Media and Materials) หมายถึง เครื่องใช้และวัสดุต่าง ๆ รวมทั้งอุปกรณ์วัสดุทัศนศึกษาและอื่น ๆ ที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพและประสิทธิภาพของการเรียนการสอน
6. การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การประเมินผลหลักสูตรและการประเมินผลการเรียนการสอนตามหลักสูตร

จากทัศนะของบุคคลดังกล่าวอาจสรุปได้ว่า องค์ประกอบของหลักสูตรที่สำคัญประกอบด้วย จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ กระบวนการเรียนการสอน การประเมินผล

การนำหลักสูตรไปใช้

สุมิตร คุณานุกร (2523 : 130 - 131) กล่าวถึงการนำหลักสูตรไปใช้ให้รวมถึง กิจกรรม 3 ประเภท คือการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน การจัดปัจจัยและสภาพต่าง ๆ ภายในโรงเรียนให้หลักสูตรบรรลุถึงเป้าหมายและการสอนของครู

การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน หมายถึง การตีความและการกำหนดรายละเอียดของหลักสูตร เช่น จุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งอาจจะออกมาในรูปของการจัดแผนการเรียน การจัดตารางสอน ซึ่งก็คือการจัดสภาพการเรียนการสอนนั่นเอง

การจัดปัจจัยและสภาพต่าง ๆ ภายในโรงเรียน หมายถึง การจัดการที่สนับสนุนให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างสะดวก เช่น การจัดสรรงบประมาณ การพัฒนาบุคลากร การจัดหาสื่อการเรียนการสอน เป็นต้น

การสอน เป็นกิจกรรมที่เป็นรูปธรรมของการใช้หลักสูตรได้มากที่สุด เราสามารถดูว่า กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้หรือไม่ การที่จะตรวจสอบถึงความเป็นไปได้ดังกล่าวนี้ ต้องอาศัยการวัดผลและประเมินผลการเรียน เพราะการวัดผลและประเมินผลจะทำให้ทราบว่า การดำเนินการเรียนการสอนในโรงเรียน มีความถูกต้องและบรรลุตามหลักสูตรได้มากน้อยหรือไม่เพียงไร

สันต์ ธรรมบำรุง (2527 : 189 - 191) กล่าวว่า การนำหลักสูตรไปใช้เป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่ง เพราะตัวหลักสูตรเป็นเสมือนทฤษฎีการนำหลักสูตร ไปใช้เปรียบเสมือนภาคปฏิบัติ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้ จะต้องพยายามขยายเนื้อหาสาระ สร้างและใช้สื่อการนำหลักสูตร ไปใช้ การประเมินหลักสูตร ตลอดจนการบริหารหลักสูตรอันจะเป็นการเอื้ออำนวยให้การนำหลักสูตรบังเกิดผลดี การนำหลักสูตรไปใช้นั้น สามารถที่จะสรุปเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

1. การวางแผนเนื้อหาและกระทำคำอธิบายรายวิชา ได้แก่ การจัดแผนการเรียน การจัดโครงสร้างของกลุ่มวิชา เป็นต้น
2. การนำคำอธิบายรายวิชามาทำรายละเอียด และองค์ประกอบมาสร้างเป็นเอกสาร ตำรา อุปกรณ์การสอน ชุดการเรียน และชุดการสอน
3. นำครูมาฝึกอบรม เพื่อให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร การดำเนินการเรียนการสอน
4. ประเมินหลักสูตร
5. สร้างห้องสมุดเก็บหนังสือ เอกสารเฉพาะวิชา เพื่อให้เกิดการศึกษากันอย่างกว้างขวาง

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า การนำหลักสูตรนั้นเป็นกระบวนการ หรือวิธีดำเนินการ เกี่ยวกับการนำเอาจุดหมาย หลักการ โครงสร้างของหลักสูตร ไปจัดอยู่ในรูปของการปฏิบัติ โดยที่ต่ออาศัยปัจจัยต่าง ๆ ที่สนับสนุนต่อการนำหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการนำหลักสูตร ให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายนั้น พอจะประมวลได้เป็น 5 ประเภท คือ

1. ปัจจัยด้านบุคลากร
2. ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน

3. ปัจจัยด้านสื่อการเรียนการสอน
4. ปัจจัยด้านการวัดผล และประเมินผลการเรียน
5. ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะศึกษาให้ลึกซึ้งเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์สังักัดกรมสามัญศึกษา ในเรื่องต่อไปนี้

1. จุดหมายของหลักสูตร
2. จุดประสงค์ของการเรียนการสอน
3. เนื้อหาสาระและประสบการณ์
4. ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน
5. วัสดุอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน
6. ประเมินผล

จุดหมายของหลักสูตร (Curriculum Aims)

จุดหมายของหลักสูตร หมายถึง ผลส่วนรวมที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนหลังจากที่เรียนจบหลักสูตร ไปแล้ว

แพรด (ธำรง บัวศรี, 2532 : 151 - 153 ; อ้างอิงมาจาก Pratt, 1980 : 147 - 152) กล่าวว่า การร่างจุดหมายของหลักสูตร มีหลักการอยู่ 6 ประการ คือ

1. บอกถึงความต้องการอย่างชัดเจน (Intention) คือ ไม่พูดในลักษณะที่เป็นเพียงความหวัง แต่จะต้องบ่งชี้ลงไปว่าต้องการอะไร
2. บอกถึงความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญที่จะเกิดขึ้นแก่ผู้เรียน (Significant Change) ความเปลี่ยนแปลงอาจเป็นในด้านการเกิดทักษะใหม่ ความรู้ใหม่ ความเข้าใจใหม่ เจตคติใหม่
3. กระชับรัด ไม่เยิ่นเย้อ (Conciseness) การร่างจุดหมายต้องกระชับรัด ไม่คลุมเครือ เพราะจะทำให้ยากแก่การเข้าใจ
4. มีความถูกต้องแน่นอน (Exactness) จุดหมายต้องมีความแน่นอน เพื่อที่จะทำให้เข้าใจ และสามารถปฏิบัติตามได้

5. มีความสมบูรณ์ในตัว (Completeness) หมายความว่า จะต้องกล่าวถึงผลที่
ต้องการทุกอย่าง ซึ่งจะทำให้ไม่จำเป็นต้องไปกล่าวซ้ำอีกในจุดประสงค์

6. เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง (Acceptability) เช่น ครู ผู้บริหาร
โรงเรียน พ่อแม่ ผู้ปกครองและประชาชน จุดหมายที่ดีต้อง เป็นที่ยอมรับของบุคคลดังกล่าวด้วย
ธำรง บัณฑิต (2532) ได้ให้หลักเกณฑ์ในการกำหนดจุดหมายไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. สอดคล้องกับความต้องการของสังคม
2. สอดคล้องกับความต้องการของเด็ก
3. สอดคล้องกับหลักการปกครองของประเทศ
4. สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายข้ออื่น ๆ
5. สามารถนำมาปฏิบัติได้

สังัด อุทรานันท์ (2533 : 203) ได้กล่าวว่าจุดหมายของหลักสูตรเป็นส่วนสำคัญ
มาก เพราะจุดหมายจะบอกทิศทางของหลักสูตรว่าจะพัฒนาผู้เรียนให้เป็น ไป ในลักษณะใด
จุดหมายของหลักสูตรจะเป็นเครื่องชี้แนะต่อการจัดหลักสูตร ตลอดจนการจัดการเรียนการสอน
ดังนี้ คือ

1. จุดหมายของหลักสูตรจะเป็นแนวทางในการจัดเนื้อหาสาระที่จะนำมาบรรจุไว้ในหลักสูตร ได้อย่างเหมาะสม
2. จะเป็นแนวทางให้ครูได้จัดประสบการณ์ที่เหมาะสมให้กับผู้เรียน
3. จะบอกให้ผู้เรียน ได้ทราบว่า เขาควรจะเรียนรู้อะไรบ้าง ในลักษณะนี้จะช่วยให้นักเรียนได้เตรียมตัวเป็นการล่วงหน้า
4. จะเป็นแนวทางในการกำหนดวิธีการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน
5. จะบอกให้สาธารณะชนได้ทราบว่าหลักสูตรนั้น ๆ มีความต้องการให้ผู้เรียน
เกี่ยวข้อง หรือดำเนินการอย่างไรบ้างกับทรัพยากรภายในชุมชน
6. จะเป็นแนวทางในการบริหารโรงเรียน หรือสถาบันการศึกษาว่าควรจะมีแผน
การพัฒนาผู้เรียนให้เป็น ไป ในลักษณะใด

จุดประสงค์ของการเรียนการสอน (Instructional objective)

จุดประสงค์การเรียนการสอน หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียน หลังจาก
เรียนจบเนื้อหาสาระในวิชาที่กำหนดไว้

การกำหนดจุดประสงค์ต้องครอบคลุมพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนทุกด้าน คือ ร่างกาย อารมณ์ และสังคมซึ่ง บลูม (สังค อุทราวัฒน์, 2530 : 120 - 121 ; อ้างอิงมาจาก Bloom, 1956) ได้แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ

1. พุทธิพิสัย (Cognitive Domain) เน้นจุดประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับความรู้อันได้มาจากความจำ และระลึกได้และการพัฒนาทักษะความสามารถทางปัญญา เช่น

1.1 ความรู้ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับสิ่งจำเพาะ ศัพท์ต่าง ๆ ความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง เป็นต้น

1.2 ความเข้าใจ ได้แก่ สามารถแปล สามารถตีความ สามารถคาดคะเน โดยอาศัยข้อมูลที่มีอยู่เดิม

1.3 การประยุกต์ใช้ ได้แก่ การนำความคิดหลักเกณฑ์ และวิธีการไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใหม่

1.4 การวิเคราะห์ ได้แก่ สามารถวิเคราะห์องค์ประกอบต่าง ๆ สามารถวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่าง ๆ

1.5 การสังเคราะห์ ได้แก่ สามารถรวบรวมความคิดถ่ายทอดได้อย่างชัดเจน สามารถนำโครงการต่าง ๆ มาจัดทำแผนได้ สามารถนำสิ่งที่เป็นนามธรรมมาจัดเป็นหมวดหมู่ได้

1.6 การประเมินผล ได้แก่ สามารถตัดสินใจโดยอาศัยข้อมูลที่มีอยู่ในสิ่งที่ต้องการประเมิน สามารถตัดสินใจได้โดยใช้เกณฑ์การจัดจากภายนอก

2. จิตพิสัย (Affective Domain) เป็นจุดประสงค์ที่เกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลง ความสนใจ เจตคติ ค่านิยม และพัฒนาความพึงพอใจและการปรับตัว เช่น

2.1 การรับรู้ ได้แก่ รับรู้ว่ามีอะไรเกิดขึ้น การมีความเต็มใจที่จะรับรู้เฉพาะสิ่ง เฉพาะอย่าง

2.2 การสนองตอบ ได้แก่ การยอมตอบสนองการมีความเต็มใจในการตอบสนอง

2.3 การสร้างค่านิยม ได้แก่ การยอมรับค่านิยมอย่างใด อย่างหนึ่ง การยึดมั่นในค่านิยม

2.4 การจัดระบบ ได้แก่ การสร้างมโนทัศน์เกี่ยวกับค่านิยม การจัดระบบค่านิยม

2.5 การสร้างคุณลักษณะจากค่านิยม ได้แก่ จานะคุณลักษณะออกเป็น
กลุ่มการสร้างคุณลักษณะส่วนรวม

3. ทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) เป็นจุดประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับทักษะที่
กระทำด้วยมือ และอวัยวะต่าง ๆ เช่น

3.1 ทักษะการเคลื่อนไหวทั้งร่างกาย ได้แก่ การเคลื่อนไหวของอวัยวะ
ส่วนบน ส่วนกลาง ส่วนล่าง

3.2 ทักษะการเคลื่อนไหวสองส่วน หรือมากกว่าพร้อม ๆ กัน ได้แก่
การเคลื่อนไหวมือและนิ้ว มือและตา มือ ศา และเท้า

3.3 ทักษะการสื่อสารโดยใช้ท่าทาง ได้แก่ การแสดงสีหน้า ท่าทาง
การเคลื่อนไหวทั้งร่างกาย

3.4 ทักษะการแสดงพฤติกรรมทางการพูด ได้แก่ การออกเสียง การออก
เสียงเป็นคำพูด การทำเสียงสูงต่ำ

3. เนื้อหาสาระและประสบการณ์ (Content and Experiences)

เนื้อหาสาระและประสบการณ์ หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และเกิด
ประสบการณ์

ฮิลดา ทาบา (ฮาร์ง บิวศรี. 2532 : 206 ; อ้างอิงจากฮิลดา ทาบา.
1962 : 172 - 181) ได้แบ่งประเภทเนื้อหาสาระวิชาออกเป็น 4 ประเภท คือ

1. ประเภทที่เป็นข้อเท็จจริงและกระบวนการ (Specific Facts and
Processes) ได้แก่ เนื้อหาวิชาที่เป็นข้อมูล ซึ่งแสดงถึงความเป็นจริงของธรรมชาติ รวมทั้ง
หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่มีผู้กำหนดขึ้น เช่น ลม ฟ้า อากาศ พืช ผลไม้ สัตว์ เครื่องจักรกล สูตร
คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เป็นต้น

2. ประเภทที่เป็นความคิดพื้นฐาน (Basic Ideas) เนื้อหาวิชาประเภทนี้
ส่วนใหญ่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งสองสิ่ง เช่น น้ำกลายเป็นไอเพราะถูกความร้อนเผา
และเป็นน้ำแข็งเมื่อถูกความเย็น

3. ประเภทที่เป็นนิยามทัศน (Concepts) เป็นการรวบรวมเอาความคิด
เบื้องต้นมาสรุปเป็นความคิดรวบยอด

4. ประเภทที่เป็นระบบความคิด (System of Thought) เป็นเนื้อหาวิชาที่นำไปสู่ความเข้าใจระบบความคิดของศาสตร์ต่าง ๆ

นอกจากนี้ สมิท แสตนเลย์ และชอร์ (ธารง บัวศรี. 2532 : 211 ; อ้างอิงมาจาก Smith, Stanley and shore. 1950 : 278 - 284) ได้ตั้งหลักเกณฑ์การเลือกเนื้อหาวิชาไว้ 6 ประการ คือ

1. ต้องมีความสำคัญต่อการเรียนรู้
2. ต้องมีประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
3. ต้องเป็นสิ่งที่มีความสำคัญซึ่งสังคมต้องรักษาไว้
4. ต้องเป็นสิ่งที่ผู้เรียนสนใจ
5. ต้องเป็นสิ่งที่ส่งเสริมการพัฒนาสังคม
6. ต้องสอดคล้องกับเป้าประสงค์ของการศึกษาและสังคม

ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน (Instructional Strategies)

ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการและวิธีการในการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางความรู้และอื่น ๆ ตามจุดประสงค์และจุดหมายที่กำหนดไว้

สงบ ลักษณะ (2533 : 26) ได้เขียนถึงการจัดการเรียนการสอนเชิงกระบวนการไว้ดังนี้ว่า

โดยปกติกระบวนการจะหมายถึงความถึง การดำเนินงานเป็นขั้นตอนนำไปสู่ผลที่ต้องการในการใช้หลักสูตร ฉบับปรับปรุงกล่าวถึงกระบวนการ 2 แง่ คือ

1. จัดกิจกรรมให้เป็นกระบวนการ ซึ่งก็หมายถึง การมีขั้นตอนต่าง ๆ ให้เด็กได้แสดงออก หรือปฏิบัติโดยใช้ร่างกาย ความคิด การพูดในการเรียนเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ คือได้ความรู้หลังจากทำกิจกรรมแล้ว
2. พัฒนาให้เด็กเกิดความสามารถเชิงกระบวนการ ซึ่งก็หมายถึงการปลูกฝังให้เด็กมีความสามารถในการปฏิบัติเป็นขั้นตอนคิดตัว ไปใช้ในชีวิตจริง

เป้าหมายของการจัดการเรียนการสอนที่ใช้กระบวนการ ก็คือการสอนที่ครูหลีกเลี่ยงการเป็นผู้บอกความรู้แก่เด็ก โดยตรง แต่จะจัดให้เด็กได้ทำกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ

อย่างเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เหมาะสมกับธรรมชาติ และวัยของเด็กเหมาะสมกับลักษณะเนื้อหาวิชา และเหมาะสมกับสภาพสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน และชีวิตจริง

หน่วยศึกษานินเทศก์ กรมสามัญศึกษา (2534 ท : 1) ได้ระบุว่าจุดเน้นที่สำคัญของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) มี 3 ประการ คือ

1. การจัดการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการ
2. การตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น
3. การให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจ

จากจุดเน้นของหลักสูตร ฉบับปรับปรุงดังกล่าวและความจำเป็นที่จะต้องเตรียมตัวนักเรียนให้มีความสามารถรับกับความก้าวหน้า และการเพิ่มพูนของวิทยาการต่าง ๆ ที่มีมากขึ้นทุกวัน ทำให้ต้องเน้นกระบวนการในการเรียนการสอน ทั้งนี้เพราะหากครูสอนให้นักเรียนมีกระบวนการให้เรียนรู้วิธีใหม่ ไม่ใช่จำเนื้อหาวิชา นักเรียนก็จะมีความรู้ติดตัวไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ใหม่ ๆ ได้

สรุปแล้ว การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนการสอน
2. สอดคล้องกับเนื้อหา
3. สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม และสภาพความเป็นอยู่ของผู้เรียน
4. สนองความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน
5. เหมาะกับทรัพยากรที่มีอยู่
6. เหมาะกับบรรยากาศการบริหารโรงเรียน
7. เหมาะสมกับวัย ความสามารถและความสนใจของผู้เรียนโดยให้ทุกรูปแบบ

การสอนดังนี้

1. ถ่ายทอดข้อมูล หรือเนื้อหาวิชาโดยตรง
2. การให้ค้นคว้า และแก้ปัญหาด้วยตนเอง
3. ทดลองปฏิบัติการ
4. แบ่งกลุ่มเพื่อการเรียนรู้
5. การเรียนรู้เป็นรายบุคคล

6. การสอนเน้นทักษะกระบวนการ
7. การสอนเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

วัสดุอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน (Instruction Media and Materials)

วัสดุอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน หมายถึง เครื่องใช้และวัสดุต่าง ๆ รวมทั้งอุปกรณ์
โสตทัศนศึกษาและอื่น ๆ ที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพและประสิทธิภาพของการเรียนการสอน

นางเยาว์ ธาธาศรีสุทธิ (2530 : 151) กล่าวถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสื่อ
การเรียนที่ผู้บริหารพึงกระทำ ว่าผู้บริหารควรจัดหาสื่อการเรียนทุกประเภทเพื่อประกอบ
 การสอนของครู และเพื่อการค้นคว้าของนักเรียนไว้ให้พร้อม ทั้งนี้จะเป็นการช่วยปลูกฝังนิสัย
 รักการอ่าน และการค้นคว้าของนักเรียนยิ่งขึ้น และการสอนจะสัมฤทธิ์ผลมากขึ้น ถ้าครูรู้จัก
 ใช้สื่อการสอนให้เหมาะสมกับลักษณะเนื้อหาวิชา เพราะช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจที่จะ
 เรียนโดยมีหลักการ ใช้สื่อการเรียน ดังนี้

1. ควรใช้ให้เหมาะสมกับวิชาที่สอน วุฒิภาวะ พื้นความรู้และสมรรถภาพ
2. ใช้ให้ได้ผลคุ้มค่า หมายถึง การเตรียมนักเรียนให้พร้อมด้วยการอธิบายก่อนใช้
 อุปกรณ์ และเมื่อใช้แล้วต้องสรุปและอธิบายให้เข้าใจอีกครั้งหนึ่ง

3. ใช้อย่างประหยัดทั้งแรงงาน เงิน เวลา

4. ทดลองอุปกรณ์ทุกครั้งก่อนใช้กับนักเรียน

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (2534 : 5) ให้แนวคิดเกี่ยวกับการจัดหาสื่อ
 วัสดุอุปกรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน เพราะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยย้
 ใช้หลักสูตรได้ผลดี จึงมีความจำเป็นที่โรงเรียนจะต้องจัดซื้อ จัดหา หรือจัดทำไว้ให้พร้อมและ
 เป็นไปตามความต้องการของครูและนักเรียน ในการดำเนินการจัดซื้อจัดหา หรือจัดทำ
 ควรดำเนินการดังนี้

1. สำรวจความต้องการของครูและนักเรียน
2. สำรวจวัสดุ อุปกรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องที่มีอยู่แล้ว
3. จัดซื้อ จัดหา หรือจัดทำสื่อวัสดุ อุปกรณ์และเอกสารที่สอดคล้องกับความ
 ต้องการของครู นักเรียน และสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแต่ละวิชารวมทั้งจัดระบบบริหารที่
 เหมาะสมรวดเร็ว เป็นที่พึงพอใจของผู้ใช้บริการ

4. จัดเก็บรักษาสื่อ วัสดุอุปกรณ์อย่างเป็นระบบสามารถหยิบใช้ได้สะดวก
5. ช่อมแซมสื่อ วัสดุอุปกรณ์และเอกสารต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพที่ใช้การได้คืออยู่เสมอ

การประเมินผล (Evaluation)

การประเมินผล หมายถึง การประเมินผลหลักสูตรและการประเมินผลการเรียนรู้ การสอนตามหลักสูตร

การประเมินผล เป็นกระบวนการที่กระทำเพื่อให้ได้ข้อมูลและข้อเท็จจริงเพียงพออันจะนำไปสู่การสรุปผลการเรียนการสอนว่าประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด ด้วยการนำผลที่ได้จากการประเมินไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ในระเบียบการวัดผลและการประเมินผล หลักการประเมินผล มีดังนี้

1. จัดให้มีเครื่องมือที่จะใช้ในการประเมินผลทุกชนิดทั้งประเมินก่อนเรียน ระหว่างเรียน ปลายภาคเรียน
2. จัดให้มีเอกสารประเมินผลการเรียนให้ครบถ้วนและดำเนินการถูกต้องตามระเบียบเป็นปัจจุบัน
3. ส่งเสริมให้ครูประเมินผลการเรียนให้แก่นักเรียนอย่างสม่ำเสมอและมุ่งที่จะประเมินเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนเป็นสำคัญ
4. จัดให้มีวัสดุอุปกรณ์ที่จะให้ได้ดี ในการสอนซ่อมเสริมและสนับสนุนปรับปรุงการเรียนการสอนของครูด้วยตนเอง
5. ประเมินผลความก้าวหน้าทางวิชาการของโรงเรียน

กรมวิชาการ (2534 ก : 4 - 5) ระบุไว้ในระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ไว้ดังนี้

การประเมินผลการเรียนให้เป็นไปตามหลักการต่อไปนี้

1. สถานศึกษามีหน้าที่ประเมินผลการเรียน โดยความเห็นชอบของกลุ่มโรงเรียนในเรื่องของเกณฑ์ และแนวดำเนินการเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียน
2. ประเมินผลการเรียนเป็นรายวิชา โดยคิดเป็นหน่วยการเรียน การคิดจำนวนหน่วยการเรียนให้ถือปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

3. ประเมินผลการเรียนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแต่ละวิชา

4. ประเมินผล เพื่อปรับปรุงการเรียน และเพื่อตัดสินผลการเรียน การประเมินผล เพื่อปรับปรุงการเรียนให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

1. แจ้งให้ผู้เรียนทราบจุดประสงค์การเรียนรู้ วิธีการประเมินผลการเรียน เกณฑ์การผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ และเกณฑ์ขั้นต่ำของการผ่านรายวิชาก่อนสอนรายวิชานั้น

2. จุดประสงค์การเรียนรู้ จะต้องครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิสัย จิตพิสัย และ เห็นกระบวนการ

3. ประเมินผลก่อนเรียน เพื่อศึกษาหาความรู้พื้นฐานของผู้เรียน

4. วัดและประเมินผลระหว่างภาคเรียน เพื่อศึกษาผลการเรียน เพื่อจัดการสอนซ่อมเสริม และเพื่อนำคะแนนจากการวัดผลและประเมินผล ไปรวมกับการวัดผลปลายภาคเรียน โดยให้วัดและประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้

การวัดผลและประเมินผลระหว่างภาคเรียน ประกอบด้วย

4.1 วัดผลและประเมินผลระหว่างเรียนเป็นระยะ ๆ โดยให้โรงเรียนเป็นผู้ กำหนดจุดประสงค์

4.2 วัดผลกลางภาคเรียนอย่างน้อย 1 ครั้ง โดยให้กลุ่มโรงเรียนเป็นผู้กำหนด จุดประสงค์

4.3 ประเมินคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมตลอดภาคเรียนให้ โรงเรียนเป็นผู้กำหนดคุณลักษณะที่จะประเมิน โดยเน้นความรู้สึกละคุณภาพของการแสดงออก วัดผลปลายภาคเรียนเพื่อตรวจสอบผลการเรียนโดยวัดให้ครอบคลุมจุดประสงค์ที่สำคัญ ตามที่กลุ่มโรงเรียนกำหนด

หนังสือ ทัศนคติ (2524 : 206) ได้เน้นถึงหน้าที่ของผู้บริหารที่เกี่ยวกับการ ประเมินผลการเรียนประกอบด้วย การกำหนดนโยบายทั่วไปเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผล การจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นในการวัดผลและประเมินผล ส่งเสริมความรู้ ความสามารถทางด้านการประเมินผลแก่ครู การจัดเตรียมและดำเนินการสอบ ศึกษาชี้แจงระเบียบ การวัดผลและประเมินผล และการประเมินผลเพื่อการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินการวัดผลและ ประเมินผล

การใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 เท่าที่ผ่านมายังพบ ปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ มากมายดังจากรายงานการวิจัย เรื่องการจัดการศึกษาระดับประถม มัธยม และอาชีวศึกษาของไทยในทศวรรษหน้าที่สอดคล้องกับลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางสังคม (กรมวิชาการ. 2534. 109 - 144) และรายงานการวิจัยเรื่องภาพรวมการใช้หลักสูตร มัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 (กรมวิชาการ. 2535 : 12 - 37) พบว่า ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ทั้ง 6 ด้าน คือ จุดหมายของหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้การสอน เนื้อหาสาระและ ประสบการณ์ยุทธศาสตร์การเรียนรู้การสอน วัสดุอุปกรณ์สื่อการเรียนรู้การสอน ประเมินผล พอสรุปได้ดังนี้ โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจจุดหมายของหลักสูตร ไม่สามารถจัดการเรียน การสอนให้ทันนักเรียนบรรลุตามจุดหมายได้ จุดหมายบางข้อไม่สนองความต้องการของผู้เรียน ครูไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องจุดประสงค์การเรียนรู้การสอน จุดประสงค์ไม่ครอบคลุม พัฒนาการของผู้เรียนในทุกด้าน เนื้อหาไม่สอดคล้องกับวุฒิภาวะ ประสบการณ์และความสนใจ ของผู้เรียน ครูไม่เปลี่ยนพฤติกรรมการสอน กิจกรรมการเรียนรู้การสอนไม่เหมาะสมกับ สภาพแวดล้อม และสภาพความเป็นอยู่ของผู้เรียน ครูขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบ กระทรงศึกษาศึกษาการว่าด้วยการประเมินผล และครูส่วนใหญ่ไม่เห็นผลของการประเมินปรับปรุง การเรียนการสอน

การวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กนกรัตน์ ชาตูกว้าง (2523 : 137 - 138) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็น ของผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ในโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 ผลการวิจัยพบว่า เนื้อหาของหลักสูตรมีมากเกินไป ยากและซับซ้อน บุคลากรมีไม่เพียงพอ การใช้บุคลากรไม่ตรงกับ ความถนัด ความสามารถของครูที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน ครูยังใช้กิจกรรมการเรียน การสอนแบบเดิม สื่อการเรียนรู้การสอนไม่เพียงพอ และขาดงบประมาณในการจัดซื้อ รวมไปถึงครูยังไม่เข้าใจวิธีการประเมินผลและนักเรียนไม่สนใจสอนแก้ตัว

สมาน บุณรัตน์ (2524 : 132 - 140) ได้วิจัยเรื่องการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษา ตอนต้น พุทธศักราช 2521 ในเขตการศึกษา 1 ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาที่สำคัญที่ผู้บริหาร

พบ คือ การจัดหลักสูตรหมวดวิชาการทำงานและอาชีพ การจัดตารางสอน การจัดแผนการเรียน การขาดความร่วมมือจากครูในการจัดการเรียนการสอนเพื่อปฏิบัติตามหลักสูตร เจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ มีปัญหาการให้หลักสูตรดังนี้ บุคลากรที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับทะเบียนวัดผล ไม่เพียงพอ ขาดการประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ทะเบียนและฝ่ายต่าง ๆ ส่วนครูแนะแนว พบว่าขาดความร่วมมือจากผู้บริหาร การศึกษาเกี่ยวกับสายวิชาชีพในหลักสูตรการเลือกแผนการเรียนทำได้ยาก ขาดห้องหรือสถานที่เฉพาะในการแนะแนว ปัญหาสำคัญของหัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอนวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรใหม่ คือ ขาดความร่วมมือของครูในหมวดวิชาเพื่อปฏิบัติตามหลักสูตร ขงประมาณและสื่อการเรียนการสอนไม่เพียงพอ การเปิดสอนรายวิชาต่าง ๆ ตามแผนการเรียนไม่อาจกระทำได้อย่างกว้างขวาง ทั้งนี้ เพราะขาดบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ และสถานที่

ประกาศ เพ็ญกลาง (2525 : 176) ได้ศึกษาปัญหาทางานวิชาการโดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ปฏิบัติงานวิชาการในตำแหน่งผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ ในเขตการศึกษา 11 ผลการวิจัยพบว่า ครูขาดความรู้ ความเข้าใจ ในหลักสูตรใหม่ เอกสารประกอบหลักสูตรใหม่ยังไม่เพียงพอ หรือจัดซื้อไม่ทันกำหนด ขงประมาณไม่เพียงพอ ครูขาดความรับผิดชอบ ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ ไม่มีอำนาจในการควบคุมการเรียนการสอน การพัฒนาครูมีน้อย ครูยังสอนด้วยวิธีเดิม ระเบียนการวัดผลยังไม่ชัดเจน และเปลี่ยนแปลงบ่อย ขาดการนิเทศวิชาการ ครูขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมตามหลักสูตร

เจิม สืบขจร (2526 : 161 - 164) ได้วิจัยปัญหาการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลางสังกัดกรมสามัญศึกษา ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนไม่สามารถเปิดสอนวิชาชีพให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นได้ ครูไม่ปรับปรุงการเรียนการสอนให้เป็นไปตามแผนใหม่ โรงเรียนไม่มีความคล่องตัวในการให้นักเรียนได้เรียนรู้จากทรัพยากรนอกโรงเรียน หมวดวิชาที่มีปัญหาเกี่ยวกับการจัดครูสอนแทน คำนการแนะแนวนั้นครูทั่วไปยังให้ความร่วมมือต่องานแนะแนวไม่ดีพอ ส่วนทางด้านงบประมาณผลการเรียนนั้นครูผู้สอนไม่สนใจในการวิเคราะห์ข้อสอบ เพื่อนำมาปรับปรุง และจัดทำข้อสอบ

บุญดี พันธุ์ไทย (2526 : 51 - 63) ได้วิจัยสภาพการเรียนการสอนวิชาการงาน ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521

พบว่า อุปกรณ์สื่อการสอนและห้องปฏิบัติการสอน ส่วนมากมีไม่เพียงพอ การจัดแผนการเรียน
ถูกต้อง ส่วนด้านการประเมินผลและการสอนซ่อมเสริมครูผู้สอนไม่ค่อยมีจุดประสงค์ในการสอน
และส่วนมากเน้นภาคปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี การสอนซ่อมเสริมใช้วิธีการนัดมาสอนพิเศษให้จบ
เพิ่มเติมและจัดสอนในคาบซ่อมเสริม และปัญหาที่พบอีกคือ ครูสอนวิชาการทำงานมีไม่เพียงพอ

พริ้มเพรา คงชนะ (2526 : 21 - 23) ได้วิจัยความคิดเห็นของผู้บริหารและครู
เกี่ยวกับการใช้สื่อการสอนวิชาอาชีพท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตการศึกษา 10
พบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นว่า มีปัญหามากในเรื่อง ไม่ได้รับสื่อการสอนวิชาชีพของ
ท้องถิ่นหรือได้รับล่าช้า หรือไม่ครบถ้วน หรือเพียงพอกับความต้องการ มีปัญหาน้อยในเรื่อง
ความไม่เข้าใจจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้ในคู่มือการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่นระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้น ไม่สามารถปฏิบัติตามกิจกรรมการเรียนการสอนที่เสนอแนะไว้ในคู่มือ
การสอนมาใช้ในการเรียนการสอน ไม่สามารถประเมินผลได้ตามที่ได้เสนอแนะไว้ในคู่มือ
การสอน ไม่ทราบว่าควรประเมินเรื่องใดก่อนหลัง เนื่องจากลำดับบทเรียนในคู่มือการสอน
ไม่สอดคล้องกับลำดับบทเรียนในจุลสารประกอบการเรียน ต้องใช้เวลาในการประเมินผล
มาก ทำให้ไม่สามารถประเมินผลได้ครบถ้วนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ และไม่
เข้าใจเนื้อหาสาระที่ระบุไว้ในจุลสารประกอบการเรียนวิชาอาชีพท้องถิ่นในระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้น

ศรีวรรณ ปิ่นใจ (2532 : 166 - 167) ได้วิจัยปัญหาการใช้หลักสูตร
มัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ในทัศนะของผู้บริหารงานวิชาการ และผู้บริหาร
โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดเชียงราย พบว่า ปัญหาสำคัญที่ผู้บริหาร
โรงเรียนพบคือ ค่าบุคลากร ขาดงบประมาณในการส่งบุคลากรเข้าอบรม หรือประชุมทาง
วิชาการ และขาดบุคลากรด้านการจัดการเรียนการสอน มีปัญหาเรื่องภาระงานวิทยากรและแหล่ง
วิทยากรในท้องถิ่นมาเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน และการจัดสอนซ่อมเสริม
ให้ถูกต้องตามหลักการสอนซ่อมเสริม ด้านสื่อการเรียนการสอนขาดงบประมาณในการจัดส่งครู
เข้ารับการฝึกอบรมในการใช้อุปกรณ์การสอน และความไม่เพียงพอของหนังสือประกอบ
การค้นคว้าในห้องสมุด การได้รับคู่มืออุปกรณ์การเรียนการสอนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ทัน
ต่อการใช้ ครูขาดการบำรุงรักษา หรือปรับปรุงซ่อมแซมสื่อการเรียนการสอนด้านการวัดผลและ
ประเมินผลการเรียน ครูขาดความรู้ในการสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดผลด้านจิตพิสัย และมี
ปัญหาในเรื่องการติดตามนักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน "0" "ร" หรือ "มส"

ขจร เสงี่ยม (2532 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาแนวการจัด
โรงเรียนมัธยมศึกษาสงเคราะห์ที่พึงประสงค์ตามที่เสนอของผู้บริหาร โรงเรียน ผลการวิจัย
สรุปได้ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของการจัดโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ยังคงยึดจุดมุ่งหมายเดิม
ส่วนแนวคิดที่เพิ่มเติมได้แก่ ให้ความสำคัญกับตนเอง และพึ่งตนเองได้ เพื่อพัฒนา
การดำรงชีวิตด้านวิทยาศาสตร์ การเกษตร และให้มีการเรียนรู้เรื่องการอนุรักษ์ธรรมชาติ
2. การจัดหลักสูตรโรงเรียนมัธยมศึกษาสงเคราะห์ควรให้มีหลักสูตรสำหรับ
โรงเรียนมัธยมศึกษาสงเคราะห์โดยเฉพาะ ซึ่งจะต้องมีความสัมพันธ์กับท้องถิ่น และเปิดกว้าง
ให้โรงเรียนได้ร่วมพัฒนาหลักสูตรด้วย
3. การจัดการเรียนการสอน ให้มีการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้
เหมาะสม เน้นอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับสภาพอาชีพท้องถิ่น ความต้องการของนักเรียน และ
ประเทศ
4. การนิเทศการศึกษา ควรดำเนินการนิเทศการศึกษาทุกด้านจัดกระทำทั้งการ
นิเทศภายในและภายนอกให้เป็นไปในรูปของคณะกรรมการ
5. การแนะแนว ควรให้ทีคณะกรรมการแนะแนวดำเนินงานให้ครอบคลุมทั้งป้องกัน
ปัญหา แก้ปัญหา และส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียน

กรมวิชาการ (2534 : อัดสำเนา) ได้ดำเนินการวิจัยเรื่องประสิทธิผลของ
หลักสูตร ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ซึ่งวัตถุประสงค์หนึ่ง คือ ศึกษาสภาพการใช้หลักสูตรมัธยม
ศึกษาดอนต้นฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตรด้วยการ
สัมภาษณ์ผู้รับผิดชอบ ได้แก่ ศึกษานิเทศก์และผู้บริหารโรงเรียนกลุ่มละ 18 คน รวมทั้งสิ้น
36 คน ได้ผลดังนี้ร้อยละ 88.9 มีความเห็นว่า การใช้หลักสูตรในโรงเรียนประสบความสำเร็จ
สำเร็จบางส่วน เหตุผลที่ไม่สำเร็จ คือ การขาดความพร้อมภายใน ได้แก่ ขาดบุคลากรใน
โรงเรียน ครูไม่เข้าใจหลักสูตรแจ่มแจ้ง และไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและขาดความพร้อม
ภายในเรื่องการเตรียมการต่าง ๆ ของกรมวิชาการ และกรมเจ้าสังกัด ปัญหาที่เกิดขึ้นมาก
กว่าร้อยละ 80 คือ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นกระบวนการและการปฏิบัติ ปัญหา
การส่งเสริมให้ท้องถิ่นพัฒนาหลักสูตร ปัญหาที่เกิดขึ้นร้อยละ 70 - 80 คือ ปัญหาในเรื่อง
แนวการสอน แผนการสอน การใช้แหล่งวิชาการ สถานประกอบการ เอกสารประกอบ

หลักสูตรและสื่อต่าง ๆ การให้นักเรียนได้เลือกเรียนรายวิชาต่าง ๆ ตามความถนัดและความสนใจ และความเข้าใจหลักสูตรของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง

กรมวิชาการ (2534 : 11) ได้ทำการวิจัยประเมินสภาพการให้หลักสูตร โรงเรียนในโครงการร่วมพัฒนาหลักสูตร พบว่า โรงเรียนร้อยละ 30.36 สามารถจัดกิจกรรมงานเลือกให้สอดคล้องกับอาชีพในท้องถิ่นได้ โรงเรียนร้อยละ 15.38 จัดกิจกรรมงานเลือกให้หลายหลากโดยยึดความพร้อมของโรงเรียนเป็นหลัก โรงเรียนร้อยละ 24.35 จัดหลักสูตรสนองความต้องการของนักเรียนที่ต้องศึกษาและโรงเรียนร้อยละ 29.48 ไม่สามารถจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพและอาชีพท้องถิ่นได้

กรมวิชาการ (2534 : อัดสำเนา) ได้ติดตามประเมินการใช้หลักสูตรของสถานศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2533 จำนวน 143 โรงเรียน ผลปรากฏว่านักเรียนชั้น ม. 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับดีในด้านคุณลักษณะทั่วไป คุณลักษณะเพื่อพัฒนาชีวิต คุณลักษณะเพื่อพัฒนาสังคม ความสามารถทางภาษาและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปานกลาง ซึ่งควรจะได้รับการพัฒนา ได้แก่ ความสามารถทางวิทยาศาสตร์ การคิดและแก้ปัญหา

วิวัฒน์ สัมฤทธิ์วิวัฒาสัย (2534) ได้ศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ตามทัศนะของผู้บริหารงานวิชาการ และผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตร สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 7 และ 8 พบว่า

1. ด้านบุคลากร มีปัญหาโดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัญหาอันดับแรก คือ การขาดงบประมาณในการส่งบุคลากรเข้าอบรม หรือประชุมทางวิชาการ รองลงมาคือ การขาดบุคลากรในการปฏิบัติงานวิชาการ
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน มีปัญหาโดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลางและพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาอันดับแรกคือ การนำวิทยากรและแหล่งวิทยากร ในท้องถิ่นมาเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน
3. ด้านสื่อการเรียนการสอนมีปัญหาส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การได้รับคู่มือ อุปกรณ์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่ทันใช้ อันดับรองลงมาคือ ความเพียงพอของหนังสือ และคู่มือประกอบการสอนสำหรับบุคลากร

4. ด้านการวัดผลและประเมินผล ผู้บริหาร โรงเรียนมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัญหาอันดับแรกคือ ความสามารถของครูในการสร้างเครื่องมือวัดผลด้านจิตพิสัย อันดับรองลงมาคือ ความสามารถของครูในการสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดผลด้านความรู้ ความเข้าใจ

ประวิทย์ มาดีประเสริฐ (2536) ได้ศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษา ตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2536) ในโรงเรียนประถมศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหารงานวิชาการ ในเขตการศึกษา 6 พบว่า

1. ด้านบุคลากร มีปัญหาขาดงบประมาณในการส่งบุคลากรเข้ารับการฝึกอบรม หรือประชุมทางวิชาการ ขาดบุคลากรที่มีความเข้าใจในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริหาร หลักสูตร ขาดการนิเทศภายในเกี่ยวกับการเรียนการสอน ขาดการจัดทำแผนการสอนที่เน้น กระบวนการ
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน มีปัญหาการสอนของครู เน้นเนื้อหา หรือข้อมูล มากกว่าเน้นกระบวนการ ไม่ใช่ประโยชน์จากวิทยากร แหล่งวิทยากร สถานประกอบการ สถานประกอบการอาชีพอิสระในท้องถิ่น การจัดสอนซ่อมเสริม ไม่จัดตามโครงสร้างของ หลักสูตรสนองต่อความสนใจ และความถนัดของนักเรียนและความต้องการของท้องถิ่น
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน มีปัญหาไม่มีห้องวัสดุอุปกรณ์และวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน และจำนวนหนังสือประกอบการค้นคว้าสำหรับการเรียนการสอนไม่เพียงพอ และขาดแหล่งวิทยากรในการจัดฝึกอบรมครู
4. ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน มีปัญหาครูขาดความรู้ความเข้าใจ ระเบียบการประเมินผลการเรียน ขาดการนิเทศเรื่องการวัดผลและประเมินผล
5. ด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน มีปัญหาขาดห้องแนะแนว ขาดการพัฒนาฝึกอบรม การจัดกิจกรรมบังคับ การจัดกิจกรรมอิสระ ไม่จัดกิจกรรมแนะแนว หรือกิจกรรมแก้ปัญหาหรือ กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้อื่นๆ และขาดการวางแผนการจัดกิจกรรมตามหลักสูตร

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างก็มีความคิดเห็นต่อปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ต่างกัน
2. ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างก็มีความคิดเห็นต่อปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ประกอบด้วยบุคลากร 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้บริหารโรงเรียน และกลุ่มครู โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ในปีการศึกษา 2536 โดยแบ่งเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 52 คนและครูจำนวน 260 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครูโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน ร้อยละ 70 ตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละโรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่างรวม 218 คน จำนวนเป็น ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 36 คน และครู จำนวน 182 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากตำรา เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และคำแนะนำจากคณะกรรมการควบคุมปริญญาอักษร นำมาประมวลสร้างเป็นแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพภาพ และข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับซึ่งกำหนดความมากน้อยของปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น โดยให้เกณฑ์ให้หน้าหนักคะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง มีปัญหาการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับ มากที่สุด
- 4 หมายถึง มีปัญหาการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับ มาก
- 3 หมายถึง มีปัญหาการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับ ปานกลาง
- 2 หมายถึง มีปัญหาการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับ น้อย
- 1 หมายถึง มีปัญหาการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

เกณฑ์ในการแปลความหมาย พิจารณาจากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้เกณฑ์พิจารณาที่กำหนดไว้ แบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

- 3.76 - 5.00 หมายถึง มีปัญหาการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับ มาก
- 2.26 - 3.75 หมายถึง มีปัญหาการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับ ปานกลาง
- 1.00 - 2.25 หมายถึง มีปัญหาการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับ น้อย

ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิด สำหรับผู้บริหาร โรงเรียนและครู ได้รับความรู้และข้อเสนอแนะ เพื่อประโยชน์ในการอภิปรายผล

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาหลักการและแนวทางการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น จากตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยยึดแนวทางของ ธำรง บัวศรี ที่ได้ศึกษาไว้ 6 ด้าน คือ ด้านจุดหมายของหลักสูตร ด้านจุดประสงค์การเรียนการสอน ด้านเนื้อหาสาระและประสบการณ์ ด้านยุทธศาสตร์การเรียนการสอน ด้านวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน และ ด้านการประเมินผล
2. สัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรในเรื่องเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป การนำหลักสูตรไปใช้ ปัญหาและอุปสรรคในการใช้หลักสูตร เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ
3. ประมวลข้อมูลจาก ข้อ 1, 2 มาสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ตัวเลือก โดยให้ครอบคลุมองค์ประกอบทั้ง 6 ด้าน พร้อมแบบสอบถามปลายเปิด
4. หากคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน คือ

4.1 ทหาความเที่ยงตรง (Validity) เมื่อสร้างแบบสอบถามเสร็จแล้ว นำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและปรับปรุงแก้ไขให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว ได้แก่

4.1.1 อาจารย์วิชัย เวียงสงค์ ผู้อำนวยการโรงเรียน ภร
ราชวิทยาลัย กรมสามัญศึกษา

4.1.2 อาจารย์ไพฑูรย์ คงคาสุริยฉาย นักวิชาการ 7 หัวหน้าฝ่าย
ส่งเสริมการศึกษาพิเศษ กองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา

4.1.3 อาจารย์สมพงษ์ พรหมบุรณย์ คีษานันท์เทศก์ กรมสามัญศึกษา

4.1.4 อาจารย์จูงใจ แสงพันธุ์ อาจารย์ภาควิชาการบริหาร
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

4.1.5 ผศ. นิเวศน์ ธรรมรักษ์ สำนักทดสอบทางการศึกษาและ
จิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

4.2 ทหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) นำแบบสอบถามที่ตรวจแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 คน เพื่อนำมาหาค่าอำนาจจำแนก โดยใช้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นซึ่งแบบสอบถามมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.16 ถึง 10.84 แสดงว่า แบบสอบถามชุดนี้ สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับวิจัยได้ต่อไป

4.3 ทหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) นำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้ว ไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค ได้ค่า ความเชื่อมั่น .9770

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อขอหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัย ถึงผู้อำนวยการกองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา เพื่อขอความร่วมมือ ไปยังผู้บริหาร โรงเรียนและครู โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. ส่งแบบสอบถามในการวิจัยพร้อมหนังสือของผู้อำนวยการกองการศึกษาพิเศษ ถึงผู้บริหาร โรงเรียนและครู เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม จัดใส่ซองส่งทาง ไปรษณีย์ และเจ้าหน้าที่ของถึงผู้วิจัยและคณบดี เพื่อขอความร่วมมือในการส่งแบบสอบถาม กลับคืนผู้วิจัย ใช้เวลาประมาณ 25 วัน
3. ในการวิจัยครั้งนี้ มีผู้ตอบแบบสอบถามกลับมาจำนวนทั้งสิ้น 212 ชุด คิดเป็น ร้อยละ 97.25

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา มาตรวจความถูกต้องและความสมบูรณ์ ของแบบสอบถาม คัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์และถูกต้องนำไปวิเคราะห์ ได้จำนวนทั้งสิ้น 212 ชุด
2. หาค่าร้อยละ ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ตอนที่ 1 คือ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด
3. นำแบบสอบถาม ตอนที่ 2 มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังนี้

มีปัญหาการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับ มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มีปัญหาการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับ มาก	ให้	4	คะแนน
มีปัญหาการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับ ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
มีปัญหาการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับ น้อย	ให้	2	คะแนน
มีปัญหาการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับ น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน
4. หาค่าเฉลี่ยของคำตอบในแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เพื่อศึกษาระดับปัญหา การใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 เป็นรายข้อ รายด้าน และ โดยรวมทุกด้าน

การแปลความหมายค่าเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์ประเมินความคิดเห็นดังนี้

3.76 - 5.00	หมายถึง	มีปัญหาการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับ มาก
2.26 - 3.75	หมายถึง	มีปัญหาการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับ ปานกลาง
1.00 - 2.25	หมายถึง	มีปัญหาการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับ น้อย
5. หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เพื่อหาการ กระจายความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

6. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา โดยใช้ t - test

7. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา โดยใช้ t - test

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Sciences) โดยใช้สถิติ ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้สูตร

$$\text{ร้อยละของรายการใด} = \frac{\text{ความถี่ของรายการนั้น} \times 100}{\text{ความถี่ทั้งหมด}}$$

1.2 ค่าเฉลี่ย (X) ใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนข้อมูล

(ส่วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 59)

1.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละข้อยกกำลังสอง

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

N แทน จำนวนคนที่ตอบแบบสอบถาม

(ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 64)

2. ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยการทดสอบค่าเฉลี่ยทางสถิติที่ระดับ .05

ใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{s_H^2}{n_H} + \frac{s_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - distribution

\bar{X}_H แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่มสูง

\bar{X}_L แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่มต่ำ

s_H^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มสูง

s_L^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มต่ำ

n_H แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง

n_L แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

(ชาตวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ. 2525 : 127 - 128)

3. ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient) ใช้สำหรับการคำนวณค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ใช้สูตร

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right)$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

n แทน จำนวนข้อของเครื่องมือวัด

$\sum s_i^2$ แทน ผลรวมของคะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ

s_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของ เครื่องมือทั้งฉบับ

(ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 170 - 171)

4. สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 10 ปี และ ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป โดยใช้สูตร t - test แบบ Independent sample

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาในการแจกแจงแบบ

t-distribution

\bar{X}_1 แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1

\bar{X}_2 แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

s_1^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1

s_2^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

n_1 แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่ 1

n_2 แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่ 2

(ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 86)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ กล่าวถึงสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ซึ่งประกอบด้วยสาระสำคัญตามลำดับดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัย ใช้สัญลักษณ์ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

- N แทน จำนวนผู้บริหารโรงเรียน และครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
- \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)
- S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
- t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t-distribution
- * แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่ง และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครู

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่ง และ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน รายละเอียดได้แสดงไว้ในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่ง และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ตำแหน่ง	ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน				รวม	
	ต่ำกว่า 10 ปี		ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้บริหาร						
โรงเรียน	15	42.86	20	57.14	35	100
ครู	91	51.41	86	48.59	177	100
รวม	106	50.00	106	50.00	212	100

จากตาราง 1 แสดงว่า กลุ่มผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 35 คน มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 และเป็นผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 ส่วนกลุ่มครู จำนวน 177 คน ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 51.41 และเป็นครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 48.59

ตาราง 2 (ต่อ)

ปัญหาการใช้หลักสูตร	ผู้บริหารโรงเรียน N = 35			ครู N = 177			ผู้บริหารโรงเรียน และครู N = 212		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
การประเมินผล	2.76	.80	ปานกลาง	2.98	.78	ปานกลาง	2.94	.79	ปานกลาง
รวม	2.84	.72	ปานกลาง	3.03	.64	ปานกลาง	3.00	.66	ปานกลาง

จากตาราง 2 แสดงว่า ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู เมื่อวิเคราะห์โดยรวมทุกด้าน พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ด้านที่ผู้บริหารโรงเรียนและครูมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัญหาในด้านเนื้อหาสาระและประสบการณ์ เมื่อพิจารณาเฉพาะกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้บริหารโรงเรียนและกลุ่มครู มีความคิดเห็นเป็นไปในลักษณะเดียวกัน ทั้ง โดยรวมทุกด้านและเป็นรายด้าน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น
ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา
ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครู ในด้านจุดหมายของหลักสูตร จำแนกเป็น
รายชื่อ

ข้อ ปัญหาการใช้หลักสูตร ด้านจุดหมายของหลักสูตร	ผู้บริหารโรงเรียน N = 35			ครู N = 177			ผู้บริหารโรงเรียน และครู N = 212		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ครูไม่เข้าใจจุดหมาย ของหลักสูตร	2.74	1.07	ปาน กลาง	2.55	.88	ปาน กลาง	2.58	.92	ปาน กลาง
2. โรงเรียนไม่สามารถปรับ หลักสูตร ให้สอดคล้องกับ สภาพปัจจุบัน และปัญหา ของท้องถิ่น	2.63	.97	ปาน กลาง	2.87	1.01	ปาน กลาง	2.83	1.01	ปาน กลาง
3. จุดหมายของหลักสูตรไม่ สนองกับการแก้ปัญหาของ สังคม	2.69	.90	ปาน กลาง	2.97	.93	ปาน กลาง	2.92	.93	ปาน กลาง
4. โรงเรียนจัดการศึกษา วิชาชีพ ไม่ครอบคลุม จุดหมายของหลักสูตร	2.80	1.13	ปาน กลาง	2.82	1.01	ปาน กลาง	2.82	1.01	ปาน กลาง
5. จุดหมายหลักสูตรบางข้อ ไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้	2.80	.96	ปาน กลาง	3.07	.99	ปาน กลาง	3.03	.99	ปาน กลาง
6. ครูไม่สามารถปฏิบัติ กิจกรรมการเรียนการสอน ตามจุดหมายของหลักสูตรได้	2.77	.91	ปาน กลาง	2.89	.98	ปาน กลาง	2.87	.96	ปาน กลาง

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อ ปัญหาการใช้หลักสูตร ด้านจุดหมายของหลักสูตร	ผู้บริหารโรงเรียน			ครู			ผู้บริหารโรงเรียน และครู		
	N = 35			N = 177			N = 212		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
7. โรงเรียนขาดแคลนครู บางรายวิชาทำให้จัดการ ศึกษา ไม่บรรลุจุดหมายของ หลักสูตร	3.51	.95	ปาน กลาง	3.66	1.00	ปาน กลาง	3.64	.99	ปาน กลาง
8. โรงเรียนขาดแคลนวัสดุ อุปกรณ์สื่อการสอน อาคาร สถานที่ ทำให้จัดการศึกษา ไม่บรรลุจุดหมายของหลักสูตร	3.51	1.01	ปาน กลาง	3.69	1.07	ปาน กลาง	3.66	1.06	ปาน กลาง
รวม	2.93	.74	ปาน กลาง	3.06	.69	ปาน กลาง	3.04	.70	ปาน กลาง

จากตาราง 3 แสดงว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ในด้านจุดหมายของหลักสูตร โดยรวมทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ข้อที่มีความคิดเห็นสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ โรงเรียนขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์สื่อการสอน อาคารสถานที่ ทำให้จัดการศึกษา ไม่บรรลุจุดหมายของหลักสูตร

ผู้บริหารโรงเรียน มีความคิดเห็นว่า ปัญหาด้านจุดหมายของหลักสูตร โดยรวมทุกข้อ และเป็นรายชื่อ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีความคิดเห็นสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ โรงเรียนขนาดแคลงรายวิชา ทำให้จัดการศึกษา ไม่บรรลุจุดหมายของหลักสูตร

ครูมีความคิดเห็นว่า ปัญหาด้านจุดหมายของหลักสูตร โดยรวมทุกข้อ และเป็นรายชื่อ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีความคิดเห็นสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ โรงเรียนขนาดแคลงวัสดุ อุปกรณ์ สื่อการสอน อาคารสถานที่ ทำให้จัดการศึกษา ไม่บรรลุจุดหมายของหลักสูตร

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น
ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ตามความ
คิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครู ในด้านจุดประสงค์การเรียนการสอน จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ ปัญหาการใช้หลักสูตร ด้านจุดประสงค์การเรียน การสอน	ผู้บริหารโรงเรียน			ครู			ผู้บริหารโรงเรียน และครู		
	N = 35			N = 177			N = 212		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
9. โรงเรียนกำหนด จุดประสงค์การเรียน การสอนไม่สอดคล้องกับ ความต้องการของท้องถิ่น	2.86	.97	ปาน กลาง	2.78	1.01	ปาน กลาง	2.79	1.00	ปาน กลาง
10. ครูไม่วิเคราะห์จุด ประสงค์เพื่อจัดทำแผน การสอนรายวิชา	3.09	1.04	ปาน กลาง	2.94	1.05	ปาน กลาง	2.96	1.05	ปาน กลาง
11. ครูไม่มีความรู้ความ เข้าใจในเรื่องจุดประสงค์ เนื้อหาทาง บลายทาง	2.80	.83	ปาน กลาง	2.63	.93	ปาน กลาง	2.66	.92	ปาน กลาง
12. โรงเรียนกำหนด จุดประสงค์การเรียน การสอนไม่ครอบคลุม พัฒนาการของผู้เรียน	2.63	.77	ปาน กลาง	2.82	.94	ปาน กลาง	2.79	.93	ปาน กลาง
13. โรงเรียนไม่ปรับปรุง พัฒนาจุดประสงค์การเรียน รู้ในรายวิชาต่าง ๆ	2.57	.98	ปาน กลาง	2.73	.94	ปาน กลาง	2.70	.95	ปาน กลาง

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อ ปัญหาการใช้หลักสูตร ด้านจุดประสงค์การเรียน การสอน	ผู้บริหารโรงเรียน			ครู			ผู้บริหารโรงเรียน และครู		
	N = 35			N = 177			N = 212		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
14. ครูไม่กำหนดจุดประสงค์ การเรียนรู้ และเกณฑ์การ ผ่านไว้ในบันทึกการสอน	2.57	.95	ปาน กลาง	2.55	.91	ปาน กลาง	2.55	.92	ปาน กลาง
15. โรงเรียนกำหนด จุดประสงค์การเรียนการ สอนไม่สอดคล้องกับหลักสูตร	2.40	.85	ปาน กลาง	2.42	.87	ปาน กลาง	2.42	.87	ปาน กลาง
16. ครูไม่แจ้งจุดประสงค์การ เรียนรู้ให้นักเรียนทราบใน ทุกบทเรียน	2.66	1.06	ปาน กลาง	2.38	1.02	ปาน กลาง	2.43	1.02	ปาน กลาง
รวม	2.70	.76	ปาน กลาง	2.66	.74	ปาน กลาง	2.67	.74	ปาน กลาง

จากตาราง 4 แสดงว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ในด้านจุดประสงค์การเรียนการสอน โดยรวมทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ข้อที่มีความคิดเห็นสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ ครูไม่วิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชา เพื่อจัดทำแผนการสอนรายวิชา

ผู้บริหาร โรงเรียน มีความคิดเห็นว่า ปัญหาด้านจุดประสงค์การเรียนรู้การสอน โดยรวม
ทุกข้อ และเป็นรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีความคิดเห็นสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่
ครูไม่วิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชาเพื่อจัดทำแผนการสอนรายวิชา

ครู มีความคิดเห็นว่า ปัญหาด้านจุดประสงค์การเรียนรู้การสอนโดยรวมทุกข้อ และเป็น
รายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีความคิดเห็นสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ ครูไม่วิเคราะห์
จุดประสงค์รายวิชาเพื่อจัดทำแผนการสอนรายวิชา

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น
ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ตามความ
คิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครู ในด้านเนื้อหาสาระ และประสบการณ์ จำแนกเป็น
รายข้อ

ข้อ ปัญหาการใช้หลักสูตร ด้านเนื้อหาสาระ และ ประสบการณ์	ผู้บริหารโรงเรียน			ครู			ผู้บริหารโรงเรียน และครู		
	N = 35			N = 177			N = 212		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
17. เนื้อหาวิชาที่สอนไม่ สอดคล้องกับสภาพปัญหา และความต้องการของ ท้องถิ่น	2.71	.86	ปาน กลาง	2.85	.99	ปาน กลาง	2.83	.97	ปาน กลาง
18. โรงเรียนไม่จัดเนื้อหา รายวิชาเลือกให้เป็น ตามความถนัด และ ความสนใจของผู้เรียน	2.80	1.13	ปาน กลาง	2.93	1.02	ปาน กลาง	2.91	1.04	ปาน กลาง
19. ปริมาณเนื้อหาไม่ เหมาะสมกับเวลาเรียน	2.60	.91	ปาน กลาง	2.96	1.01	ปาน กลาง	2.90	1.01	ปาน กลาง
20. โรงเรียนขาดความพร้อม ในด้านวัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ในการเปิด วิชาเลือกต่าง ๆ	3.37	.88	ปาน กลาง	3.73	.96	ปาน กลาง	3.67	.92	ปาน กลาง
21. โรงเรียนขาดการแสวง หาความร่วมมือจากชุมชน เพื่อพัฒนาเป็นหลักสูตร ท้องถิ่น	2.97	1.10	ปาน กลาง	3.35	1.00	ปาน กลาง	3.29	1.03	ปาน กลาง

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อ ปัญหาการใช้หลักสูตร ด้านเนื้อหาสาระ และ ประสบการณ์	ผู้บริหารโรงเรียน			ครู			ผู้บริหารโรงเรียน และครู		
	N = 35			N = 177			N = 212		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
22. โรงเรียนไม่มีการสำรวจ ความสนใจ ความต้องการ ของนักเรียนเพื่อจัด ประสบการณ์	2.71	.99	ปาน กลาง	3.08	1.09	ปาน กลาง	3.02	1.08	ปาน กลาง
23. โรงเรียนขาดการ ปรับปรุงเนื้อหาสาระด้าน การเรียนการสอนวิชา วิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยี	2.71	.99	ปาน กลาง	3.16	.98	ปาน กลาง	3.09	.99	ปาน กลาง
24. โรงเรียนขาดครูที่มี ประสบการณ์เพื่อเปิดสอน วิชาเลือกต่าง ๆ ได้ เพียงพอ	3.51	.85	ปาน กลาง	3.59	1.02	ปาน กลาง	3.58	.99	ปาน กลาง
รวม	2.93	.77	ปาน กลาง	3.21	.75	ปาน กลาง	3.16	.58	ปาน กลาง

จากตาราง 5 แสดงว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ในด้านเนื้อหาสาระ และประสบการณ์ โดยรวมทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีความคิดเห็นสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ โรงเรียนขาดแคลนความพร้อมในด้านวัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ ในการเปิดวิชาเลือกต่าง ๆ

ผู้บริหารโรงเรียน มีความคิดเห็นว่า ปัญหาด้านเนื้อหาสาระ และประสบการณ์ โดยรวมทุกข้อ และเป็นรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีความคิดเห็นสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ โรงเรียนขาดครูที่มีประสบการณ์เพื่อเปิดสอนรายวิชาเลือกต่าง ๆ ได้เพียงพอ

ครู มีความคิดเห็นว่า ปัญหาด้านเนื้อหาสาระ และประสบการณ์ โดยรวมทุกข้อ และเป็นรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีความคิดเห็นสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ โรงเรียนขาดแคลนความพร้อมในด้านวัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ในการเปิดวิชาเลือกต่าง ๆ

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น
ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ตามความ
คิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครู ในด้านยุทธศาสตร์การเรียนการสอน จำนวนเป็นรายข้อ

ข้อ ปัญหาการใช้หลักสูตร ด้านยุทธศาสตร์การเรียน การสอน	ผู้บริหารโรงเรียน N = 35			ครู N = 177			ผู้บริหารโรงเรียน และครู N = 212		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
25. โรงเรียนไม่ได้นำมา ปัญหาในท้องถิ่นมาช่วย ในการเรียนการสอน	3.25	1.06	ปาน กลาง	3.55	1.04	ปาน กลาง	3.50	.97	ปาน กลาง
26. โรงเรียนขาดการจัด ระบบการสอนซ่อมเสริม ให้เป็นแนวทางปฏิบัติ เดียวกัน	2.60	1.03	ปาน กลาง	3.20	.95	ปาน กลาง	3.10	.99	ปาน กลาง
27. โรงเรียนขาดงบประมาณ ในการส่งครูเข้ารับการ ฝึกอบรม เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพในการเรียน การสอน	3.09	.98	ปาน กลาง	3.14	1.15	ปาน กลาง	3.13	1.12	ปาน กลาง
28. การนิเทศภายในยังไม่ เป็นที่ยอมรับของครูใน โรงเรียน	2.71	.83	ปาน กลาง	3.03	1.05	ปาน กลาง	2.98	1.02	ปาน กลาง
29. ครูจัดกิจกรรมการเรียน การสอนไม่สนองความ แตกต่างระหว่างบุคคล	3.00	.94	ปาน กลาง	3.03	.93	ปาน กลาง	3.03	.93	ปาน กลาง

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อ ปัญหาการใช้หลักสูตร ด้านยุทธศาสตร์การเรียน การสอน	ผู้บริหารโรงเรียน			ครู			ผู้บริหารโรงเรียน และครู		
	N = 35			N = 177			N = 212		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
30. ครูไม่ให้ความสนใจใน เรื่องการสอนที่เน้นทักษะ กระบวนการ	2.97	.98	ปาน กลาง	3.07	.99	ปาน กลาง	3.05	.99	ปาน กลาง
31. ครูยังสอนให้เด็กท่องจำ มากกว่าสอนให้รู้จัก ร่วมคิด ร่วมทำ	2.89	1.11	ปาน กลาง	3.00	1.00	ปาน กลาง	2.98	1.03	ปาน กลาง
32. ครูไม่สอนวิธีให้เด็กเรียน รู้ด้วยตนเอง	2.83	1.01	ปาน กลาง	2.90	1.00	ปาน กลาง	2.89	1.03	ปาน กลาง
รวม	2.91	.82	ปาน กลาง	2.90	1.03	ปาน กลาง	3.09	.77	ปาน กลาง

จากตาราง 6 แสดงว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ในด้านยุทธศาสตร์การเรียนการสอน โดยรวมทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ข้อที่มีความคิดเห็นสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ โรงเรียนไม่ได้แก้ปัญหาในท้องถิ่นมาช่วยในการเรียนการสอน

ผู้บริหารโรงเรียน มีความคิดเห็นว่า ปัญหาด้านยุทธศาสตร์การเรียนการสอน โดยรวมทุกข้อ และเป็นรายชื่อ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีความคิดเห็นสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ โรงเรียน ไม่ได้นำภูมิปัญญาในท้องถิ่นมาช่วยในการเรียนการสอน

ครู มีความคิดเห็นว่า ปัญหาด้านยุทธศาสตร์การเรียนการสอน โดยรวมทุกข้อ และเป็นรายชื่อ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีความคิดเห็นสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ โรงเรียน ไม่ได้นำภูมิปัญญาในท้องถิ่นมาช่วยในการเรียนการสอน

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น
ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ตามความ
คิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครู ในด้านวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน จำแนก
เป็นรายข้อ

ข้อ ปัญหาการใช้หลักสูตร ด้านวัสดุอุปกรณ์ และสื่อ การเรียนการสอน	ผู้บริหารโรงเรียน			ครู			ผู้บริหารโรงเรียน และครู		
	N = 35			N = 177			N = 212		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
33. โรงเรียนขาดการให้ คำแนะนำ อบรมครูให้ มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการใช้สื่อ การสอน	2.77	.91	ปาน กลาง	3.18	.99	ปาน กลาง	3.11	.99	ปาน กลาง
34. โรงเรียนขาดแคลนห้อง ปฏิบัติการวิชาชีพ โรงฝึก งาน	3.11	1.08	ปาน กลาง	3.19	1.12	ปาน กลาง	3.18	1.11	ปาน กลาง
35. โรงเรียนขาดแคลนวัสดุ อุปกรณ์สำหรับฝึกงาน และอาชีพ	3.20	.96	ปาน กลาง	3.40	1.14	ปาน กลาง	3.37	1.11	ปาน กลาง
36. โรงเรียนขาดแคลน หนังสือ และคู่มือครูที่ใช้ ประกอบการสอนของครู	2.94	1.06	ปาน กลาง	3.38	1.10	ปาน กลาง	3.31	1.10	ปาน กลาง

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อ ปัญหาการใช้หลักสูตร ด้านวัสดุอุปกรณ์ และสื่อ การเรียนการสอน	ผู้บริหารโรงเรียน			ครู			ผู้บริหารโรงเรียน และครู		
	N = 35			N = 177			N = 212		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
37. โรงเรียนได้รับ เครื่องเขียนแบบเรียน ไม่เพียงพอ และไม่ทัน ตามกำหนดเวลาที่ ต้องการใช้	2.71	1.10	ปาน กลาง	3.20	1.16	ปาน กลาง	3.12	1.16	ปาน กลาง
38. โรงเรียนขาดการวาง แผนการจัดซื้อ จัดหา จัดทำสื่อการเรียนการสอน	2.43	.85	ปาน กลาง	2.96	1.08	ปาน กลาง	2.87	1.06	ปาน กลาง
39. โรงเรียนขาดการ ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูคิด ทำสื่อ นวัตกรรมการสอน ด้วยวิธีง่าย ๆ และ ประหยัด	2.49	.87	ปาน กลาง	3.03	1.04	ปาน กลาง	2.93	1.04	ปาน กลาง

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อ ปัญหาการใช้หลักสูตร ด้านวัสดุอุปกรณ์ และสื่อ การเรียนการสอน	ผู้บริหารโรงเรียน			ครู			ผู้บริหารโรงเรียน และครู		
	N = 35			N = 177			N = 212		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
40. วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีอยู่ไม่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ชั้น และวัยของผู้เรียน	2.80	.83	ปานกลาง	3.00	.97	ปานกลาง	2.97	.95	ปานกลาง
รวม	2.81	.77	ปานกลาง	3.17	.83	ปานกลาง	3.56	.88	ปานกลาง

จากตาราง 7 แสดงว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ในด้านวัสดุอุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอน โดยรวมทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ข้อที่มีความคิดเห็นสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ โรงเรียนขนาดเล็กวัสดุอุปกรณ์สำหรับฝึกงาน และอาชีพ

ผู้บริหารโรงเรียน มีความคิดเห็นว่า ปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอน โดยรวมทุกข้อ และเป็นรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีความคิดเห็นสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ โรงเรียนขนาดเล็กวัสดุอุปกรณ์สำหรับฝึกงาน และอาชีพ

ครู มีความคิดเห็นว่า ปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอนโดยรวมทุกข้อ และเป็นรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีความคิดเห็นสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ โรงเรียนขนาดเล็กวัสดุอุปกรณ์สำหรับฝึกงาน และอาชีพ

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น
ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ตามความ
คิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครู ในด้านการประเมินผล จำแนกเป็นรายชื่อ

ข้อ ปัญหาการใช้หลักสูตร ด้านการประเมินผล	ผู้บริหารโรงเรียน N = 35			ครู N = 177			ผู้บริหารโรงเรียน และครู N = 212		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
41. โรงเรียนขาดแคลน เครื่องมือที่มีคุณภาพ สำหรับการประเมินผล การเรียนการสอน	3.00	1.03	ปาน กลาง	3.23	.95	ปาน กลาง	3.19	.98	ปาน กลาง
42. โรงเรียนขาดการประเมิน ชี้แจงทำความเข้าใจ และกำหนดแนวทางใน การประเมินผลการเรียน การสอน	2.37	.88	ปาน กลาง	2.92	1.03	ปาน กลาง	2.83	1.03	ปาน กลาง
43. ครูไม่มีการประเมินผล ก่อนเรียน	2.63	.94	ปาน กลาง	3.00	1.08	ปาน กลาง	2.94	1.07	ปาน กลาง
44. ครูไม่นำผลการประเมิน มาใช้ปรับปรุงการเรียน การสอน	2.97	1.01	ปาน กลาง	2.99	.97	ปาน กลาง	2.94	.96	ปาน กลาง
45. ครูขาดความรู้ ความ เข้าใจในการประเมิน ผลตามหลักสูตร	2.74	1.09	ปาน กลาง	2.74	.87	ปาน กลาง	2.74	.91	ปาน กลาง

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อ ปัญหาการใช้หลักสูตร ด้านการประเมินผล	ผู้บริหารโรงเรียน			ครู			ผู้บริหารโรงเรียน และครู		
	N = 35			N = 177			N = 212		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
46. ครูขาดทักษะในการสร้าง แบบทดสอบ และการ วิเคราะห์แบบทดสอบ	3.06	1.00	ปาน กลาง	3.20	.91	ปาน กลาง	3.03	.95	ปาน กลาง
47. โรงเรียนขาดการ รายงานผลการประเมิน ให้แก่ผู้ปกครอง และผู้ ที่เกี่ยวข้องทราบ	2.63	.91	ปาน กลาง	2.85	1.08	ปาน กลาง	2.81	1.06	ปาน กลาง
48. โรงเรียนขาดแคลนวัสดุ อุปกรณ์เครื่องใช้ เพื่อ อำนวยความสะดวกใน การจัดทำแบบทดสอบ	2.71	1.05	ปาน กลาง	3.09	1.03	ปาน กลาง	3.03	1.04	ปาน กลาง
รวม	2.76	.80	ปาน กลาง	2.98	.78	ปาน กลาง	2.94	.97	ปาน กลาง

จากตาราง 8 แสดงว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ในด้านการประเมินผล โดยรวมทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ข้อที่มีความคิดเห็นสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ โรงเรียนขาดแคลนเครื่องมือที่มีคุณภาพ สำหรับการประเมินผลการเรียนการสอน

ผู้บริหารโรงเรียน มีความคิดเห็นว่า ปัญหาด้านการประเมินผล โดยรวมทุกข้อ และเป็นรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีความคิดเห็นสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ โรงเรียนขาดแคลนเครื่องมือที่มีคุณภาพ สำหรับการประเมินผลการเรียนการสอน

ครู มีความคิดเห็นว่า ปัญหาด้านการประเมินผล โดยรวมทุกข้อ และเป็นรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีความคิดเห็นสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ โรงเรียนขาดแคลน เครื่องมือที่มีคุณภาพ สำหรับการประเมินผลการเรียนการสอน

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูที่มีต่อปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน โดยรวมทุกด้าน เป็นรายด้าน และรายข้อ ดังตาราง 9 - 22

ตาราง 9 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกันโดยรวมทุกด้าน และเป็นรายด้าน

ปัญหาการใช้หลักสูตร	1 - 10 ปี N = 15		10 ปีขึ้นไป N = 20		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
จุดหมายของหลักสูตร	3.38	.57	2.60	.68	3.66*
จุดประสงค์การเรียนการสอน	3.22	.58	2.31	.64	4.38*
เนื้อหาสาระ และประสบการณ์	3.42	.65	2.56	.63	3.91*
ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน	3.43	.71	2.53	.69	3.74*
วัสดุอุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอน	3.37	.53	2.39	.65	4.92*
การประเมิน	3.31	.68	2.36	.62	4.26*
รวม	3.35	.54	2.46	.60	4.66*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 แสดงว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา โดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกัน

ตาราง 10 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อปัญหาการใช้หลักสูตร
มัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัด
กรมสามัญศึกษา ตามประสพการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกันในด้านจุดหมายของหลักสูตร
จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	1 - 10 ปี		10 ปีขึ้นไป		t
		N = 15		N = 20		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	ครูไม่เข้าใจจุดหมายของหลักสูตร	3.47	.99	2.20	.77	4.11*
2	โรงเรียนไม่สามารถปรับหลักสูตร ให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน และ ปัญหาของท้องถิ่น	3.20	.86	2.20	.83	3.44*
3	จุดหมายของหลักสูตร ไม่สนองกับ การแก้ปัญหาของสังคม	3.07	.80	2.40	.88	2.34*
4	โรงเรียนจัดการศึกษาวิชาชีพ ไม่ ครอบคลุมจุดหมายของหลักสูตร	3.07	1.10	2.60	1.14	1.22
5	จุดหมายหลักสูตรบางข้อไม่สามารถ นำไปปฏิบัติได้	3.20	.77	2.50	1.00	2.33*
6	ครูไม่สามารถปฏิบัติกิจกรรม การเรียนการสอน ตามจุดหมาย ของหลักสูตร ได้	3.20	.77	2.45	.89	2.66*
7	โรงเรียนขาดแคลนครูบางรายวิชา ทำให้จัดการศึกษา ไม่บรรลุจุดหมาย ของหลักสูตร	3.93	.80	3.20	.95	2.47*

ตาราง 10 (ต่อ)

ปี	ปัญหาการใช้หลักสูตร	1 - 10 ปี N = 15		10 ปีขึ้นไป N = 20		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
8	โรงเรียนขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ สื่อการสอน อาคารสถานที่ ทำให้ จัดการศึกษา ไม่บรรลุจุดหมายของ หลักสูตร	3.87	.92	3.25	1.02	1.88
	รวม	3.38	.57	2.60	.68	3.66*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 แสดงว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ในด้านจุดหมายของหลักสูตร โดยรวมทุกข้อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นข้อ 4 โรงเรียนจัดการศึกษาวิชาชีพไม่ครอบคลุมจุดหมายของหลักสูตร และข้อ 8 โรงเรียนขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ สื่อการสอน อาคารสถานที่ ทำให้จัดการศึกษาไม่บรรลุจุดหมายของหลักสูตร มีความแตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 11 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนที่มีต่อปัญหาการใช้หลักสูตร
มัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัด
กรมสามัญศึกษา ตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกันในด้านจุดประสงค์การเรียนการสอน
จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	1 - 10 ปี		10 ปีขึ้นไป		t
		N = 15		N = 20		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
9	โรงเรียนกำหนดจุดประสงค์การเรียนการสอน ไม่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น	3.33	.98	2.50	.83	2.67*
10	ครูไม่วิเคราะห์จุดประสงค์เพื่อจัดทำแผนการสอนรายวิชา	3.80	.77	2.55	.89	4.44*
11	ครูไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องจุดประสงค์ทาง ปลายทาง	3.27	.59	2.45	.83	3.40*
12	โรงเรียนกำหนดจุดประสงค์การเรียนการสอน ไม่ครอบคลุมพัฒนาการของผู้เรียน	3.00	.65	2.35	.75	2.74*
13	โรงเรียนไม่ปรับปรุงพัฒนาจุดประสงค์การเรียนรู้ในรายวิชาต่าง ๆ	3.27	.88	2.05	.69	4.42*
14	ครูไม่กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ และเกณฑ์การผ่านไว้ในบันทึกการสอน	3.27	.70	2.05	.76	4.89*

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	1 - 10 ปี N = 15		10 ปีขึ้นไป N = 20		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
15	โรงเรียนกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้การสอน ไม่สอดคล้องกับหลักสูตร	2.80	.77	2.10	.79	2.63*
16	ครูไม่แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบในทุกบทเรียน	3.00	1.20	2.40	.88	1.64
	รวม	3.22	.58	2.31	.64	4.38*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 แสดงว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ในด้านจุดประสงค์การเรียนรู้การสอน โดยรวมทุกข้อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นข้อ 16 ครูไม่ได้แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบในทุกบทเรียน มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 12 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนที่มีต่อปัญหาการใช้หลักสูตร
มัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัด
กรมสามัญศึกษา ตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกันในด้านเนื้อหาสาระ และ
ประสบการณ์ จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	1 - 10 ปี		10 ปีขึ้นไป		t
		N = 15		N = 20		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
17	เนื้อหาวิชาที่สอนไม่สอดคล้องกับ สภาพปัญหา และความต้องการของ ท้องถิ่น	3.07	.88	2.45	.76	2.17*
18	โรงเรียนไม่จัดเนื้อหารายวิชา เลือกให้เป็นตามความถนัด และ ความสนใจของผู้เรียน	3.53	.99	2.25	.91	3.93*
19	ปริมาณเนื้อหาไม่เหมาะสมกับเวลา เรียน	3.00	.76	2.30	.92	2.46*
20	โรงเรียนขาดความพร้อมในด้าน วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ในการ เปิดวิชาเลือกต่าง ๆ	3.67	.82	3.15	.88	1.80
21	โรงเรียนขาดการแสวงหา ความร่วมมือจากชุมชน เพื่อพัฒนา เป็นหลักสูตรท้องถิ่น	3.73	.96	2.40	.82	4.32*
22	โรงเรียนไม่มีการสำรวจ ความสนใจ ความต้องการของ นักเรียนเพื่อจัดประสบการณ์	3.27	.80	2.30	.92	3.31*

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	1 - 10 ปี N = 15		10 ปีขึ้นไป N = 20		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
23	โรงเรียนขาดการปรับปรุงเนื้อหาสาระด้านการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	3.13	.99	2.40	.88	2.27*
24	โรงเรียนขาดครูที่มีประสบการณ์เพื่อเปิดสอนวิชาเลือกต่าง ๆ ได้เพียงพอ	3.93	.70	3.20	.83	2.82*
	รวม	3.42	.65	2.56	.63	3.91*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 แสดงว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ในด้านเนื้อหาสาระ และประสบการณ์ โดยรวมทุกข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นข้อ 20 โรงเรียนขาดความพร้อมในด้านวัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ในการเปิดวิชาเลือกต่าง ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 13 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนที่มีต่อปัญหาการใช้หลักสูตร
มัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัด
กรมสามัญศึกษา ตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกันในด้านยุทธศาสตร์การเรียนการสอน
จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	1 - 10 ปี N = 15		10 ปีขึ้นไป N = 20		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
25	โรงเรียนไม่ได้คำนึงปัญหาใน ท้องถิ่นมาช่วยในการเรียนการสอน	3.73	.96	2.85	.99	2.66*
26	โรงเรียนขาดการจัดระบบการสอน ซ่อมเสริมให้เป็นแนวทางปฏิบัติ เดียวกัน	3.33	.72	2.05	.89	4.71*
27	โรงเรียนขาดงบประมาณในการส่ง ครูเข้ารับการฝึกอบรม เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพในการเรียนการสอน	3.40	.83	2.85	1.04	1.74
28	การนิเทศภายในยังไม่เป็นที่ยอมรับ ของครูในโรงเรียน	3.07	.80	2.45	.76	2.31*
29	ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่ สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล	3.53	.83	2.60	.82	3.30*
30	ครูไม่ให้ความสนใจในเรื่องการ สอนที่เน้นทักษะกระบวนการ	3.40	.99	2.65	.88	2.34*
31	ครูยังสอนให้เด็กท่องจำมากกว่า สอนให้รู้จักร่วมคิด ร่วมทำ	3.47	1.13	2.45	.89	2.89*

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	1 - 10 ปี N = 15		10 ปีขึ้นไป N = 20		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
32	ครูไม่สอนวิธีให้เด็กเรียนรู้ด้วยตนเอง	3.47	.83	2.35	.88	3.84*
	รวม	3.43	.71	2.53	.69	3.74*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 แสดงว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ในด้านยุทธศาสตร์การเรียนการสอน โดยรวมทุกข้อ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นข้อ 27 โรงเรียนขาดงบประมาณในการส่งครูเข้ารับการฝึกอบรม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอน มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 14 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนที่มีต่อบัญหาการใช้หลักสูตร
มัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัด
กรมสามัญศึกษา ตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกันในด้านวัสดุอุปกรณ์ และสื่อ
การเรียนการสอน จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	1 - 10 ปี		10 ปีขึ้นไป		t
		N = 15		N = 20		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
33	โรงเรียนขาดการให้คำแนะนำ อบรมครูให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการใช้สื่อการสอน	3.33	.72	2.35	.81	3.77*
34	โรงเรียนขาดแคลนห้องปฏิบัติการ วิชาชีพ โรงฝึกงาน	3.60	.91	2.75	1.07	2.53*
35	โรงเรียนขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ สำหรับฝึกงาน และอาชีพ	3.80	.68	2.75	.91	3.92*
36	โรงเรียนขาดแคลนหนังสือ และ คู่มือครูที่ใช้ประกอบการสอนของ ครู	3.60	.91	2.45	.89	3.74*
37	โรงเรียนได้รับเครื่องเขียน แบบเรียนไม่เพียงพอ และไม่ทัน ตามกำหนดเวลาที่ต้องการใช้	3.40	.83	2.20	1.01	3.87*
38	โรงเรียนขาดการวางแผนการ จัดซื้อ จัดหา จัดทำสื่อการเรียน การสอน	2.87	.83	2.10	.72	2.85*

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	1 - 10 ปี N = 15		10 ปีขึ้นไป N = 20		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
39	โรงเรียนขาดการส่งเสริมสนับสนุนให้ครูคิดทำสื่อ นวัตกรรมการสอน ด้วยวิธีง่าย ๆ และประหยัด	2.93	.88	2.15	.75	2.77*
40	วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีอยู่ไม่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ชั้น และวัยของผู้เรียน	3.40	.63	2.35	.67	4.74*
	รวม	3.37	.53	2.39	.65	4.92*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 แสดงว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ในด้านวัสดุอุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอน โดยรวมทุกข้อและรายข้อ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 15 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนที่มีต่อปัญหาการใช้หลักสูตร
มัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัด
กรมสามัญศึกษา ตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกันในการประเมินผล จำนวนเป็น
รายข้อ

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	1 - 10 ปี N = 15		10 ปีขึ้นไป N = 20		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
41	โรงเรียนขาดแคลนเครื่องมือที่มีคุณภาพสำหรับการประเมินผล การเรียนการสอน	3.67	.98	2.50	.76	3.84*
42	โรงเรียนขาดการประเมินชี้แจงทำความเข้าใจ และกำหนดแนวทางในการประเมินผลการเรียน การสอน	2.87	.74	2.00	.79	3.31*
43	ครูไม่มีการประเมินผลก่อนเรียน	3.13	.99	2.25	.72	2.93*
44	ครูไม่นำผลการประเมินมาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอน	3.67	.90	2.45	.76	4.23*
45	ครูขาดความรู้ ความเข้าใจในการประเมินผลตามหลักสูตร	3.27	1.03	2.35	.99	2.65*
46	ครูขาดทักษะ ในการสร้างแบบทดสอบ และการวิเคราะห์แบบทดสอบ	3.53	.92	2.70	.92	2.66*
47	โรงเรียนขาดการรายงานผล การประเมินให้แก่ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ	3.00	.85	2.35	.88	2.22*

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	1 - 10 ปี N = 15		10 ปีขึ้นไป N = 20		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
48	โรงเรียนขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้ เพื่ออำนวยความสะดวก ในการจัดทําแบบทดสอบ	3.33	.98	2.25	.85	3.43*
	รวม	3.31	.68	2.36	.62	4.26*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 แสดงว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ในด้านการประเมิณผล โดยรวมทุกข้อ และรายข้อมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 16 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู ที่มีต่อปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น
ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ตาม
ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน โดยรวมทุกด้าน และเป็นรายด้าน

ปัญหาการใช้หลักสูตร	1 - 10 ปี N = 91		10 ปีขึ้นไป N = 86		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
จุดหมายของหลักสูตร	3.47	.52	2.63	.55	10.58*
จุดประสงค์การเรียนการสอน	3.11	.62	2.18	.53	10.74*
เนื้อหาสาระ และประสบการณ์	3.69	.60	2.70	.51	11.69*
ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน	3.56	.63	2.65	.56	10.29*
วัสดุอุปกรณ์ และสื่อการเรียน	3.68	.64	2.62	.65	10.97*
การสอน					
การประเมินผล	3.40	.71	2.54	.59	8.84*
รวม	3.49	.50	2.55	.45	13.07*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 แสดงว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อ
ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 โดยรวมทุกด้าน แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านมีความ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกัน

ตาราง 17 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู ที่มีต่อปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ตาม ประสพการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน ในด้านจุดหมายของหลักสูตร งานแจกเป็นรายข้อ

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	1 - 10 ปี		10 ปีขึ้นไป		t
		N = 15		N = 20		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	ครูไม่เข้าใจจุดหมายของหลักสูตร	2.84	.93	2.23	.70	4.98*
2	โรงเรียนไม่สามารถปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน และปัญหาของท้องถิ่น	3.35	.97	2.36	.78	7.51*
3	จุดหมายของหลักสูตร ไม่สนองกับการแก้ปัญหาของสังคม	3.32	.84	2.60	.87	5.54*
4	โรงเรียนจัดการศึกษาวิชาชีพ ไม่ครอบคลุมจุดหมายของหลักสูตร	3.21	.96	2.42	.90	5.65
5	จุดหมายหลักสูตรบางข้อไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้	3.43	.93	2.69	.90	5.40*
6	ครูไม่สามารถปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน ตามจุดหมายของหลักสูตร ได้	3.38	.85	2.36	.81	8.19*
7	โรงเรียนขาดแคลนครูบางรายวิชา ทำให้จัดการศึกษา ไม่บรรลุจุดหมายของหลักสูตร	4.09	.88	3.20	.92	6.59*

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	1 - 10 ปี N = 15		10 ปีขึ้นไป N = 20		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
8	โรงเรียนขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ สื่อการสอน อาคารสถานที่ ทำให้ จัดการศึกษา ไม่บรรลุจุดหมายของ หลักสูตร	4.21	.84	3.14	1.01	7.66
	รวม	3.47	.52	2.63	.55	10.58*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 แสดงว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อ
ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษา
สงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ในด้านจุดหมายของหลักสูตร โดยรวมทุกข้อ และเป็น
รายข้อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 18 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู ที่มีต่อปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน ในด้านจุดประสงค์การเรียนการสอน จำนวนเป็นรายข้อ

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	1 - 10 ปี N = 15		10 ปีขึ้นไป N = 20		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
9	โรงเรียนกำหนดจุดประสงค์การเรียนการสอน ไม่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น	3.33	.91	2.20	.76	8.99*
10	ครูไม่วิเคราะห์จุดประสงค์เพื่อจัดทำแผนการสอนรายวิชา	3.41	.98	2.44	.89	6.88*
11	ครูไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องจุดประสงค์ต่างๆ บลาบทาง	3.00	.94	2.23	.75	6.02*
12	โรงเรียนกำหนดจุดประสงค์การเรียนการสอน ไม่ครอบคลุมพัฒนาการของผู้เรียน	3.31	.83	2.30	.75	8.47*
13	โรงเรียนไม่ปรับปรุงพัฒนาจุดประสงค์การเรียนรู้ในรายวิชาต่าง ๆ	3.22	.85	2.21	.74	8.44*
14	ครูไม่กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ และเกณฑ์การผ่านไว้ในบันทึกการสอน	2.99	.82	2.08	.75	7.65*

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	1 - 10 ปี N = 15		10 ปีขึ้นไป N = 20		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
15	โรงเรียนกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้การสอนไม่สอดคล้องกับหลักสูตร	2.86	.78	1.97	.71	7.95*
16	ครูไม่แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบในทุกบทเรียน	2.76	1.00	1.99	.89	5.41*
	รวม	3.11	.62	2.18	.53	10.74*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 แสดงว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ในด้านจุดประสงค์การเรียนการสอน โดยรวมทุกข้อ และเป็นรายข้อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 19 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู ที่มีต่อปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น
ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ตาม
ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน ในด้านเนื้อหาสาระ และประสบการณ์ จำนวนเป็น
รายชื่อ

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	1 - 10 ปี		10 ปีขึ้นไป		t
		N = 15		N = 20		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
17	เนื้อหาวิชาที่สอนไม่สอดคล้องกับ สภาพปัญหา และความต้องการของ ท้องถิ่น	3.33	.90	2.34	.82	7.70*
18	โรงเรียนไม่จัดเนื้อหารายวิชา เลือกให้เป็นตามความถนัด และ ความสนใจของผู้เรียน	3.37	.94	2.47	.89	6.61*
19	ปริมาณเนื้อหาไม่เหมาะสมกับเวลา เรียน	3.42	.98	2.48	.79	7.00*
20	โรงเรียนขาดความพร้อมในด้าน วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ในการ เปิดวิชาเลือกต่าง ๆ	4.23	.80	3.21	.81	8.40
21	โรงเรียนขาดการแสวงหา ความร่วมมือจากชุมชน เพื่อพัฒนา เป็นหลักสูตรท้องถิ่น	3.82	.93	2.85	.82	7.43*
22	โรงเรียนไม่มีการสำรวจ ความสนใจ ความต้องการของ นักเรียนเพื่อจัดประสบการณ์	3.66	.97	2.48	.86	8.58*

ตาราง 19 (ต่อ)

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	1 - 10 ปี N = 15		10 ปีขึ้นไป N = 20		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
23	โรงเรียนขาดการปรับปรุงเนื้อหาสาระด้านการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	3.56	.88	2.74	.90	6.09*
24	โรงเรียนขาดครูที่มีประสบการณ์เพื่อเปิดสอนวิชาเลือกต่าง ๆ ได้เพียงพอ	4.09	.85	3.07	.92	7.64*
	รวม	3.69	.60	2.70	.51	11.69*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 แสดงว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ในด้านเนื้อหาสาระ และประสบการณ์ โดยส่วนรวมทุกข้อ และเป็นรายข้อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 20 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู ที่มีต่อปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น
ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ตาม
ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน ในด้านยุทธศาสตร์การเรียนการสอน จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	1 - 10 ปี		10 ปีขึ้นไป		t
		N = 15		N = 20		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
25	โรงเรียนไม่ได้นำภูมิปัญญาในท้องถิ่นมาช่วยในการเรียนการสอน	3.99	.92	3.09	.95	6.34*
26	โรงเรียนขาดการจัดระบบการสอน ซ่อมเสริมให้เป็นแนวทางปฏิบัติ เดียวกัน	3.68	.81	2.71	.80	8.04*
27	โรงเรียนขาดงบประมาณในการส่ง ครูเข้ารับการฝึกอบรม เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพในการเรียนการสอน	3.55	1.12	2.70	1.01	5.33
28	การนิเทศภายในยังไม่เป็นที่ยอมรับ ของครูในโรงเรียน	3.43	1.01	2.62	.92	5.58*
29	ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่ สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล	3.53	.81	2.50	.73	8.88*
30	ครูไม่ให้ความสนใจในเรื่องการ สอนที่เน้นทักษะกระบวนการ	3.51	.96	2.62	.81	6.65*
31	ครูยังสอนให้เด็กท่องจำมากกว่า สอนให้รู้จักร่วมคิด ร่วมทำ	3.44	1.10	2.53	.81	6.59*

ตาราง 20 (ต่อ)

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	1 - 10 ปี N = 15		10 ปีขึ้นไป N = 20		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
32	ครูไม่สอนวิธีให้เด็กเรียนรู้ด้วยตนเอง	3.38	1.01	2.40	.79	7.30*
	รวม	3.56	.63	2.65	.56	10.29*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 แสดงว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ในด้านยุทธศาสตร์การเรียนการสอน โดยรวมทุกข้อ และเป็นรายข้อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 21 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู ที่มีต่อปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ตาม ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน ในด้านวัสดุอุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอน จำแนก เป็นรายข้อ

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	1 - 10 ปี		10 ปีขึ้นไป		t
		N = 15		N = 20		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
33	โรงเรียนขาดการให้คำแนะนำ อบรมครูให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะ ในการ ใช้สื่อการสอน	3.67	.91	2.65	.78	8.03*
34	โรงเรียนขาดแคลนห้องปฏิบัติการ วิชาชีพ โรงฝึกงาน	3.64	1.06	2.71	.98	6.05*
35	โรงเรียนขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ สำหรับฝึกงาน และอาชีพ	3.96	.99	2.83	.98	7.62*
36	โรงเรียนขาดแคลนหนังสือ และ คู่มือครูที่ใช้ประกอบการสอนของ ครู	3.93	.94	2.80	.94	7.99*
37	โรงเรียนได้รับเครื่องเขียน แบบเรียนไม่เพียงพอ และไม่ทัน ตามกำหนดเวลาที่ต้องการใช้	3.71	1.08	2.66	1.00	6.73*
38	โรงเรียนขาดการวางแผนการ จัดซื้อ จัดหา จัดทำสื่อการเรียน การสอน	3.49	1.03	2.40	.83	7.86*

ตาราง 21 (ต่อ)

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	1 - 10 ปี N = 15		10 ปีขึ้นไป N = 20		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
39	โรงเรียนขาดการส่งเสริมสนับสนุนให้ครูกัดทำสื่อ นวัตกรรมการสอนด้วยวิธีง่าย ๆ และประหยัด	3.57	.90	2.45	.86	8.45*
40	วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีอยู่ไม่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ชั้น และวัยของผู้เรียน	3.48	.86	2.49	.81	7.93*
	รวม	3.68	.64	2.62	.65	10.97*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 แสดงว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ในด้านวัสดุอุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอน โดยรวมทุกข้อ และเป็นรายข้อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 22 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู ที่มีต่อปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ตาม ประสพการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกันในการประเมินผล จากแจกเป็นรายข้อ

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	1 - 10 ปี N = 15		10 ปีขึ้นไป N = 20		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
41	โรงเรียนขาดแคลนเครื่องมือที่มีคุณภาพสำหรับการประเมินผล การเรียนการสอน	3.64	.90	2.80	.81	6.50*
42	โรงเรียนขาดการประชุมชี้แจงทำความเข้าใจ และกำหนดแนวทางในการประเมินผลการเรียน การสอน	3.41	.97	2.41	.82	7.45*
43	ครูไม่มีการประเมินผลก่อนเรียน	3.45	1.05	2.52	.90	6.32*
44	ครูไม่นำผลการประเมินมาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอน	3.38	.95	2.58	.82	6.03*
45	ครูขาดความรู้ ความเข้าใจในการประเมินผลตามหลักสูตร	3.16	.85	2.29	.65	7.74*
46	ครูขาดทักษะในการสร้างแบบทดสอบ และการวิเคราะห์แบบทดสอบ	3.41	.88	2.60	.76	6.51*
47	โรงเรียนขาดการรายงานผล การประเมินให้แก่ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ	3.25	1.11	2.42	.87	5.57*

ตาราง 22 (ต่อ)

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	1 - 10 ปี N = 15		10 ปีขึ้นไป N = 20		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
48	โรงเรียนขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้ เพื่ออำนวยความสะดวก ในการจัดทำแบบทดสอบ	3.49	1.02	2.66	.88	5.85*
	รวม	3.40	.71	2.54	.59	8.84*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 22 แสดงว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อ
ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษา
สงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ในด้านการประเมินผล โดยรวมทุกข้อ และเป็นรายข้อ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผล การอภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียน และครู

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีต่อปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา จำแนกตามตำแหน่งและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้าประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ ศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหาร โรงเรียน และครู โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน ร้อยละ 70 ตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละโรงเรียนได้กลุ่มตัวอย่างรวม 218 คน จำแนกเป็น ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 36 คน และครู จำนวน 182 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ถามปัญหาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งมี 5 ระดับ ใช้วัดความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา รวมทั้งสิ้น 48 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอปัญหา ข้อเสนอแนะ และความคิดเห็นเพิ่มเติม เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา เพื่อใช้ประกอบการอภิปรายผล

การตรวจสอบหาคุณภาพของเครื่องมือ

การตรวจสอบเครื่องมือ ผู้วิจัยหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง รูปแบบเนื้อหา และภาษา แล้วนำแบบสอบถาม ฉบับปรับปรุงแก้ไข ไปทดลองใช้กับผู้บริหารโรงเรียน และครูโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษาซึ่ง ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก เป็นรายข้อ โดยวิธีแจกแจงค่า t - distribution ได้ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.16 ถึง 10.84 และวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่น .9770

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ถึงผู้อำนวยการกองการศึกษาพิเศษ เพื่อขอความร่วมมือ ไปยังผู้บริหารโรงเรียน ศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา เพื่อให้ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ตอบแบบสอบถาม จำนวน 218 ชุด ได้รับแบบสอบถาม กลับคืน จำนวน 212 ชุด คิดเป็น ร้อยละ 97.25 ของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการทางสถิติ ค่าเฉลี่ยด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ดังนี้

1. หาค่าร้อยละของแบบสอบถาม ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. หาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรม

สามัญศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครู จำแนกตามลักษณะของตัวแปร โดยรวมทุกด้าน และเป็นรายด้าน แล้วนำคะแนนเฉลี่ยที่ได้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การประเมินค่าตามที่กำหนดไว้ 3 ระดับ ดังนี้

3.76 - 5.00 หมายถึง มีปัญหาการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับ มาก

2.26 - 3.75 หมายถึง มีปัญหาการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับ ปานกลาง

1.00 - 2.25 หมายถึง มีปัญหาการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับ น้อย

3. ค่าร้อยละของแบบสอบถามปลายเปิด ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา สำหรับใช้ประกอบการอภิปรายผล

4. เปรียบเทียบความคิดเห็น ของผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีต่อปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานของแต่ละกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติ t-test

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดังนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียนและครูมีความคิดเห็นว่าการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษาโดยรวมทุกด้าน และเป็นรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัญหาในด้านเนื้อหาสาระและประสบการณ์ เมื่อพิจารณา เฉพาะกลุ่มผู้บริหารโรงเรียน พบว่า โดยรวมทุกด้านและเป็นรายด้าน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีความคิดเห็นสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านเนื้อหาสาระและประสบการณ์ ส่วนกลุ่มครูมีความคิดเห็นโดยรวมทุกด้านและเป็นรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่กลุ่มครูมีความคิดเห็นสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านเนื้อหาสาระและประสบการณ์

2. ผู้บริหารโรงเรียนและครูมีความคิดเห็นต่อปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา จันทบุรี เป็นรายชื่อของแต่ละด้าน ได้ข้อสรุปดังนี้

2.1 ผู้บริหารโรงเรียนและครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ด้านจุดหมายของหลักสูตร โดยรวมทุกข้อ และรายชื่อ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีความคิดเห็นสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ โรงเรียนขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์สื่อการสอน อาคารสถานที่ ทำให้จัดการศึกษาไม่บรรลุจุดหมายของหลักสูตร

ผู้บริหารโรงเรียน มีความคิดเห็นเห็นว่า ปัญหาด้านจุดหมายของหลักสูตร โดยรวมทุกข้อ และรายชื่อ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีความคิดเห็นสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ โรงเรียนขาดแคลนครูบางรายวิชาทำให้ จัดการศึกษา ไม่บรรลุจุดหมายของหลักสูตร

ครู มีความคิดเห็นเห็นว่า ปัญหาด้านจุดหมายของหลักสูตรโดยรวมทุกข้อ และรายชื่อ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีความคิดเห็นสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ โรงเรียนขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ สื่อการสอนอาคารสถานที่ ทำให้จัดการศึกษาไม่บรรลุจุดหมายของหลักสูตร

2.2 ผู้บริหารโรงเรียนและครูมีความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ด้านจุดประสงค์การเรียนการสอน โดยรวมทุกข้อ และรายชื่อ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีความคิดเห็นสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ ครูไม่วิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชา เพื่อจัดทำแผนการสอนรายวิชา

ผู้บริหารโรงเรียน มีความคิดเห็นเห็นว่า ปัญหาด้านจุดประสงค์การเรียนการสอน โดยรวมทุกข้อ และรายชื่อ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีความคิดเห็นสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ ครูไม่วิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชา เพื่อจัดทำแผนการสอนรายวิชา

ครู มีความคิดเห็นเห็นว่า ปัญหาด้านจุดประสงค์การเรียนการสอน โดยรวมทุกข้อ และรายชื่อ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีความคิดเห็นสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ ครูไม่วิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชาเพื่อจัดทำแผนการสอนรายวิชา

2.3 ผู้บริหารโรงเรียนและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ด้านเนื้อหาสาระ และประสบการณ์โดยรวมทุกข้อ และรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีความคิดเห็นสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ โรงเรียนขาดความพร้อมในด้านวัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ ในการเปิดวิชาเลือกต่าง ๆ

ผู้บริหารโรงเรียน มีความคิดเห็นว่า ปัญหาด้านเนื้อหาสาระ และประสบการณ์ โดยรวมทุกข้อ และรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีความคิดเห็นสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ โรงเรียนขาดครูที่มีประสบการณ์เพื่อเปิดสอนรายวิชาเลือกต่าง ๆ ได้เพียงพอ

ครู มีความคิดเห็นว่า ปัญหาด้านเนื้อหาสาระ และประสบการณ์ โดยรวมทุกข้อ และรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีความคิดเห็นสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ โรงเรียนขาดความพร้อมในด้านวัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ ในการเปิดวิชาเลือกต่าง ๆ

2.4 ผู้บริหารโรงเรียน และครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ด้านยุทธศาสตร์การเรียนการสอน โดยรวมทุกข้อ และรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีความคิดเห็นสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ โรงเรียนไม่ได้คำนึงถึงปัญหาในท้องถิ่นมาช่วยในการเรียนการสอน

ผู้บริหารโรงเรียน มีความคิดเห็นว่า ปัญหาด้านยุทธศาสตร์การเรียนการสอน โดยรวมทุกข้อ และรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีความคิดเห็นสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ โรงเรียนไม่ได้คำนึงถึงปัญหาในท้องถิ่นมาช่วยในการเรียนการสอน

ครู มีความคิดเห็นว่า ปัญหาด้านยุทธศาสตร์การเรียนการสอน โดยรวมทุกข้อ และรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีความคิดเห็นสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ โรงเรียนไม่ได้คำนึงถึงปัญหาในท้องถิ่นมาช่วยในการเรียนการสอน

2.5 ผู้บริหารโรงเรียนและครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ด้านวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน โดยรวมทุกข้อ และรายข้อ อยู่ใน

ระดับปานกลาง ข้อที่มีความคิดเห็นสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ โรงเรียนขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์สำหรับฝึกงานและอาชีพ

ผู้บริหารโรงเรียน มีความคิดเห็น ว่า ปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน โดยรวมทุกข้อ และรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีความคิดเห็นสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ โรงเรียนขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ สำหรับฝึกงานและอาชีพ

ครูมีความคิดเห็น ว่า ปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน โดยรวมทุกข้อ และรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีความคิดเห็นสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ โรงเรียนขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์สำหรับฝึกงาน และอาชีพ

2.6 ผู้บริหารโรงเรียน และครูมีความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ด้านการประเมินผล โดยรวมทุกข้อ และรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีความคิดเห็นสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ โรงเรียนขาดแคลนเครื่องมือที่มีคุณภาพสำหรับการประเมินผลการเรียนการสอน

ผู้บริหารโรงเรียน มีความคิดเห็น ว่า ปัญหาด้านการประเมินผล โดยรวมทุกข้อ และรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีความคิดเห็นสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ ครูขาดทักษะ ในการสร้างแบบทดสอบและการวิเคราะห์แบบทดสอบ

ครู มีความคิดเห็น ว่า ปัญหาด้านการประเมินผลโดยรวมทุกข้อ และรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีความคิดเห็นสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ โรงเรียนขาดแคลนเครื่องมือที่มีคุณภาพสำหรับการประเมินผลการเรียนการสอน

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีต่อปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน คือ ต่ำกว่า 10 ปี และตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป พบว่า

3.1 ผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็น ว่า ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา โดยรวมทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีปัญหาของการใช้หลักสูตรแตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกด้าน ได้แก่ จุดหมายของหลักสูตร จุดประสงค์ การเรียนการสอน เนื้อหาสาระและประสบการณ์ ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน วัสดุอุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอน และการประเมินผล

3.2 ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นว่าปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา โดยรวมทุกด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีปัญหาของการใช้หลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกด้าน ได้แก่ จุดหมายของหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนการสอน เนื้อหาสาระและประสบการณ์ ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน วัสดุอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน และการประเมินผล

การอภิปรายผล

จากผลการศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียน และครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา โดยรวมทุกด้าน คือ จุดหมายของหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนการสอน เนื้อหาสาระและประสบการณ์ ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน วัสดุอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน และการประเมินผล อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประวิทย์ มาศิปะเสวีรัฐ (2536 : 135 - 136) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนประถมศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหารงานวิชาการในเขตการศึกษา 6 พบว่า มีปัญหาการใช้หลักสูตรโดยรวมทุกด้าน คือด้านบุคลากร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านวัดผลประเมินผล และด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนั้น อาจจะมีสาเหตุมาจากการที่กรมสามัญศึกษา ได้ดำเนินการจัดการศึกษาสงเคราะห์ระดับประถมศึกษาเพื่อช่วยเหลือเด็กที่ขาดโอกาสทางการศึกษามาแล้วนั้น ปรากฏว่า เมื่อนักเรียนเหล่านี้จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่ไม่สามารถเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาได้

เนื่องจากความเป็นอยู่ทางครอบครัวยากจน ขาดผู้อุปการะ อายุยังน้อย ไม่สามารถหาความรู้ ประสบการณ์ที่ได้รับจากโรงเรียนไปใช้ในชีวิตจริงในชุมชนได้ ดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับ นโยบายในการดำเนินงานการศึกษาสงเคราะห์ของกระทรวงศึกษาธิการกรมสามัญศึกษา จึงได้กำหนดแนวทางปฏิบัติการขยายชั้นเรียนในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ขึ้น และได้ดำเนินการตั้งแต่ปีการศึกษา 2530 เป็นต้นมา โดยกรมสามัญศึกษาได้เสนอให้กระทรวงศึกษาธิการ แจกเงินโยกย้ายให้สำนักงานประมาณทราบเพื่อสนับสนุนงบประมาณ ซึ่งได้รับการสนับสนุนด้วยดี ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2531 การขยายชั้นเรียนถึงระดับมัธยมศึกษาให้โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ ประจำเขตการศึกษาดำเนินการขยายชั้นเรียนก่อน โดยการลดการรับนักเรียนในระดับ ประถมศึกษา และให้ปรับปรุงวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานเสียใหม่ โดยมุ่งเน้นให้เด็ก ที่จบชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สามารถกลับไปเป็นผู้นำในท้องถิ่นของตนเอง ทั้งด้านอาชีพ และการป้องกันชุมชน ดังนั้นกรมสามัญศึกษา จึงให้โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ ศึกษาหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ให้เข้าใจแจ่มแจ้งและให้ ครู-อาจารย์ ไปศึกษาดูงานทางด้านปฏิบัติ จากโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก เพื่อนำประสบการณ์ที่ได้มาปรับเป็นแผนปฏิบัติให้เหมาะสมกับสภาพของโรงเรียน ศึกษาสงเคราะห์แต่ละแห่ง (กองการศึกษาพิเศษ. 2536 : 9 - 17) นอกจากนี้ ก่อนที่จะประกาศใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 กระทรวงศึกษาธิการ โดยกรมวิชาการ ได้มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความรู้ ความเข้าใจในหลักการ จุดหมาย โครงสร้างของหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอน โดยการจัดทำเอกสาร คู่มือหลักสูตร มัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 จัดอบรมสัมมนาให้กับผู้บริหารโรงเรียนและครู ซึ่งโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ได้ให้ความสนใจและให้ความสำคัญ จัดส่งบุคลากรเข้ารับการ อบรมสัมมนา นอกจากนี้กองการศึกษาพิเศษและกลุ่มโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ ก็จัดให้มีการ ประชุมอบรมสัมมนาในเรื่องนี้อย่างต่อเนื่องตลอดมา จึงทำให้ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษา ตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษาอยู่ใน ระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 อยู่ในระดับปานกลาง และด้านที่มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านเนื้อหาสาระ

และประสบการณ์ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการวิจัย เรื่องสภาพการจัดการศึกษาพิเศษ และการศึกษาสงเคราะห์ในประเทศไทยของกรมสามัญศึกษา (2524 : 305) ที่กล่าวสรุปถึงสภาพและปัญหาของ โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ว่า การดำเนินงานเท่าที่ผ่านมา ไม่อาจกล่าวได้ว่าบรรลุวัตถุประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาสงเคราะห์ ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากเนื้อหา หลักสูตร และวิธีการสอนไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย ซึ่งจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาสงเคราะห์มีดังนี้

1. เพื่อจัดการศึกษาให้แก่ เด็กที่ขาดโอกาสเล่าเรียนตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา
2. เพื่อให้รู้จักหน้าที่จะพึงปฏิบัติต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม
3. เพื่อสร้างผู้ที่จะนำความเข้าใจในการปฏิบัติตนในระบอบประชาธิปไตยให้กลับไปสู่ท้องถิ่นและสามารถเป็นผู้นำหรือ เป็นสื่อกลางระหว่างรัฐกับชุมชนได้
4. เพื่อให้ได้รู้จักรักษาและซาบซึ้ง ในคุณค่าของธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมของชาติ

แต่หลักสูตรที่ใช้สอนในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เป็นหลักสูตรเดียวกันกับโรงเรียนทั่ว ๆ ไป จึงทำให้มีปัญหาคือในด้านเนื้อหาสาระและการจัดประสบการณ์ให้กับเด็กที่จะทำใ้บรรลุจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาสงเคราะห์ ส่วนผลการวิจัยในแต่ละด้านพบประเด็นที่สำคัญ ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1.1 ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ผู้บริหารโรงเรียนและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยรวมทุกข้อ และรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจจะมาจากสาเหตุที่ว่า ก่อนจะขยายการศึกษาสงเคราะห์ถึงระดับมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กองการศึกษาพิเศษ และโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ทุกโรงเรียนที่เปิดสอนที่มัธยมศึกษาตอนต้น ได้มีการเตรียมความพร้อมโดยการให้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องหลักการ จุดหมาย โครงสร้างของหลักสูตรอย่างต่อเนื่องตลอดมา จึงทำให้ไม่ค่อยมีปัญหาในเรื่องนี้ แต่ข้อที่ผู้บริหารโรงเรียนและครูมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ โรงเรียนขาดแคลนครูบางรายวิชา และวัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ ที่ทำให้การจัดการศึกษาไม่บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ทั้งนี้ อาจจะเกิดจากสาเหตุที่ว่า เดิมโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์จัดการศึกษาสำหรับเด็กที่ขาดโอกาสทางการศึกษาในระดับประถมศึกษา เมื่อเปิดสอนถึงระดับมัธยมศึกษาจึงทำให้มีปัญหาคาดแคลน

ครูบางรายวิชา เช่น วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ เพราะประสบการณ์เดิมของครูที่สอนในระดับประถมศึกษา ต้องสอนทุกวิชา แต่ในระดับมัธยมศึกษาจำเป็นต้องอาศัยครูที่มีประสบการณ์ มีความสามารถเฉพาะรายวิชา ส่วนวัสดุอุปกรณ์อาคารสถานที่ เดิมก็มีเฉพาะของนักเรียนในระดับประถมศึกษา ซึ่งไม่เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของนักเรียนมัธยมศึกษาจนประมาณที่จะนำมาจัดซื้อจัดหาก็ไม่พอเพียง เพราะโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนประเภทประจำ และให้บริการฟรีทุกอย่างแก่นักเรียน ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานจึงสูงกว่าในโรงเรียนปกติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขจร เสงวี (2530 : 116) ที่ศึกษาแนวทางการจัดโรงเรียนมัธยมศึกษาสงเคราะห์ที่พึงประสงค์ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน พบว่า ต้องเตรียมการเรื่องการขาดแคลนครูอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะว่าโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์โดยทั่วไป จัดการศึกษาในระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นการศึกษาพื้นฐาน เมื่อย้ายการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาความจำเป็นเรื่องครูอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ จะติดตามมา จึงควรเตรียมการในเรื่องเหล่านี้ นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับการวิจัยของ บุญมี พันธุ์ไทย (2526 : 51 - 63) ที่ได้วิจัยเรื่องสภาพการเรียนการสอนวิชาการงาน ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ตามหลักหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 พบว่า อุปกรณ์ สื่อการสอน และห้องปฏิบัติการไม่เพียงพอ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภานุวัฒน์ ภักดิ์วงศ์ (2535 : 73 - 94) เรื่องสภาพและการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดพิษณุโลก พบว่า มีปัญหาหลัก คือ ครูผู้สอนขาดความรู้ ประสบการณ์ และความถนัดในวิชาที่สอน การขาดแคลนครูผู้สอนในบางสาขาวิชา เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษและปัญหาที่พบอีกประการหนึ่ง คือ อาคารเรียน อาคารประกอบไม่เพียงพอ ไม่เหมาะสมกับนักเรียน และการจัดกิจกรรม เช่น ห้องวิทยาศาสตร์ ห้องสมุด เป็นต้น

1.2 ด้านวัตถุประสงค์การเรียนการสอน ผู้บริหารโรงเรียนและครูมีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังเกตกรรมสามัญศึกษา ด้านวัตถุประสงค์การเรียนการสอน โดยรวมทุกข้อ และรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้ อาจมาจากสาเหตุที่ว่า แต่ละโรงเรียนได้จัดทำมีการประชุมครู โดยการเชิญผู้รู้หรือศึกษานิเทศก์ มาชี้แจงให้ความรู้เกี่ยวกับจุดหมายของหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจัดให้มีระบบ

การนิเทศภายในโรงเรียน เพื่อช่วยเหลือครูในด้านต่าง ๆ จัดประชุมครูแต่ละกลุ่มวิชา เพื่อจัดทำแผนการสอน ทำให้ครูมีความรู้ในเรื่องวัตถุประสงค์การเรียนการสอน จึงมีปัญหาลูกอยู่ในระดับปานกลาง แต่ข้อที่ผู้บริหารโรงเรียนและครูมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ ครูไม่มีเวลา วิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชา เพื่อจัดทำแผนการสอนรายวิชา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เป็นโรงเรียนที่เปิดสอนทั้ง 2 ระดับคือ ระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ส่วนมากเป็นโรงเรียนประเภทประจำ ครูมีภาระหน้าที่ ความรับผิดชอบมาก คือทั้งด้านการสอน และควบคุมดูแลนักเรียนที่เรื้อนนอน ครูบางคนต้องสอน ทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาโดยเฉลี่ยแล้วครูแต่ละคนสอน 18 - 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และต้องรับผิดชอบเด็กตลอด 24 ชั่วโมง ทำให้ครูไม่มีเวลาในการวิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชา และการทำแผนการสอน นอกจากนี้ครูบางคนยังได้สอนในวิชาที่ตัวเองไม่ถนัด เพราะปัญหาการขาดแคลนครู ทำให้ครูขาดความกระตือรือร้นซึ่งสอดคล้องกับรายงานการวิจัย เรื่องการจัดการศึกษาระดับประถม มัธยมและอาชีวศึกษาของไทยในทศวรรษหน้า - ขลงกรมิวิชาการ (2534 : 110) ที่พบปัญหาว่า ครูมีชั่วโมงสอนมากเกินไป ไม่เตรียม การสอน ไม่มีเวลาตรวจผลงานของเด็ก สอนไม่ทันตามหลักสูตร และปัญหาการใช้ครูไม่ตรง ตามความสามารถ และสอดคล้องกับการวิจัยของ ศุภลักษณ์ คุหาทองและพงศ์พิศ ทะคง (2524 : 4 - 5) เรื่อง สภาพปัญหาการศึกษาระดับมัธยมศึกษา พุทธศักราช 2521 ในเขต การศึกษา 9 ที่พบว่า ครูไม่เตรียมการสอน จำนวนชั่วโมงของครูแต่ละคนมากเกินไปเป็นปัญหา มากที่สุด จึงเป็นสาเหตุให้ครูไม่สนใจที่จะวิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชา เพื่อจัดทำแผนการสอน และจากการวิจัยเรื่องแนวการจัดโรงเรียนมัธยมศึกษาสงเคราะห์ที่พึงประสงค์ตามทัศนะ ของผู้บริหารโรงเรียนของ ขจร เสวี (2532 : 114) ที่พบว่า การรับผิดชอบทั้งงานสอน และควบคุมดูแลนักเรียนที่เรื้อนนอนเป็นภาระหนักมากถ้ามีบุคลากรเพียงพอ ให้งานแบ่งกัน รับผิดชอบหรือเป็นบุคคลเดียวกันให้รับผิดชอบงานสอนไม่มากนัก เพื่อให้มีเวลาในการควบคุมดูแลนักเรียนที่เรื้อนนอน และการเตรียมการสอน

1.3 ด้านเนื้อหาสาระและประสบการณ์ ผู้บริหารโรงเรียนและครู มีความ คิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ด้านเนื้อหาสาระและประสบการณ์ โดยรวมทุกข้อ และรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยมีความคิดเห็นเห็นว่า ลักษณะการจัด

โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ เป็นโรงเรียนประเภทประจำ รัฐให้การสงเคราะห์ทั้งอาหาร เครื่องนุ่งห่ม เครื่องเขียนแบบเรียน ตลอดจนที่อยู่อาศัย (กองการศึกษาพิเศษ, 2536 : 9) มีเรือนนอนให้นักเรียนได้พักอาศัยอยู่ในโรงเรียน จึงไม่ค่อยมีปัญหาในการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะการจัดเนื้อหาสาระและประสบการณ์ให้กับเด็ก ครูสามารถที่จะจัดกิจกรรม และประสบการณ์ให้กับเด็กได้ตลอดเวลา สามารถที่จะเปิดสอนวิชาเลือกเสรีได้อย่างหลากหลาย ให้นักเรียนเลือกเรียนได้ตามความถนัดความสามารถและความสนใจโรงเรียนสามารถที่จะ จัดประสบการณ์ในการประกอบอาชีพอิสระเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียน เพราะเด็กอยู่ประจำ ที่โรงเรียน แต่ข้อที่ผู้บริหาร โรงเรียนและครูมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ โรงเรียนขาดบุคลากรที่มีประสบการณ์ในการเปิดสอนวิชาเลือกต่าง ๆ และขาด ความพร้อมในด้านวัสดุอุปกรณ์และอาคารสถานที่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมาน บุณรัตน์ (2524) ที่วิจัยเรื่องการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ในเขตการศึกษา 1 พบว่า การจัดหลักสูตรหมวดวิชาการงานและวิชาชีพขาดความร่วมมือจากครูในการจัดการเรียน การสอน เพื่อปฏิบัติตามหลักสูตรและการเปิดสอนรายวิชาต่าง ๆ ตามแผนการสอนไม่อาจจะ กระทำได้อย่างกว้างขวาง ทั้งนี้เพราะขาดบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ และสถานที่ และสอดคล้องกับ รายงานการวิจัย ของกรมวิชาการ (2532 : 89) ได้รายงานว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ยังไม่ สามารถจัดวิชาเลือกให้นักเรียนตามหลักการ และเจตนารมณ์ของหลักสูตร ได้ด้วยเหตุผล หลายประการ ซึ่งได้แก่ ขาดครูที่มีความรู้ ความสามารถเฉพาะสาขาวิชา สำหรับโรงเรียน ศึกษาสงเคราะห์ที่มีจุดมุ่งหมายที่จะมุ่งเน้นให้นักเรียนกลับไปเป็นแกนนำหรือผู้นำของชุมชนในด้าน พัฒนาอาชีพและการดำเนินชีวิตในท้องถิ่นของตน ดังนั้นทางโรงเรียนต้องเลือกเนื้อหาวิชาที่มี ประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันของเด็ก และต้องส่งเสริมการพัฒนาสังคมดังที่ ธารง บัวศรี (2532 : 211) ได้ตั้งหลักเกณฑ์การเลือกเนื้อหาวิชาไว้ 6 ประการ คือ ต้องมีความสำคัญ ต่อการเรียนรู้ ต้องมีประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ต้องเป็นสิ่งที่มีความค่าซึ่งสังคมต้องรักษาไว้ ต้องเป็นสิ่งที่นักเรียนสนใจ ต้องเป็นสิ่งที่ส่งเสริมการพัฒนาสังคม ต้องสอดคล้องกับเป้าประสงค์ ของการศึกษาและสังคม แต่โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ไม่สามารถดำเนินการได้ทั้ง 6 ประการ เพราะมีปัญหาการขาดบุคลากรที่มีประสบการณ์และขาดความพร้อมในด้านวัสดุอุปกรณ์และอาคาร สถานที่

1.4 ด้านยุทธศาสตร์การเรียนการสอน ผู้บริหารโรงเรียนและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ด้านยุทธศาสตร์การเรียนการสอน โดยรวมทุกข้อ และเป็นรายชื่ออยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยเห็นว่าสภาพปัจจุบันของสังคมไทย มีความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยี สามารถติดต่อสื่อสารกันได้โดยสะดวก เพราะฉะนั้นเทคโนโลยี กระบวนการเรียนการสอนของครู จึงจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนตามความเปลี่ยนแปลงของสังคม และมีความจำเป็นต้องเตรียมตัวนักเรียนให้มีความสามารถรับกับความก้าวหน้า และการเพิ่มพูนของวิทยาการต่าง ๆ ที่มีมากขึ้นทุกวัน ทำให้ต้องเน้นกระบวนการในการเรียนการสอน ซึ่งหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (2534 : 1) ได้ระบุว่าจุดเน้นที่สำคัญของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 มี 3 ประการคือ

1. การจัดการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการ
2. การตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น
3. การให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจ

ดังได้กล่าวไว้ในเบื้องต้นว่า โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์มีปัญหาในด้านงบประมาณ โดยได้รับงบประมาณไม่เพียงพอทั้งในด้านการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ สื่อการสอนที่ทันสมัย เพื่อนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนประจำซึ่งต้องให้การสงเคราะห์แก่นักเรียนทั้งเครื่องอุปโภค บริโภค รวมทั้งเครื่องเขียนแบบเรียน และอื่น ๆ งบประมาณในการจัดการศึกษาในโรงเรียน จึงมีความจำเป็นต้องจัดสรรเป็นหลายส่วน ซึ่งส่งผลกระทบต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูโดยตรง เนื่องจากการขาดแคลนงบประมาณ ในการจัดซื้อ จัดหาสื่อการสอน ตลอดจนเทคโนโลยีทางการศึกษา ดังนั้น ครูจึงใช้วิธีการสอนแบบเดิมที่เน้นเฉพาะเนื้อหาความรู้ ไม่เน้นทักษะกระบวนการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกรัตน์ ชาญกว้าง (2523 : 137 - 138) เรื่องความคิดเห็นของผู้บริหารและบุคลากร ทางการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาเขตการศึกษา 9 พบว่า ครูยังใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบเดิมและจากรายงานการวิจัยการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอาชีวศึกษาของไทยในทศวรรษหน้า

ที่สอดคล้องกับลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ของกรมวิชาการ (2534 : 141) พบว่า โดยเฉลี่ยแล้วครูมีวุฒิเพิ่มขึ้น แต่ครูส่วนใหญ่ยังคงใช้วิธีการสอนแบบเดิม ไม่พัฒนาในเรื่อง กระบวนการเรียนการสอน ทำให้ไม่สามารถถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียนได้อย่างดี แต่ข้อที่ผู้บริหาร โรงเรียนและครูมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ โรงเรียนไม่ได้ใช้ภูมิปัญญาในท้องถิ่นมาช่วยในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ วิวัฒน์ สัมฤทธิ์วัฒนาสัย (2534) ที่ได้ศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ตามทัศนะของผู้บริหารงานวิชาการและผู้บริหารโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 7 และ 8 พบว่า โรงเรียนไม่ได้นำเอาวิทยากรในท้องถิ่นมาเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประวิทย์ มาดีประเสริฐ (2536 : 136) ที่ได้ศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ตามทัศนะของผู้บริหารงานวิชาการ ในเขตการศึกษา 6 พบว่า ด้านการเรียนการสอน โรงเรียนไม่ได้ใช้ประโยชน์จากวิทยากร แหล่งวิทยากร สถานประกอบอาชีพอิสระในท้องถิ่น ปัญหาที่เกิดขึ้นนี้อาจจะเกิดจากการที่โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ ส่วนมากจะตั้งอยู่ในท้องถิ่นห่างไกลจากชุมชน บางแห่งมีสถานประกอบการ สถานประกอบอาชีพอิสระ แต่ไม่ได้รับความร่วมมือเพราะเป็นภาระในการรับผิดชอบในการฝึกงานให้กับนักเรียน ประกอบกับบุคลิกภาพของนักเรียนยังขาดความระมัดระวังเอาใจใส่ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีวรรณ ปิ่นใจ (2532 : 120) เรื่องปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ในทัศนะของผู้บริหารงานวิชาการและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดเชียงราย และวิวัฒน์ สัมฤทธิ์วัฒนาสัย (2534 : 103) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ตามทัศนะของผู้บริหารงานวิชาการและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 7 และ 8 พบว่ามีปัญหาในความร่วมมือของสถานประกอบการ ของเอกชน และความไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายของการฝึกงานนักเรียนของเจ้าของสถานประกอบการ ไม่ได้ได้รับความร่วมมือเท่าที่ควร เพราะเกรงว่าจะมีภาระและทำควมเสียหาย

1.5 ด้านวิสัยทัศน์สื่อการเรียนการสอน ผู้บริหารโรงเรียนและครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ด้านวิสัยทัศน์สื่อการเรียนการสอน

โดยรวมทุกข้อ และเป็นรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยเห็นว่า โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ จัดตั้งขึ้นเพื่อรับเด็กที่ขาดโอกาสทางการศึกษามาให้การอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษา โดยรัฐ ให้การสงเคราะห์อาหาร เครื่องนุ่งห่มที่อยู่อาศัย เครื่องเขียนแบบเรียน (กองการศึกษาพิเศษ, 2536 : 9 - 10) ดังนั้น ในแต่ละปี โรงเรียนจะได้รับงบประมาณ หมวดค่าวัสดุ ตอบแทนใช้สอย มาแล้วจัดสรรไว้จัดซื้อ จัดหา วัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน แต่งบประมาณส่วนมากจะเป็นการจัดซื้อ เครื่องเขียนแบบเรียน สมุดดินสอคำ ปากกา ไม้บรรทัด ยางลบ เป็นต้น ส่วนวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนนั้น งบประมาณจะไม่ค่อยพอเพียง ทั้งนี้เพราะต้องจัดเตรียมความพร้อมเรื่องวัสดุอุปกรณ์ สื่อการสอนทั้ง 2 ระดับ คือ ระดับ ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ประกอบกับวัสดุอุปกรณ์ในระดับมัธยมศึกษามีราคาแพง เช่น วัสดุอุปกรณ์ด้านโสตทัศนอุปกรณ์ อุปกรณ์วิทยาศาสตร์ เป็นต้น ซึ่งจากรายงานการวิจัยของกรม วิชาการ (2534 : 141) เรื่องการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาและ อาชีวศึกษาของไทยในทศวรรษหน้า ที่สอดคล้องกับลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางสังคม พบว่า ภายใต้อัตราเงินอุดหนุนงบประมาณ และปัจจัยหลายประการทำให้โรงเรียนไม่สามารถเตรียมสื่อ การสอน และจัดดำเนินการตามจุดหมายของหลักสูตรให้กับนักเรียนได้ดีเท่าที่ควร นอกจากนี้ จินตนา ศิษุรัมย์ (2533 : 3) ยังกล่าวว่าสื่อและวัสดุอุปกรณ์เป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริม การเรียนการสอน ซึ่งโรงเรียนมักประสบปัญหาในการจัดซื้อ จัดหาวัสดุอุปกรณ์การสอนอยู่เสมอ ทั้งในด้านความเพียงพอของสื่อตามความต้องการและปริมาณในการจัดซื้อ ดังนั้นโรงเรียนศึกษา สงเคราะห์จึงมีปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์สื่อการสอนในระดับมัธยมศึกษา ส่วน เครื่องเขียน แบบเรียน ไม่ค่อยมีปัญหา จึงทำให้ปัญหาด้านสื่ออยู่ในระดับปานกลาง แต่ข้อที่ผู้บริหารโรงเรียน และครู มีความคิดเห็นว่า เป็นปัญหาสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ โรงเรียนขาดแคลน วัสดุอุปกรณ์สำหรับฝึกการงาน และอาชีพ ซึ่งจากนโยบาย และจุดมุ่งหมายของโรงเรียนศึกษา สงเคราะห์มุ่งเน้นให้เด็กที่จบชั้นมัธยมศึกษาจาก โรงเรียนแล้วสามารถกลับไปเป็นผู้นำในท้องถิ่น ของตนเอง โดยเฉพาะทางด้านอาชีพและกรมสามัญศึกษาได้ให้โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ มุ่งเน้นวิชาอาชีพให้มากขึ้นเป็นพิเศษกว่านักเรียนโรงเรียน ไป-กลับ โดยใช้เวลาเรียน ที่นอกเหนือจาก เรียนในชั้นเรียนทั้งก่อนเข้าเรียนตอนเช้าและตอนเย็นหลังเลิกเรียน (กองการศึกษาพิเศษ, 2536 : 17) แต่โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ส่วนมากจะประสบปัญหา การขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์สำหรับฝึกการงานและอาชีพ เพราะงบประมาณไม่พอเพียง ซึ่ง

สอดคล้องกับรายงานการวิจัยของการกรมวิชาการ (2534 : 138) เรื่อง การจัดการศึกษา ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาของไทยในทศวรรษหน้าที่สอดคล้องกับลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางสังคม พบว่า งบประมาณในการจัดการศึกษาน้อยมากและหลักสูตรนั้นก็ได้เน้นด้านวิชาการอย่างเดียว แต่ให้ความสำคัญของวิชาการงานอาชีพ ตลอดจนการฝึกประกอบอาชีพแก่นักเรียน ซึ่งโรงเรียนจะต้องดำเนินการ การเร่งดำเนินการดังกล่าวทำให้เกิดปัญหาติดตามมา ได้แก่ ความขาดแคลนค่านวัสดุ อุปกรณ์ โรงฝึกงาน การจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาอยู่ในความรับผิดชอบหลายหน่วยงานแม้ว่าจะใช้หลักสูตรเดียวกัน แต่ผู้รับผิดชอบแต่ละแห่งต่างมีข้อจำกัดและความพร้อมทั้งด้านบุคลากร เงิน วัสดุอุปกรณ์ และความสามารถในการจัดต่างกัน

1.6 ด้านการประเมินผล ผู้บริหารโรงเรียนและครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ด้านการประเมินผล โดยรวมทุกข้อ และเป็นรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเกิดจากการที่ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนการสอนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) มีความชัดเจนในแง่ของการนำไปสู่การปฏิบัติอย่างมีขั้นตอน จึงทำให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจในวิธีการปฏิบัติ ประกอบกับเกณฑ์การประเมินต่าง ๆ ครูได้ไปปฏิบัติตามอย่างต่อเนื่อง จะมีปัญหาอยู่บ้างในเรื่องของการที่ครูไม่ค่อยมีการประเมินผลก่อนเรียน และไม่นำผลการประเมินมาปรับปรุงการเรียนการสอนซึ่งสอดคล้องกับรายงานการวิจัย เรื่องการสังเคราะห์กระบวนการหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ของกรมวิชาการ (2532 : 53) ที่พบว่า ครูส่วนใหญ่ยังยึดถือการประเมินเพื่อการตัดสินมากกว่าเพื่อพัฒนา ไม่ค่อยมีการประเมินผลก่อนเรียน ครูส่วนใหญ่ ไม่นำผลการประเมินมาปรับปรุงการเรียนการสอน แต่ข้อที่ผู้บริหารโรงเรียนและครูมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาสูงสุดในระดับปานกลาง ได้แก่ ครูขาดทักษะในการสร้างแบบทดสอบ การวิเคราะห์แบบทดสอบ และโรงเรียนขาดแคลนเครื่องมือที่มีคุณภาพ สำหรับการประเมินผลการเรียนการสอน ที่เป็นเช่นนี้อาจเกิดจากการที่วิธีการสร้างเครื่องมือสำหรับทดสอบหรือแบบทดสอบที่ดีสามารถประเมินผล ได้อย่างถูกต้องตรงตามความเป็นจริงจะต้องผ่านการวิเคราะห์หาความเที่ยงตรง ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น ซึ่งเป็สิ่งที่ยากสำหรับครูที่ไม่ได้จบวิชาเอก การวัดผล หรือ ไม่ได้ผ่านการอบรมเกี่ยวกับเรื่องนี้ จึงทำให้โรงเรียนขาดแคลนเครื่องมือ

ที่มีคุณภาพสำหรับการประเมินผลการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัย ศิริรักษ์ ม่วงเงิน (2535 : 56) เรื่อง การติดตามผลการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ที่พบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่นิยมปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียนในระดับมากที่สุด ยกเว้นการวิเคราะห์ จุดประสงค์การเรียนรู้ในรายวิชาที่สอน และสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องการปฏิบัติการสอนวิชาพื้นฐาน วิชาที่พินิจที่การพัฒนาขยายฝั่ง ทะเลตะวันออกของ สุวิทย์ ชื่อตรง (2527) พบว่า ครูขาดทักษะในการสร้างข้อสอบ และการวิเคราะห์ข้อสอบ ซึ่งทางโรงเรียนสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้โดยการจัดอบรมครู ทั้งโรงเรียน เกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบ การวิเคราะห์แบบทดสอบหรือส่งบุคลากร เข้ารับการอบรมตามหน่วยงานต่าง ๆ ที่จัดอบรมเกี่ยวกับเรื่องนี้ หรือเชิญศึกษานิเทศก์ มาให้คำแนะนำแก่บุคลากรในโรงเรียน และผู้บริหารจะต้องส่งเสริม สนับสนุนตลอดจนการติดตาม นิเทศงานเรื่องนี้อย่างใกล้ชิด และต่อเนื่อง

1.7 ผลการวิจัยครั้งนี้มีข้อที่น่าสังเกตคือ ผู้บริหารโรงเรียนและครู มีความคิดเห็นต่อปัญหาการวิจัยหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียน ศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา โดยรวมทุกด้าน เป็นรายด้าน และรายข้อ มีปัญหา อยู่ในระดับปานกลางทั้งสิ้น ทั้งนี้ น่าจะมีสาเหตุมาจากการจัดระบบการบริหารราชการในส่วน ของกระทรวงศึกษาธิการที่มุ่งกระจายอำนาจการจัดการศึกษาไปยังสถานศึกษาอย่างไม่บรรลุผล เท่าที่ควร เนื่องจากในการปฏิบัติจริง พบว่า โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ มีภารกิจและความ รับผิดชอบในปริมาณที่มาก ต้องปฏิบัติการสอน และปกครองดูแลเด็กที่เรียนนอน การดำเนินงาน ตามภารกิจเพื่อสนองนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการดังกล่าวจึงเป็นไปไม่เต็มที่ ก้าวกระโดด โรงเรียนยังไม่ได้รับการกระจายอำนาจเต็มรูปแบบอย่างแท้จริง ผู้บริหารโรงเรียนและครู ไม่มีโอกาสเป็นผู้ตัดสินใจ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเสรีแต่ประการใด ดังนั้นเมื่อได้รับการจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการทางการศึกษามาเป็นจำนวนเท่าใด ก็ตาม โรงเรียนก็นำไปดำเนินการตามนโยบายเท่าที่ได้รับมาเป็นจำนวนจำกัดเท่านั้น โดยไม่มีอำนาจต่อรองใด ๆ และในกรณีที่มีปัญหาต่าง ๆ เกิดขึ้น เป็นต้นว่า การขาดบุคลากร ขาดวัสดุอุปกรณ์หรือขาดงบประมาณ ทั้งผู้บริหารโรงเรียนและครูก็จะพยายามช่วยกันแก้ปัญหา เหล่านั้นกันเอง จนกระทั่งปัญหาต่าง ๆ ค่อยหมดไป การดำเนินการจัดกิจกรรมทางการศึกษา

จึงเป็นไปตามปกติจนเป็นความเคยชิน อีกประการหนึ่งสภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ จะมีสภาพที่คล้ายคลึงกันทุกโรงเรียน ดังนั้นเทคนิควิธี การบริหารงาน การแก้ปัญหาต่าง ๆ จึงคล้ายคลึงกัน ทำให้ผลการวิจัยดังกล่าว พบว่า ทั้งผู้บริหารโรงเรียน และครู มีความคิดเห็นที่ตรงกันว่า ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนที่มีต่อปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 10 ปี และตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป โดยรวมทุกด้าน และเป็นรายด้าน คือ ด้านจุดหมายของหลักสูตร ด้านวัตถุประสงค์การเรียนการสอน ด้านเนื้อหาสาระและประสบการณ์ ด้านยุทธศาสตร์การเรียนการสอน ด้านวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน และด้านการประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เจิม สีมาขจร (2528 : 143) ที่พบว่าปัญหาการปฏิบัติงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลางสังกัดกรมสามัญศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้จะเป็นเพราะว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์มากย่อมผ่านการทำงานมาก มีความรู้ความชำนาญเพียงพอ มีความสามารถในการแก้ปัญหา ได้สูง ทำงานตามบทบาทหน้าที่ได้ดี และได้รับการยกย่องเป็นที่เชื่อถือศรัทธาของผู้ร่วมงาน ทำให้ทำงานด้วยความมั่นใจ สบายใจปราศจากความวิตกกังวล การแก้ปัญหาการใช้หลักสูตรผู้บริหารจะอาศัยประสบการณ์ที่มีมากมาช่วยแก้ปัญหา มองเห็นแนวทางที่จะแก้ไข เพราะปัญหาเหล่านี้ เคยประสบมาแล้วเป็นส่วนใหญ่ ส่วนมากจะเป็นปัญหาซ้ำ ๆ กัน เช่น การขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน ขาดงบประมาณไม่พอเพียง ครูไม่ทำแผนการสอน แต่เรียนการสอนเป็นต้น ซึ่งปัญหาเหล่านี้ทางประเด็นก็สามารถแก้ไข ได้สำเร็จมาแล้ว ทำให้มีความมั่นใจในการแก้ปัญหาครั้งที่ หนึ่ง ทันทนาคินทร์ (2524 : 8) ได้กล่าวไว้ว่า คนที่มีประสบการณ์มาก่อนย่อมมีวิธีการแก้ปัญหาให้ลุล่วง ไปได้ ซึ่งตรงกันข้ามกับ ผู้บริหารที่มีประสบการณ์น้อย มักจะเป็นคนที่มีอุดมการณ์ในการทำงานสูง มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง มีความจริงจังในการทำงาน มีความหวัง ในผลงานทุก ๆ งานสูง เมื่องานใด ไม่ประสบความสำเร็จตามที่คาดหวัง ก็มักจะคิดว่า เป็นปัญหาทั้งสิ้น นอกจากนั้นผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี ส่วนใหญ่จะตั้งใจ

ปฏิบัติงานด้วยความพยายาม กระตือรือร้น ในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ ยึดระเบียบกฎเกณฑ์ ขาดการยืดหยุ่นในการบริหารงาน เพราะขาดความมั่นใจซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ ศรีวรรณ ปิ่นใจ (2532 : 161 - 162) ที่กล่าวว่า ผู้ที่มีระยะเวลาของการดำรงตำแหน่งน้อยกว่า 5 ปีนั้น กำลังเริ่มต้นของการทำงาน มีความประสงค์อยากจะเรียนรู้ และศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักสูตรให้มาก เพื่อจะทำให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมาย ในขณะที่ผู้ที่มีระยะเวลาของการดำรงตำแหน่งมากกว่า 10 ปี ซึ่งจัดได้ว่าเป็นผู้ที่มีประสบการณ์มาก และคลุกคลีกับการเรียนการสอนมานานย่อมจะ ได้เห็นจุดเด่น จุดด้อยของการศึกษา ประกอบกับการทำงานในระยะเวลาอันยาวนานจะทำให้เกิดเห็นคุณค่าของการศึกษามีมากขึ้น

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์สังกัดกรมสามัญศึกษา ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 10 ปี และตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป โดยรวมทุกด้านและเป็นรายด้าน คือจุดหมายของหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนการสอน เนื้อหาสาระและประสบการณ์ ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน และการประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งตรงกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะว่าครูที่มีประสบการณ์มาก เป็นผู้ปฏิบัติงานมานานจนเกิดทักษะในทุก ๆ ด้าน เช่น การจัดการเรียนการสอน เทคนิคการใช้สื่อการเรียนการสอน การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ มีความรู้ความเข้าใจในหลักการ จุดหมาย โครงสร้างของหลักสูตร เพราะผ่านการใช้หลักสูตรมาหลายฉบับ มีความชำนาญในการนำหลักสูตร ไปใช้ ตรงกันข้ามกับครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อยหรือผู้ที่กำลังเริ่มทำงานย่อมจะขาดความมั่นใจในตัวเอง ไม่กล้าตัดสินใจกลัวจะผิดพลาดขาดทักษะในการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเทคนิควิธีการถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ คลินตัน (ประวิทย์ มาลีประเสริฐ, 2536 : 35 ; อ้างอิงมาจาก Clinton, 1966 : 1683) ที่ได้ศึกษาปัญหาของครูใหม่ที่สำเร็จจากมหาวิทยาลัยเท็กซัส พบว่า ครูใหม่ส่วนมากมีปัญหาด้านขาดการฝึกฝนการใช้อุปกรณ์การสอนจากสถาบัน ฝึกหัดครูและมีปัญหาด้านการวางแผนการสอน การเลือกวิธีสอน

ข้อเสนอแนะ

1. จากการวิจัยพบว่า โรงเรียนขาดแคลนครู วิชาครูที่มีประสบการณ์เพื่อเปิดสอนรายวิชาเลือกต่าง ๆ กรมสามัญศึกษา ควรมีการจัดสรรอัตรากำลังครูให้เหมาะสม และจัดทำโครงการพัฒนาบุคลากร ในสาขาวิชาที่ขาดแคลนโดยการวางแผนปฏิบัติการทั้งในระยะสั้นและระยะยาว
2. จากการวิจัย พบว่า โรงเรียนขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์สื่อการสอนอาคารสถานที่ กรมสามัญศึกษาควรตั้งงบประมาณให้กับ โรงเรียนอย่างเพียงพอในการจัดซื้อ วัสดุอุปกรณ์สื่อการสอน โดยเฉพาะวัสดุฝึกงานวิชาชีพ รวมทั้งงบประมาณหมวดค่าที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง ในการสร้างอาคารสถานที่ ตลอดจนส่งเสริมให้โรงเรียนหารายได้ โดยสนับสนุนให้จัดทำโครงการส่งเสริมประกอบอาชีพอิสระเพื่อหารายได้ระหว่างเรียนด้วย
3. จากการวิจัยพบว่า โรงเรียน ไม่ได้คำนึงถึงปัญหา ในท้องถิ่นมาช่วยในการจัดการเรียนการสอน โรงเรียน กลุ่มโรงเรียน เขตการศึกษา ควรมีมาตรการในการนำหลักสูตรท้องถิ่นมาใช้ และควรให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปรับปรุงหลักสูตร ผู้บริหารโรงเรียนควรรวบรวมข้อมูลประสานสัมพันธ์ชี้แจง และเชิญวิทยากรและให้แหล่งวิทยากร สถานประกอบการ อาชีพอิสระในท้องถิ่น มาให้เกิดประโยชน์
4. จากการวิจัยพบว่า ครูขาดทักษะในการสร้างแบบทดสอบ การวิเคราะห์แบบทดสอบ และขาดแคลนเครื่องมือที่มคุณภาพสำหรับการประเมินผลการเรียนการสอน ผู้บริหารโรงเรียน หน่วยงานนิเทศ กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา ควรจัดฝึกอบรมหรือการให้การนิเทศเป็นการเร่งด่วน
5. เพื่อให้การจัดการศึกษาสงเคราะห์บรรลุตามจุดมุ่งหมาย ควรจัดให้มีหลักสูตรเฉพาะ สำหรับโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ โดยเน้นทางด้านวิชาอาชีพของแต่ละท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรวิจัยการติดตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา เพื่อจะได้ทราบว่า การใช้หลักสูตรบรรลุเป้าหมายหรือไม่
2. ควรวิจัยการบริหารงานวิชาชีพ ในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ เพื่อจะได้ทราบว่า มีปัญหาอะไรบ้าง

3. ควรวิจัยปัญหาเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ เพื่อจะ ได้ทราบว่า มีปัญหาด้านใดและอย่างไร

4. ควรวิจัยสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรประถมศึกษา ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ เพื่อจะ ได้ทราบถึงสภาพปัญหาของการ ใช้หลักสูตร

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกรัตน์ ชาญกว้าง. ความคิดเห็นของผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523. อัดสำเนา.
- การศึกษาพิเศษ, กอง กรมสามัญศึกษา. ข้อมูลโรงเรียน ปีการศึกษา 2536. กรุงเทพฯ : 2536, อัดสำเนา.
- ขจร เสวี. การศึกษาแนวการจัดโรงเรียนมัธยมศึกษาสงเคราะห์ที่พึงประสงค์ตามธรรมชาติของผู้บริหาร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2532. อัดสำเนา.
- จินตนา คิษฐ์แย้ม. "การสังเคราะห์การจัดการในโรงเรียน," วารสารวิจัยทางการศึกษา. 20(1) : มกราคม - มีนาคม 2533.
- เจิม สืบขจร. ปัญหาการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลาง กรมสามัญศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526. อัดสำเนา.
- ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ. วิธีการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.
- คุณี พงศ์ศาสตร์. การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2532.
- ธำรง บัวศรี. ทฤษฎีหลักสูตร การออกแบบและพัฒนา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2532.
- นิพนธ์ กิณางค์. หลักเบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนและการนิเทศการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิมพ์เนต, 2523.
- นางเยาว์ ฮาราศรีสุทธิ. การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : บริษัทประชาชน, 2530.

- บุญมี พันธุ์ไทย. สภาพการเรียนการสอนวิชาการงานของ โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
พุทธศักราช 2521. วารสารการวิจัยทางการศึกษา(13) ; 51 - 63,
ตุลาคม - ธันวาคม 2526.
- ประกาศ เข็มกลาง. การปฏิบัติงานเองผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการในโรงเรียนมัธยม
ศึกษาขนาดใหญ่ ในเขตการศึกษา 11. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา.
- ประวิทย์ มาตีประเสริฐ. ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521
(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ตามทฤษฎี
ของผู้บริหารงานวิชาการ ในเขตการศึกษา 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. พิษณุโลก :
มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2536. อัดสำเนา.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อกรุงเทพฯ,
2535.
- พนัส หันเนาจันทร์. หลักการบริหารโรงเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช,
2524.
- พริ้มเพรา คงชนะ. "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการใช้สื่อการสอนวิชาพีช
ทองต้นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา 10," ในรวมบทความวิทยานิพนธ์
ปีการศึกษา 2526. หน้า 21 - 23. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2526.
- ภาณุวัฒน์ ภักดิ์วงศ์. สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาตาม
โครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์
ค.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2535. อัดสำเนา.
- มะเตือ เสมา. จากหลักสูตรสู่การเรียนการสอนและการประเมินผล. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2535.
- แรมสมร อยู่สถาพร. การสร้างและการใช้หลักสูตรประถมศึกษา. กรุงเทพฯ :
ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์บริษัท ศึกษาพรจำกัด, 2531.

- วิชาการ, กรม กระทรวงศึกษาธิการ. รายงานการวิจัย การจัดการศึกษาระดับประถม มัธยมและอาชีวศึกษาของไทย ในทศวรรษหน้าที่สอดคล้องกับลักษณะการเปลี่ยนแปลง ทางสังคม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2535.
- . รายงานการวิจัยเรื่องภาพรวมการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2535.
- . สรุปรายงานการศึกษาเรื่องสภาพการใช้หลักสูตร ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษา. ม.ป.ท., : 2534. อัดสำเนา.
- . คู่มือประเมินการใช้หลักสูตรด้วยตนเองของโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ ศุภสภาลาดพร้าว, 2534.
- . การติดตามประเมินการใช้หลักสูตรของการสถานศึกษา ปีการศึกษา 2533. ม.ป.ท., 2534. อัดสำเนา.
- . แนวการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อัมรินทร์การพิมพ์, 2522.
- . คู่มือการจัดกิจกรรมตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ ศุภสภาลาดพร้าว, 2534.
- . รายงานสัมมนาระดับชาติเรื่องหลักสูตรมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ การศาสนา, 2530.
- . รายงานการวิจัยการ เรื่องการวิจัยสังเคราะห์กระบวนการหลักสูตรมัธยมศึกษา ตอนต้น พุทธศักราช 2521. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2532.
- . คู่มือการประเมินผลการ เรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศุภสภาลาดพร้าว, 2534.
- วิวัฒน์ สัมฤทธิ์วิชัย. ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในทศวรรษของผู้บริหารงานวิชาการและผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตร สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 7 และ 8. ปรินซิพัลส์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัย นครสวรรค์, 2534. อัดสำเนา.

- ศรีสมร พุ่มสะอาด. รายงานผลการประชุมเชิงปฏิบัติเพื่อเพิ่มคุณภาพการเรียนการสอน
ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา. นครศรีธรรมราช : สำนักงานสามัญศึกษา
จังหวัดนครศรีธรรมราช, 2534. อัดสำเนา.
- ศิริรักษ์ ม่วงเงิน. การติดตามผลการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วย
การประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521
(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). ปรินซิเพอส์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัย
นเรศวร, 2535. อัดสำเนา.
- ศุภลักษณ์ คูหาทอง และพงษ์พิศ ทะสง. "สภาพปัญหาการศึกษาระดับมัธยมศึกษา
พุทธศักราช 2521 ในเขตการศึกษา 9," วิจัยสันเทศ. 1(9) : 4 - 5.
- ศรีวรรณ ปันใจ. ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ในทรงคนะ
ของผู้บริหารงานวิชาการและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา
ในจังหวัดเขียงราย, พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2532.
- สุวิทย์ ช้อยตรง. สภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น
พุทธศักราช 2521 ในจังหวัดจะเข็งเทรวา ชลบุรี และระยอง, วิทยานิพนธ์ ค.ม.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527. อัดสำเนา.
- สงบ ลักษณะ. แนวคิดบางประการในการจัดการเรียนการสอนเชิงกระบวนการ, ม.ป.ท.
2533. อัดสำเนา.
- สันต์ ธรรมบำรุง. หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา,
2527.
- สุมิตร คุณานกร. หลักสูตรและการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์,
2523.
- สามัญศึกษา, กรม กระทรวงศึกษาธิการ. การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2532.
- สามัญศึกษา, กรม หน่วยศึกษานิเทศก์. แนวทางการบริหารหลักสูตรมัธยมศึกษา ฉบับปรับปรุง
พ.ศ. 2533. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2534.
- สังัด อุทรานันท์. พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :
มิตรสยาม, 2532.

- สมาน บุณย์. การใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ในเขตการศึกษา 1
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อัดสำเนา.
- Bloom, Benjamin S. A Taxonomy of Educational objectives,
Handbook 1, Cognitive Domain. New York : David, Mckay Co.,
1956.
- Clinton, Thomas A. Study of Problems Ecounter by one Hundered
Graduates of East Texas State University and Functional
Relationship Between These Problems and Teacher Education
Program. Texas : Texas State University, 1966.
- Good, Cater V. Dictionnary of Education. New York : McGraw - Hill
Book Co, 1973.
- Pratt, David. Curriculum Design and Development. New York :
Harcourt Brace Jovanovich, Inc., 1980.
- Saylor, J. Galen and William M. Alexander. Planning Curriculum for
Schools. New York : Holt Rinchart and Winston, 1934.
- Taba, Hilda. Curriculum Development : Theory and Practice.
New York : Harcourt Brance and World, 1978.

המחברת

ที่ ทม 1007/5478

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

14 ธันวาคม 2536

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการกองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายสมชาย พงษ์มณี เป็นนิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอก การบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

อ. สุพีพรรณ พัฒนพานิชย์

ประธาน

รศ.ดร.สมสรร วงษ์น้อย

กรรมการ

สิ่งที่นิต โคร้ขอความอนุเคราะห์คือ ขอหนังสือราชการเพื่ออำนวยความสะดวกในการขอความร่วมมือจากโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา โดยให้ผู้บริหารโรงเรียน และครู ตอบแบบสอบถาม ในระหว่างเดือนธันวาคม 2536 - มกราคม 2537 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะ โปรดให้แก่ นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร: 258-4119

ที่ ศธ 0807/06673

กองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

28 ธันวาคม 2536

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการ/อาจารย์ใหญ่ โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ ทุกโรงเรียน

ด้วยกรมสามัญศึกษาอนุญาตให้ นายสมชาย พรหมเด่น นิสิตปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีแจกแบบสอบถามให้แก่ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา"

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ให้ นายสมชาย พรหมเด่น เก็บรวบรวมข้อมูลด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิสิทธิ์ กิตต์ผดุง)

นักวิชาการศึกษา 7 รักษาราชการแทน

ผู้อำนวยการกองการศึกษาพิเศษ

ฝ่ายส่งเสริมการศึกษาพิเศษ

โทร. 2826744

โทรสาร. 2822856, 2804966

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

24 ธันวาคม 2536

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

เรียน อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ชุด

ข้าพเจ้า นายสมชาย พรหมเด่น ตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สกลนคร ขณะนี้กำลังอยู่ในระหว่างลาศึกษาต่อในระดับปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง ปัญหาการให้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ข้าพเจ้าจึงใคร่ขอความกรุณาจากท่านช่วยตอบแบบสอบถาม และส่งแบบสอบถามให้ช่วยผู้บริหาร ฝ่ายวิชาการ และครูที่ปฏิบัติการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อตอบแบบสอบถาม คนละ 1 ชุด เสร็จแล้วโปรดรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดบรรจุในซองส่งคืนข้าพเจ้าด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามดังกล่าว หวังว่าคงได้รับความกรุณาจากท่านเป็นอย่างดี ขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชาย พรหมเด่น)

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ที่ ทม 1007/5116

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

19 พฤศจิกายน 2536

เรื่อง ขอลาขอถอนคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน ภ.ป.ร.ราชวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายสมชาย พงษ์มเด่น เป็นนิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอก
การบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญ
ศึกษา

ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความควบคุมดูแลของ

อ. สุพีพรรณ พัฒนพานิชย์

ประธาน

รศ.ดร.สมสรร วงษ์น้อย

กรรมการ

สิ่งที่นิตใคร่ขอความอนุเคราะห์คือ ขอเชิญเป็นวิทยากรตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณใน
ความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่บัณฑิตผู้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว ประสานมิตร โทร. 2584119 ภายใน 122

ที่ ทม 1007/5116

วันที่ 19 พฤศจิกายน 2536

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายสมชาย พนมเด่น เป็นนิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอก การบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสวัสดิการ ศึกษา

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

อ. สุปัทธน์ พัฒนพาณิชย์

ประธาน

รศ.ดร.สมสรร วงษ์น้อย

กรรมการ

สิ่งที่เสด็จใคร่ขอความอนุเคราะห์คือ ขอเชิญ ผศ.นิเวศน์ ธรรมรักษ์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ เครื่องมือการวิจัย

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะ โปรดให้แก่เสด็จด้วย

(ดร.ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว ประสานมิตร โทร. 2584119 ภายใน 122

ที่ ทม 1007/5112

วันที่ 19 พฤศจิกายน 2536

เรื่อง ขอบขออนุญาต

เรียน คณบดีศึกษาศาสตร์ มศว ประสานมิตร

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายสมชาย พงษ์มเด่น เป็นนิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอก
การบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญ
ศึกษา

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

อ. สุพีพรรณ พัฒนพานิชย์

ประธาน

รศ.ดร. สมสร วังษ์น้อย

กรรมการ

สิ่งที่นิตใคร่ขอขออนุญาตคือ ขอเชิญ อาจารย์จูงใจ แสงพันธ์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ
เครื่องมือการวิจัย

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณใน
ความช่วยเหลืออันอนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะ โปรดให้แก่บัณฑิตวิทยาลัย

(ดร.ศิริภา พลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ท ทม 1007/5115

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

19 พฤศจิกายน 2536

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการกองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายสมชาย พมหมเคน เป็นนิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอก
การบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญ
ศึกษา

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

อ. สุพีพรรณ พัฒนพานิชย์

ประธาน

รศ.ดร.สมสรร วงษ์อยู่น้อย

กรรมการ

สิ่งที่นิตใคร่ขอความอนุเคราะห์คือ ขอเชิญ นายไพฑูรย์ คงคำสุริยฉาย เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ
เครื่องมือการวิจัย

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณใน
ความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะ โปรดให้แก่บัณฑิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119

ที่ ทม 1007/5115

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

19 พฤศจิกายน 2536

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์

เรียน หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายสมชาย พนมเด่น เป็นนิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอก
การบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้นี้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญ
ศึกษา

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

อ. สุพีพรรณ พัฒนพานิชย์

ประธาน

รศ.ดร.สมสรร วงษ์น้อย

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์คือ ขอเชิญ นายสมพงษ์ พรหมบุญมย์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ
เครื่องมือการวิจัย

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณใน
ความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่บัณฑิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้บริหาร โรงเรียนและครูเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร
มัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์
สังกัดกรมสามัญศึกษา

ตาราง 23 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามโดยเปิด จำนวนตามตำแหน่ง

ตำแหน่ง	จำนวน คน	แสดงความคิดเห็น จำนวน	ร้อยละ
ผู้บริหารโรงเรียน	35	11	31.43
ครู	177	40	22.60
รวม	212	51	24.06

จากตาราง 23 แสดงว่า ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 35 คน แสดงความคิดเห็นต่อ
ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533
จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 31.43 ส่วนครูจำนวน 177 คน แสดงความคิดเห็น จำนวน
40 คน คิดเป็นร้อยละ 22.60

ตาราง 24 ปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้บริหาร โรงเรียนและครูที่มีต่อการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษา
ตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 จำแนกตามตำแหน่งโดยรวมทุกด้าน

ที่	ปัญหาและข้อเสนอแนะ	ความถี่
ปัญหาผู้บริหารโรงเรียน		
1	การจัดวัสดุอุปกรณ์ไม่สอดคล้องกับสถานที่ อาทิ มีอุปกรณ์ให้แต่ไม่มีสถานที่สำหรับฝึกงาน หรือมีสถานที่ให้แต่ขาดวัสดุ อุปกรณ์ และยังขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์	3
2	ขาดแคลนบุคลากรวิชาชีพ	3
3	ภาระหน้าที่อื่นมีอีกมาก ไม่มีเวลาพอที่จะทำความเข้าใจในหลักสูตร	2
4	การปรับปรุงหลักสูตร ครูไม่มีความรู้พอและศึกษานิเทศก์ไม่มีเวลาให้	1
5	ขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณ	1
6	การบูรณาการวิชา ทำให้ครูไม่ถนัดในบางเนื้อหา	1
7	ขาดความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยี	1
8	ขาดการประเมินผลที่ถูกต้อง	1
9	นักเรียนขาดความพร้อม อันเนื่องมาจากผู้ปกครองไม่ให้ความสำคัญของการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาเท่าที่ควร	1
10	การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีศึกษาด้วยตนเอง มีน้อยละเมียดวิธี	1
11	ขาดบรรยากาศในการเรียน	1
12	ครูใหม่ไม่เข้าใจหลักสูตร	1
13	ไม่ได้นำหลักสูตรท้องถิ่นมาใช้อย่างจริงจัง	1
ครู		
1	ครูไม่มีเวลาในการวางแผนการสอน เพราะต้องรับผิดชอบงานสอน ตรวจแบบฝึกหัด งานพิเศษ และงานปกครองมาก	3
2	ครูเห็นเนื้อหาสาระวิชามากเกินไป ควรใช้กิจกรรมช่วย	5

ตาราง 24 (ต่อ)

ที่	ปัญหาและข้อเสนอแนะ	ความถี่
3	ครูบางคนมีความรู้ แต่ขาดลักษณะในการสอนระดับมัธยมศึกษา	2
4	วัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน ควรเท่าเทียมกันทุกโรงเรียน	4
5	นักเรียนต่างจังหวัดมักจะมีปัญหาทางครอบครัวและสุขภาพจึงทำให้การใช้หลักสูตร ไม่สัมฤทธิ์ผล	3
6	การกำหนดวัตถุประสงค์จัดทำร่วมกันทั้งจังหวัด ที่ยังไม่ดีพอที่จะนำมาใช้ในท้องถิ่น และโรงเรียนไม่มีเวลาปรับปรุงในส่วนที่บกพร่อง	2
7	การเลือกวิชานักเรียนควรเป็นผู้เลือก ไม่ใช่ผู้สอนเป็นผู้เลือกให้	3
8	ครูส่วนใหญ่ไม่ได้ทำตามหลักสูตร	4
9	โรงเรียนขาดการบริหารงานด้านสื่อการสอนและอุปกรณ์ในการฝึกงานด้านวิชาชีพ	3
10	หลักสูตร ไม่ตรงกับความต้องการของท้องถิ่น	2
11	โรงเรียนขาดงบประมาณในการจัดซื้อสื่อ	2
12	โรงเรียนยังขาดบุคลากรด้านวิชาชีพ จึงไม่สามารถจัดวิชาเลือกให้ได้ตามความต้องการ	3
13	หลักสูตรวิชาชีพมีเนื้อหาหนักเกินไป	3
14	ครูยังไม่เข้าใจหลักสูตร	2
15	โรงเรียนไม่สำรวจความต้องการของนักเรียนเพื่อจัดวิชาเลือก	2
16	เนื้อหาวิชาในบางเรื่องยากเกินไป	2
17	ระบบการเรียนด้วยตนเองมีบางวิชา แต่การศึกษานอกห้องเรียนครูยังไม่เป็นประชาธิปไตยมากพอ นักเรียนจึงนัดแบบครูเป็นศูนย์กลาง	1
18	หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นควร ใช้กับ โรงเรียนสังกัดกองการมัธยมศึกษาส่วนกองการศึกษาพิเศษ ควร มีหลักสูตรที่เหมาะสมกว่านี้	1
19	การติดต่อประสานงานกับชุมชนยังมีน้อย	1

ตาราง 24 (ต่อ)

ที่	ปัญหาและข้อเสนอแนะ	ความถี่
<u>ข้อเสนอแนะผู้บริหาร โรงเรียน</u>		
1	จัดสรรงบประมาณให้สอดคล้องกับหลักสูตร	2
2	สรรหาและบำรุงขวัญบุคลากร	2
3	ควรปรับปรุงแบบปฏิบัติใหม่	1
4	ควรมีการสำรวจสภาพความต้องการของผู้ปกครองและนักเรียน เพื่อจัดการเรียนการสอนจะ ได้ตอบสนอง	1
5	ควรมีการประชุมบุคลากร ให้มีความรู้อย่างสม่ำเสมอ	1
6	จัดห้องสมุดให้มีความพร้อมสำหรับการค้นคว้า	1
7	จัดบรรยากาศในห้องเรียนให้เหมาะสมและส่งเสริมการเรียนรู้	1
8	จัดอบรมครูใหม่ให้มีความเข้าใจในการใช้หลักสูตร	1
9	มีมาตรการให้นำหลักสูตรท้องถิ่นมาใช้	1
10	ควรรีให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปรับปรุงหลักสูตร	1
<u>ครู</u>		
1	ควรมีการนิเทศเกี่ยวกับหลักสูตรและจุดประสงค์ รวมทั้งแนวทางของหลักสูตรสำหรับครู	2
2	ควรมีการอบรมครูให้ เข้าใจในการใช้หลักสูตร	3
3	การจัดทำหลักสูตร ควรให้ท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมให้มากกว่านี้	2
4	อยากให้ปรับปรุงหลักสูตรเน้นวิชาชีพมากกว่าวิชาการ	2
5	จัดหลักสูตรเป็นพิเศษให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น	3
6	ควรจัดเพิ่มงบประมาณและจัดบุคลากรที่มีความรู้ด้านสื่อให้ทำงานด้านนี้ โดยเฉพาะ	3
7	ควรจัดให้มีการอบรมเกี่ยวกับการผลิตสื่อการเรียนการสอน	2

ตาราง 24 (ต่อ)

ที่	ปัญหาและข้อเสนอแนะ	ความถี่
8	ควรจัดการอบรมให้ครุมีความรู้ในวิชาชีพอย่างน้อยคนละวิชา	1
9	ควรใช้บริการชุมชนให้เพิ่มขึ้น	1
10	ผู้บริหารควรมีอารมณ์ที่มั่นคง สัมผัสให้ได้มีความก้าวหน้าในหน้าที่	1
11	ควรใช้การสอนด้วยระบบทางไกล โดยการสื่อสารดาวเทียม	1

ตาราง 25 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น
ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา

ข้อ	t	ข้อ	t	ข้อ	t
1	3.36	17	6.15	33	8.00
2	4.02	18	5.33	34	7.18
3	3.05	19	4.95	35	7.24
4	2.72	20	5.02	36	4.20
5	2.16	21	7.13	37	9.48
6	8.11	22	5.19	38	7.54
7	3.14	23	5.81	39	9.33
8	3.96	24	4.87	40	8.03
9	7.60	25	6.38	41	8.75
10	6.23	26	5.06	42	8.95
11	6.37	27	4.17	43	7.10
12	6.79	28	9.09	44	8.32
13	7.15	29	10.39	45	10.84
14	4.90	30	8.18	46	9.59
15	4.42	31	7.49	47	7.10
16	5.08	32	7.59	48	5.10

แบบสอบถามเพื่อการทำการวิจัย

เรื่อง

ปัญหาการให้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์
สังกัดกรมสามัญศึกษา

แบบสอบถามเพื่อการทำการวิจัย

เรื่อง

ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ของ โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์
สังกัดกรมสามัญศึกษา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ ต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นของ โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผน ปรับปรุง พัฒนา และสนับสนุนให้ผู้บริหารโรงเรียนและครูนำผลการใช้หลักสูตรได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. การตอบแบบสอบถามชุดนี้ ไม่มีผลกระทบต่อหน้าที่ ตำแหน่ง และหน่วยงานของท่าน แต่ประการใด ผู้วิจัยจะสงวนคำตอบของท่านเป็นความลับ โดยจะนำเสนอเป็นภาพรวมเท่านั้น จึงขอความกรุณาให้ตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ ตามความคิดเห็นที่แท้จริงของท่าน
3. การตอบแบบสอบถาม แบบสอบถามฉบับนี้ มี 3 ตอน แต่ละตอนมีลักษณะแตกต่างกัน คือ
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน [] หน้าข้อความที่เป็นจริงสำหรับท่าน
 - ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่กำหนดให้ ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด
 - ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดถามถึงเหตุและข้อเสนอแนะในการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น

ขอขอบคุณที่กรุณาให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

นายสมชาย พรหมเด่น

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงใน [] หน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

ข้อ 1. ตำแหน่งในการปฏิบัติงาน

[] ผู้บริหารโรงเรียน

[] ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ

[] ครูผู้ปฏิบัติการสอนในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ข้อ 2. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

[] ประสบการณ์ ต่ำกว่า 10 ปี

[] ประสบการณ์ ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 เป็นรายการเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ใน 6 ด้าน คือ

จุดหมายของหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ การสอน เนื้อหาสาระและประสบการณ์

ยุทธศาสตร์การเรียนรู้ การสอน วัสดุอุปกรณ์สื่อการเรียนรู้ การประเมินผล

ขอให้ท่านอ่านรายการต่าง ๆ ดังกล่าวแล้วพิจารณาว่ามีปัญหามากน้อยเพียงใด

แล้วตอบโดยเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับปัญหาแต่ละประเด็นให้ตรงกับ

ระดับความคิดเห็นของท่าน โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

5 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับ มากที่สุด

4 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับ มาก

3 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง

2 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับ น้อย

1 หมายถึง มีปัญหาอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	ระดับปัญหา					สำหรับ ผู้วิจัย
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
		5	4	3	2	1	
0	โรงเรียนขนาดการประมุขี่แจงและ ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับจุดหมายของ หลักสูตรให้บุคลากรเข้าใจ	✓	
00	การจัดการศึกษาวิชาอาชีพของ โรงเรียนไม่บรรลุจุดหมายของหลักสูตร	✓	

จากตัวอย่าง แสดงว่า ผู้ตอบมีความเห็นว่า

ข้อ 0 โรงเรียนขนาดการประมุขี่แจงและประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับจุดหมายของ
หลักสูตรให้บุคลากรเข้าใจ มีปัญหามาก

ข้อ 00 การจัดการศึกษาวิชาอาชีพของโรงเรียน ไม่บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
มีปัญหาน้อย

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	ระดับปัญหา					สำหรับ ผู้วิจัย
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
		5	4	3	2	1	
	<u>จุดหมายของหลักสูตร</u>						
1	ครูไม่เข้าใจจุดหมายของหลักสูตร	
2	โรงเรียน ไม่สามารถปรับหลักสูตร ให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและปัญหา ของท้องถิ่น	
3	จุดหมายของหลักสูตรไม่สนองกับการ แก้ปัญหาของสังคม	
4	โรงเรียนจัดการศึกษาวิชาชีพ ไม่ครอบคลุมจุดหมายของหลักสูตร	
5	จุดหมายของหลักสูตรบางข้อ ไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้	
6	ครูไม่สามารถปฏิบัติกิจกรรมการเรียน การสอนตามจุดหมายของหลักสูตรได้	
7	โรงเรียนขาดแคลนครูบางรายวิชา ทำให้จัดการศึกษา ไม่บรรลุจุดหมาย ของหลักสูตร	
8	โรงเรียนขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ สื่อการสอน อาคารสถานที่ ทำให้ จัดการศึกษา ไม่บรรลุจุดหมายของ หลักสูตร	

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	ระดับปัญหา					สำหรับ ผู้วิจัย
		มาก	มาก	ปาน	น้อย	น้อย	
		ที่สุด		กลาง		ที่สุด	
		5	4	3	2	1	
9	จุดประสงค์การเรียนการสอน โรงเรียนกำหนดจุดประสงค์การเรียน การสอน ไม่สอดคล้องกับความต้องการ ของท้องถิ่น						
10	ครู ไม่วิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชา เพื่อจัดทำแผนการสอนรายวิชา						
11	ครู ไม่มีความรู้ความเข้าใจ ในเรื่อง จุดประสงค์ที่ทางปลายทาง						
12	โรงเรียนกำหนดจุดประสงค์การเรียน การสอนไม่ครอบคลุมพัฒนาการของ ผู้เรียน						
13	โรงเรียนไม่ปรับปรุง พัฒนา จุดประสงค์การเรียนรู้ในรายวิชา ต่าง ๆ						
14	ครู ไม่ได้กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ และเกณฑ์การผ่านไว้บนบันทึกการสอน						
15	โรงเรียนกำหนดจุดประสงค์การเรียน การสอนไม่สอดคล้องกับหลักสูตร						
16	ครู ไม่ได้แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ ให้นักเรียนทราบในทุกบทเรียน						

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	ระดับปัญหา					สำหรับ ผู้วิจัย
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
		5	4	3	2	1	
17	เนื้อหาสาระและประสบการณ์ เนื้อหาวิชาที่สอนไม่สอดคล้องกับ สภาพปัญหาและความต้องการของ ท้องถิ่น						
18	โรงเรียน ไม่ได้จัดเนื้อหารายวิชา เลือกให้เป็นไปตามความถนัดและ ความสนใจของผู้เรียน						
19	ปริมาณเนื้อหาไม่เหมาะสมกับ เวลาเรียน						
20	โรงเรียนขาดความพร้อมในด้านวัสดุ อุปกรณ์ อาคาร สถานที่ในการเปิด วิชาเลือกต่าง ๆ						
21	โรงเรียนขาดการแสวงหาความ ร่วมมือจากชุมชน เพื่อพัฒนาเป็น หลักสูตรท้องถิ่น						
22	โรงเรียนไม่มีการสำรวจความสนใจ ความต้องการของนักเรียน เพื่อจัด ประสบการณ์ให้กับนักเรียน						

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	ระดับปัญหา					สำหรับ ผู้วิจัย
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
		5	4	3	2	1	
23	โรงเรียนขาดการปรับปรุงเนื้อหา สาระด้านการเรียนการสอนวิชา วิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยี ให้ทันสมัย						
24	โรงเรียนขาดครูที่มีประสบการณ์ เพื่อเปิดสอนรายวิชาเลือกต่าง ๆ ได้เพียงพอ						
	<u>ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน</u>						
25	โรงเรียนไม่ได้หาวิทยานิเทศก์ มาช่วยในการจัดการเรียนการสอน ..						
26	โรงเรียนขาดการจัดระบบการสอน ซ่อมเสริมให้เป็นแนวปฏิบัติเดียวกัน ..						
27	โรงเรียนขาดงบประมาณในการส่งครู เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพในการเรียนการสอน ..						
28	การนิเทศภายใน ไม่เป็นที่ยอมรับ ของครูในโรงเรียน						
29	ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ไม่สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ..						

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตร	ระดับปัญหา					สำหรับ ผู้วิจัย
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
		5	4	3	2	1	
30	ครู ไม่ให้ความสนใจ เรื่องการสอน ที่เน้นทักษะกระบวนการ						
31	ครูยังสอนให้เด็กท่องจำมากกว่า สอนให้รู้จักร่วมคิดร่วมทำ						
32	ครู ไม่สอนวิธี ให้เด็ก เรียนรู้ด้วยตนเอง <u>วัสดุอุปกรณ์เพื่อการเรียนการสอน</u>						
33	โรงเรียนขาดการให้การแนะนำ อบรมครู ให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการใช้สื่อการสอน						
34	โรงเรียนขาดแคลนห้องปฏิบัติการ วิชาชีพ โรงฝึกงาน						
35	โรงเรียนขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์สำหรับ ฝึกการงานและอาชีพ						
36	โรงเรียนขาดแคลนหนังสือและคู่มือครู ที่ใช้ประกอบการสอนของครู						
37	โรงเรียน ได้รับ เครื่องเขียนแบบเรียน ไม่เพียงพอและไม่ทันตามกำหนดเวลา ที่ต้องการ ใช้						
38	โรงเรียนขาดการวางแผนการจัดซื้อ จัดหา จัดทำสื่อการเรียนการสอน ...						

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นายสมชาย ชื่อสกุล พรหมเด่น

เกิดวันที่ 27 เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช 2498

สถานที่เกิด อำเภอธาดูปทุม จังหวัดนครพนม

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 155 หมู่ 2 ตำบลธาดูเชิงชุม อำเภอเมือง
จังหวัดสกลนคร 47000

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน ผู้ช่วยผู้อำนวยการ โรงเรียน

สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์สกลนคร อำเภอพรรณานิคม
จังหวัดสกลนคร

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2516 ม.ศ.5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย

พ.ศ. 2520 ศษ.บ. (ประถมศึกษา) มหาวิทยาลัยขอนแก่น

พ.ศ. 2537 กศ.ม. (การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2521 อาจารย์ 1 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์สกลนคร

พ.ศ. 2527 ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์สกลนคร

พ.ศ. 2534 - ปัจจุบัน ผู้ช่วยผู้อำนวยการระดับ 7
โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์สกลนคร

ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ของ โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์
สังกัดกรมสามัญศึกษา

บทคัดย่อ

ของ

สมชาย พรหมเด่น

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา

เมษายน 2537

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาการไร้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ใน 6 ด้าน คือ จุดหมายของหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนการสอน เนื้อหาสาระ และประสบการณ์ ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน วัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน การประเมินผล และเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีต่อปัญหาการไร้หลักสูตรเดียวกันนี้ จำนวนตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานของแต่ละกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 36 คน และครูจำนวน 182 คน จึงได้มาโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 48 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่า t-test

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผู้บริหารโรงเรียน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการไร้หลักสูตร โดยรวมทุกด้าน และเป็นรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง
2. ครู มีความคิดเห็นต่อปัญหาการไร้หลักสูตร โดยรวมทุกด้าน และเป็นรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง
3. ผู้บริหารโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการไร้หลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ครูโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการไร้หลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

PROBLEMS IN CURRICULUM IMPLEMENTATION AT THE SECONDARY SCHOOL LEVEL
IN WELFARE SCHOOLS UNDER THE DEPARTMENT OF GENERAL EDUCATION

AN ABSTRAC

BY

SOMCHAI PROMDEN

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Educational Administration
at Srinakharinwirot University

April 1994

The purposes of this research were to study problems in implementing the secondary School Curriculum Revised in B.E. 2533 in Welfare School under the Department of General Education in six aspects ; aims of curriculum, instructional objectives, contents and experiences, instructional strategies, instructional medias and materials, evaluations, and to compare the Opinions of administrators and teachers towards problems in implementing the Curriculum as classified by working experiences.

The sample for this research comprised of 36 administrators and 182 teachers. The instrument used for collecting data was a 48 Item Rating Scale Questionnaire. The statistics used for analyzing were percentage, mean, standard deviation and t-test.

The findings were as follows :

1. The administrators perceived their problems in implementing the Curriculum at a moderate level in overall and individual aspects.
2. The teachers perceived their problems in implementing the Curriculum at a moderate level in overall and individual aspects.
3. The administrators with different working experiences differently perceived their problems in implementing the Curriculum with a Statistical significance at the .05 level.
4. The teachers with different working experiences differently perceived their problems in implementing the Curriculum with a statistical significance at the .05 level.